

تر منځ چه په انساني پرگنو کښې ممتاز است اوصالح
قوم او ټولګې دی ، پیدا کولی شو .

د حضرت عثمان (رض) شهادت دخو او بشو ،
ناپو هو جدید الاسلام کسانو له خوا چه اصلی
محرکین یې منافقین او یهودان ؤ یو مثال دی د هغه
بعد حضرت علی (رض) په دور کښې د مسلمانانو ترمنځ
اختلاف له کبله دزرگونو مسلمانانو وژل کیدل بل
روښانه مثال دی . او بالاخره د حضرت علی کرم الله
وجه شهادت د خوارجو له خوا د اختلاف له کبله
منځ ته راغی .

د الاخه چه اختلاف د جهاد د عبادت په وخت
او د جنت څخه په لږ فاصله کښې د دی سبب
شویدی چه مسلمان ورونه پر یو بل گرمه او تباہ
کوټکې وسله استعمال کړی . هلته چه یوه لحظه منځ
کښې ئی د جنت په تکل ځان قربانی ته چمتو کړی
اوس د مسلمان په وینو لاس سره کوی او ځان ته
پخپل لاس دوزخ کټی .

څخه نیولی چه د پیغمبر (ص) د مشورې نه وروسته
او خصوصاً هغه وخت چه حضرت پیغمبر (ص) ځان
جګړې په چمتو کړ ، او بیا د عبدالله بن ابی بن سلول
منافق په لمسون د ۳۰۰ کسانو تربیلیدلو پورې چه
دلاری په نیمائی کښې د جنگ څخه راو گرزیدل او
بالاخره د هغی نافرانی پورې چه د ۱۰ تنه اصحابو د
اختلاف له کبله چه پیغمبر (ص) د جبل الرماة پر سر
در ولی ؤ او کلک اسرئی ورته کړی ؤ چه نه به
را کوزیږی خو . ۷۰ کسان ئی را کوز شول او یوازی
۱۲ تنه ورته پاته شول او هغه هم په شهادت
ورسیدل ، دغه ټول مصیبتونه د اختلاف نافرمانی او
عصبیان په نتیجه کښې منځ ته راغلل .

اختلاف هارول وینی ټول دی :
هو ، دا منل شوی خبره ده چه نظری او
لفظی اختلافات هرو مرو یو وخت جعلی اختلاف او
وسله وال ټکراو ژوبلی ته رسیږی .
مونږ د خیر القرون څخه راوړیسو تر داتن
پورې د دی خبری یی شپږه مبدا قونه د مسلمانو

اختلاف ام الفساد دی :

که د اختلاف د پاره هرڅو فکر وکړو د پورتنی عنوان څخه به بل مناسبت عنوان ورته پیدا نکړو. - په رښتیا چه اختلاف د فسادو نوموړ ده . که انسان د خدای ددین څخه اړوی ، که انسان د لویو کناهو مرتکب گرزوی ، که ظلم تیری ، افتراء او بهتانونه منځ ته راوړی عمده علت به ئی اختلاف وی.

داسی هم پیښیږی چه یو وخت دوه کسان ډیر سره گران او یو پر بل مین وی ، او پوره او کومه توکمه یو د بل ملاتړ او تائید کوی . خو کله چه اختلاف منځ ته راشی بیا خوسپکی سپوری طعن او لعن لاهه چه د کفر فتوا کانی پریوبل لگوی او د یوبل په مقابل کښی دوروستی او پریکونکی ولسی څخه کار اخلی.

دېده مرغه زموږ د هیواد او په روان جهاد کښی دیولر اختلافونو په وجه دغه ډول ناخوالی په ځای ځای په نظر راځی چه نه یوازی د ضعف او کمزورتیا سبب گرزوی بلکه که خدای مکره دوام وموسی په شعوری او لاشعوری توکمه به دماقی او نابودی کندی نه ورلا هوشی.

د اختلاف عمده اسباب :

حق ته نه تسلیمیدل او د هوی او هوس پیښی ځغستل دا هغه عمده محرکه قوه ده چه بالآخره انسان د انسان مرگ ته هڅوی لکه چه قایل د هوی او هوس په خاطر خپل ورور هاییل وواژه . او په تاریخ کښی داسی هم پیښه شویده چه زوی خپل پلار د نفس د هوی او مقام کتلو په خاطر وژلی دی ، لکه چه شیرویه خپل پلار خسرو پرویز د فارس کسری وواژه . او د امان الله په هکله هم همداسی ویل کیږی ، چه پلار ئی حبیب الله خان دده په تحریک وژل شویدی.

دا چه د اختلاف څیره او بد مرغه او ناوړه عواقب چه د انسانی پر گنډو ته کافر او که مسلمانان د هلاکت او بربادی سبب گرزوی ، ولی ژر تر ژره ټولو ته نه روښانه کیږی او دی خلک ورڅخه ځان نشی ژغورلی ؟ بیا هم و ایو چه الله تعالی د دی پوښتنی ځواب ویلی دی :

ان الدين عند الله الاسلام ، و ما اختلف الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ، و من يكفر بايات الله فان الله سريع الحساب . (آل عمران : ۱۹)

په رښتیا چه غوره دین د خدای په نزد اسلام دی . او د کتاب خاوندانو (یهود او نصاراؤ) پدی اختلاف و نکړ مگر وروسته لدی چه دوی ته علم او پوهه هم راغله ، خو پخپلو کښی ئی د بغاوت او تیری په سبب (حق و نه ملله) . او خلک چه د خدای په آیتونو کافر کیږی نو یقین دی چه الله تعالی په ډیره چاڼکی سره حساب اخستونکی دی . او هر چا ته به دده د اعمالو په تناسب عوض ورکوی.

پدی آیت کښی په څرگنده ډول د بغاوت تیری ، هوس بازی او د ځان منمی او دنیایي کتنی د دغه به انحراف او گمراهی سبب ښودل شویدی چه په دی توکمه موږ ویلای شو چه اختلاف کول او اختلاف پالل او دی کار ته دوام ورکول هم د پورتنیو اسبابو ثمره او نتیجه ده.

چه په خلص ډول ئی داسی په گوته کوؤ.

- ۱- د هوی او هوس پیروی.
- ۲- د مقام او قدرت مطلب غوښتنه.
- ۳- دنیایي کتنی او شخصی منافع لټول.
- ۴- حسد او نا پیرزوینه.
- ۵- ځان منمی ، استبداد رای ، او ځان تر ټولو

اوچت کښل.

۱- او بالاخره د خدای د شریعت څخه سرغړونه.

د اختلاف مخنیوی او اساسی چاره :

دا چه خدای د هری ناروغی د پاره علاج او دواء پیدا کړی ده منل شوی خبرده . لکه چه پیغمبر(ص) پهمدغه مفهوم ارشادات فرمایلی دی .

همدارنکه د اختلاف د ناروغی لپاره قرآن عظیم الشان دوه لاری په یوه آیت کښی را ښوولی دی :

الله تعالی فرمایلی :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ ، فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى
اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ،
ذَلِكَ خَيْرٌ مِنْ تَأْوِيلِهِ . (النساء : ۵۹)

ای مؤمنانو د خدای اطاعت وکړی او د رسول اطاعت وکړی او خپلو آمرانو اطاعت وکړی . خو که چیرې مو په یوشی کښی اختلاف او نزاع وکړه ، نو هغه خدای او رسول ته وړندی کړی که په رښتیا تاسی په خدای او د اخرت په ورځ ایمان لری . دغه ډیرښه کار او خوراغوره تعبیر او فیصله ده .

هو د اختلاف مخنیوی په دو چارو کیری :

۱- د خدای ، رسول او امیر اطاعت .

۲- د اختلاف په پېښدو کښی فیصله د خدای او رسول حکم ته راجع کول .

یعنی دا چه په اسلامی ټولنه کښی نظم او امارت وجوبی او حتی امر دی . بی امیره ژوند

تیرول د جاهلیت ژوند دی لکه چه پیغمبر(ص) فرمایي :

(من مات ولم یکن فی عنقه بیعة مات یتیمه جاهلیة)

که څوک مړ شو او غاړه کښی ئی د امیر المؤمنین سره بیعت نوی نودی د جاهلیت په مرگ مړ شویدی . طبعاً چه مرگ ئی د جاهلیت دی ، نو ژوند ئی هم د جاهلیت ؤ . داځکه چه خانخا د انسانانو د فکری استعدادونو او ډول ډول اړتیاؤ له کبله یولړ کم زیات اختلافات منځ ته راځی چه هغه دامیر موجودیت او د عمومی نظم د مراعات د لاری حل کیری . او د متنازعینو په منځ کښی به د امیر فیصله د نزاع پریکونکی وی .

خو که دغه اختلاف حتی د امیر او رعیت تر منځ پېښ شی هلته بیا د خدای حکم قاطع او فیصله کونکی وی

(فان تنازعتم فی شئ فردوه الی الله و الرسول)
نوی مجاهدو وروڼو او د دنیا د حکومت مسلمانو وروڼو ! راځی چی ټول د خدای په رسی (قرآن عظیم الشان) منگولی و لگوو (و اعتصموا بعجل الله جمیعاً ولا تفرقوا) د شخصی نظریاتو هوی هوس د هر دو د تقلید او مزدوری څخه ځان خلاص کړو او د یو خدای د بندگی کړی په غاړه کښی واچو او په دنیا کښی د توحید د بیرغ لاندی د یو موتی د یویل سره دگرانو وروڼو په څیر سرلوړی ژوند وکتو .

متی راو نغاری او تر هر څه د مخه د اختلاف د ناروغی د نابودی او علاج پسی راووزی بیا به بری زموږ اوستاسی په پرځه وی . و یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله .

آتش دوزخ در عقب پرده های شهبانی ولزاید و جنت در عقب پرده های

(حدیث نبوی)

تکالیف دینی ، متراداد .

نفس‌گروه‌های خرابکار به اصطلاح

مترقی‌درک‌سورهای روبا‌نکشاف

بشکل بی‌شرمانه و ذلیلانه معرفی مینمایند قرار گرفت. بعد از آنکه با ریختن خون ملیونها انسان و بزدن انگشتن صدها هزار پیر و جوان روسی، انقلاب طبق میل طراح جاه طلب و تبه‌کار آن، رهبر به اصطلاح کارگران انگشت‌خستار کمونست روسیه در سراسر آن‌کشور گسترش یافت، موضوع تسخیر کشورهای مسلمان ماوراءالنهر و جنوب روسیه به صورت جدی مطرح شد و قوای جنایت‌کار خونخوار روسیه که به خاطر خون آشام بودنش بنام قوای سرخ مسما شده است به فتح تمام سرزمین‌های مسلمان نشین پرداخت و تا سرحدات کشور مسلمان افغانستان رسید.

توصیه‌های لینن رهبر کمونست‌های روسیه که از شجاعت، خدا پرستی و سلحشوری مردم غیور افغانستان همیشه می‌هراسید و شرائط مسلط در منطقه سبب شد که روسیه از دریای آمو عجالتاً عبور نکند ولی از طریق تحکیم مناسبات دوستانه و فریب زعمای خود کامه کابل اهداف شوم و پلید خود را ردیلانه و زیرکانه پیش ببرد و به صدور ایدیالوژی منحنط و ضد انسانی و اسلامی خود به افغانستان و خریداری عده‌ای از اشخاص بی‌مسلك پشت و وطنفروش و خائن به مردم و وطن بپردازد.

انقلاب تباه‌کن و جهان‌سوز بلشویکی روسیه در سال ۱۹۱۷ که در نتیجه شعله‌های جنگ جهانی اول به قوام رسید و بحیث هسته نفاق و تضاد - های بین‌المللی راه خود را در بین توده‌های مردم با زور سر نیزه و کشتار بیرحمانه ملیونها انسان بیگناه باز کرد، تخم ضدیت و جنگ را در بسیاری از کشور ها و نقاط جهان کاشت و به سو سیال امپریالیزم وحشتناک و ضد انسانی مبدل گشت.

در اثر ایجاد کشور سوسیالیستی روسیه بدست بینانگزار ساویست و خونخوار، آن رهبر ساخته و پرداخته عده‌ای انگشت‌شمار کمونست آترمان روسیه که وی را جهت تأمین منافع آزمندانه سو سیال امپریالیزم روسیه بحیث رهبر زحمتکشان جهان جازدند، جهان بدو بلاک رقیب و دشمن شرق و غرب تبدیل گشت و تضادهای بین‌المللی در میان نیروهای امپریالیستی غرب و سو سیال امپریالیزم روسیه رو بشدت نهاد.

علی‌الرغم ادعای دروغین مدعیان فریب کار صلح و ترقی، ستراتیژی توسعه جوی تزارها و مخصوصاً رسیدن به آب‌های گرم بمرهند در سر لوحه کار دولت فاسد بلشویکی روسیه که رهبر آثر بحیث دوست راستین کشور های مسلمان و روبا‌نکشاف

ایتوپیا ، موزمبیق ، انگولا ، کیوبا ، افغانستان و غیره به گرفتن قدرت سیاسی به دستور و کمک مستقیم امپریالیزم روسیه مؤفق شدند .

پیروزی بیشمارانه این گروه های خود فروخته و اجیر در عدهی محدودی از کشور ها ولع و حرص گروه های چاکر کرملین را در سایر کشور ها تحریک کرد و هر یک به امید بدست گرفتن قدرت سیاسی به نفع با داران و حامیان خود در تب و تلاش مذبوحانه جهت تضعیف نیرو های ملی و وطن دوست خود و تأسیس دولت های مزدور به روس به رقابت پرداختند ، این گروه های ضد ملی و ضد مردمی اکنون در بسیاری کشور ها یا بصورت منفی و یا علنی در جهت تأمین منافع آزمندانه سوسیال امپریالیزم روسیه مبارزه مینمایند و اهداف پلید و ضد مردمی و انسانی خود را بکمک مالی ، وعده ها و نوید های با داران کرملین خود پیش میبرند . این خود فروخته ها که فریب ایدیالوژی اغوا کننده و ضد اسلامی و انسانی سوسیال امپریالیزم را خورده اند در تطبیق ستراتیژی با داران و صاحبان مغزو دماغ خود از هیچ گونه پستی و اعمال رذیله خود داری نمیکند و زیر نام و شعار های دروغین دفاع از حقوق زحمتکشان و تأمین عدالت و برابری و دموکراسی در جهت گسترش نفوذ سوسیال امپریالیزم روسیه رذیله

استقرار روابط نزدیک و عقد معاهدات مختلف با امیر امان الله خان و اغوای آن شاه جوان و بی تجربه سرآغاز نفوذ سیاسی و اقتصادی روسی های کمونست در کشور فقیر افغانستان بود که تازه از جهاد قهرمانانه علیه امپریالیزم برتانیای کبیر پیر وزمندانه فراغت یافته بود .

همانگونه که مردم افغانستان شاهد فعالیت های خرابکارانه و رذیله سوسیال امپریالیزم روسیه در افغانستان بودند و بیچشم سردیدند که چگونه ایدیالوژی صادر شده روسیه به افغانستان توسط عمال خود فروخته روسیه و اجیران و چاکران حلقه بگوش کرملین باعث ایجاد گروه های ضد اسلامی و وطن فروش گردید ، بد انسان کشور های زیاد دستخوش ستراتیژی جهانخواار شوروی گشت و مشتی از اراذل و اوباش و وطن فروش و خائن به مردم در کشور های مختلف رو بانکشاف به تشکیل سازمانهای به اصطلاح مترقی زدند و برخلاف دولت ها خود به مبارزه دروغین دفاع از حقوق زحمت کشان پرداختند . این گروه های تروریست و خرابکار در ظاهر سنگ وطن پرستی و خدمت به مردم را به سینه میزدند و در خفا با جاسوسی و هموائی با سوسیال امپریالیزم روسیه به خیانت به مردم و مفکوره خود میپرداختند تا سرانجام در بعضی از کشور ها چون یمن جنوبی ،

خداوند شمارا با طلع آفتاب دین اسلام عزیز
گردانید پس زمانی شمارا ذلیل میسازد که عزت
خود را در غیر آن جستجو نمائید -

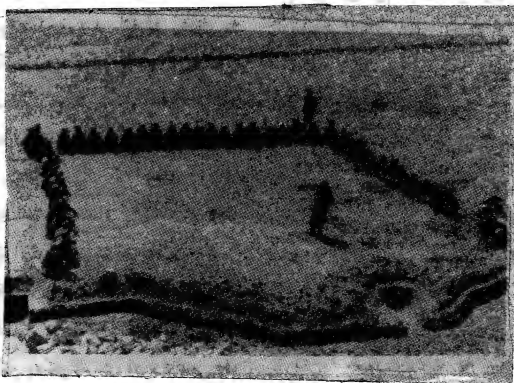
(حدیث نبوی)

مبارزه مینمایند.

نمونه های بارز این گونه گروه های اجیر و خائن به دین و وطن را در بعضی از کشورهای منطقه به چشم سرمی بینیم که چگونه برضد مردم و وطن خود چشم به تسلط نیروهای جهانخوار سوسیال امپریالیزم دوخته اند و در گسترش ایدئالوژی، نفوذ و تسلط مستقیم این «میدان قدرت» جهانخوار و خون آشام رذیلا نه تلاش میورزند خوشبختانه ملت قهرمان و مسلمان ایران با در نظر داشت تجربه تلخ ملت قهرمان و مسلمان افغانستان از فعالیت های رذیلا نه نوکران کرمین که ملت مزیدی برای فریب جوانان جهت گسترش نفوذ و حاکمیت مستقیم سوسیال امپریالیزم مادی قانه خدمت کردند، از روی اعمال ضد اسلامی و مردمی عمال سوسیال امپریالیزم روسیه در ایران پرده برداشتند و چهره های کثیف آنها را به تمام جهان به خصوص به مردمان کشور های که هنوز متوجه خرابکاری های مزدوران کرمین نیستند افشاء ساختند. سرکوبی اجیران و نوکران

دیرین، وفادار و حلقه بگوش کرمین در ایران صفحه نویی را در بیداری ملت های مسلمان و رویتکشاف، در جهان و بخصوص در منطقه گشود و امید است ملت های کشورهای رویتکشاف بخصوص کشورهای مسلمان یکی بعد دیگری پرده را از روی افعال عمال اجیر و چاکر کرمین و عناصر خائن به مردم و وطن خود بردارند و اجازه ندهند این افراد بی بند و بار و مزدور سوسیال امپریالیزم روسیه به پیمانهای چون پرازیست ها رشد و نمو کنند که هستی مادی و معنوی ملت های شانرا بدست خون آشام سوسیال امپریالیزم بپارند و مردم و کشورهای خود را قربان ستراژی پلید و جهانخوار سوسیال امپریالیزم روسیه نمایند.

«ومن الله توفیق»

تعداد از مجاهدین را در حالی مشاهده می

کنیم که با جان و دل آماده شنیدن درس ایدئولوژی و سیاسی می باشند.

د جهاد د ښمگر تياو په سلسله کې

پوښ بصر ته انتخاب

د اسلام په لار کې ترد یوو مخلص او وفا داری اما په ډیر افسوس او تأسف وایو چه حقیقت دادی چه د دغو مخلصو مؤمنو عناصرو پاک زړی ، صداقت او د هغوی جد و جهد ټول د یوې داسې تنظیمی ادارې په چوکاټ کې دی چه په هغه کې ځینی وگړی حتی د قیادت د پورتنی پوړی په سویه او سطحه نه دا چي په افغانستان کې د اسلامی انقلاب د مسیر او د مسلمان ملت د راتلونکي مستقبل په برخه کې کوم مثبت فکر نلری بلکې ان تردی چه زمین رهبری کونکي حلقې پخپله او پخپل ټول زور د دی هڅه کوی چي تر شاه ولاړ عوامی طاقت د اسلام د حاکمیت په مخالف قطب کې په کار وا چوی دا ځکه چي د دعوت دلاری نه لیری پروت او د زاړه غلمزاجه دربار او د رباریان په دی ښه پوهیزی چه د اسلام به شی لار تلل د دوی گټی نه شی خوندي ساتلای او د بلی خوا هغه جهتونه چه دغه د اسلام د ژوند جوړونکي نظام نه لیری لویدلی او هسی شکلی ورسره ارتباط لری او د ملی وجهت په مندلوکي ورسره د یو قرارداد په سطحه کار کوی د اسلام او مسلمان سره سخته کرکه لری.

نو کله چه مونږ د اسلامی تحریک په هکله د مثبت انتقاد او د تحریک په هکله کومه په واقعیت

د تحریکي تجربې یاد تحریکي ژوند د نیمگړ تیاو اشتباگانو د تدارک او په تحریکي ژوند کې د تجدید او انتقاد د تحمل پرانسیب اصلا د تحریکونو د فعال ساتلو او د سقوط نه د هغو د مخنوی د عمده او اساسی لارو څخه گڼل کیږی.

که څه هم لن ورځ په افغانستان کې شته داسې ډلې چه د میالی او رقابت په اساس د ملت د بی علمی او د سیاسی کمزوری شعور نه په استفاده په یو نامه په بل د مجاهد ملت په قیام او مقاومت کې لاس او ځادر پورته کوی ، د لته او هلته په مختلفو نومونو خلک (هر څوک چه وی) له ځانه راتولوی او د قیادت په سویه ځینو مصالحو او گڼو دویش په وسیله نیمه تنظیمی ولی درانده تعصب او غولونکي قدرت ښودنی مرکزی ادارې جوړی کړی ، د اسلام په نامه د ننه او د باندې د خپلو مصلحت شریکه انډیوالانو د شهرت او نفوذ په لټه کې لویدلی دی ، خویاهم د اباید ووايو چه د غسی ډلې چه په کلیواله سطحه تردیره ځایه په جهاد کې برخه لری او د هغه نه انکار په کار نه دی او د دغسی ډلو په قاعده کې ډیر داسې خلک شته چه د خپلې بی علمی او یاد جریاناتو په هکله د ناخبري سره سره پیا هم په جهاد او جهادی عمل کې تردیرو صادق او

ولاره څير نه کوو البته چه پورتنی جهتونه مو مراد نه دی. کیدای شی ځینی خلک چه د وضعی نه خبر نوی او یا زیات د خوشبینیو سره عادت شوی وی زموږ خبرو په هکله داسی فکر وکړی چه له انصاف نه بهر دی خوزه باور لرم چه زمانه او وخت پخپله د قضا یاو تجار بو بعد تشکیلوی. کیدای شی داسی وخت راشی چه داسی عناصر ډیره په آسانی مسئله درک او موږ حق په جانب وگڼی، ولی هله به بیاد دغو عناصر و وخت او فرصت چی د تعجید نظر شی تفکر او تصمیم به تاریخی او سر نوشت یا کونکو قضایاو کی یو اهم بعد دی دلاسه ورکړی وی. موږ عقیده لرو چی قضاوت فیصلی تصمیم داد انسانی ژوند ترټولو دقیق او دستونزو په حل او ایجاد کی مستقیمه او اساسی رول لری له همدی ځایه هغه څوک چی په دی هکله چوت اندازه مواقف نیسی، د قضایا ابعاد، وضعه او شرایط ټول دیو څیرلی علمی نظر لاندی نه نیسی، نه دا چی داسی ډلی او جهتونه دیو هیواد د خلکو ژوند کی مثبت بد لون نشی راوستلای او دوکړو او ټولگنی دلارښونی او جوړولو په برخه کی مثبت گام نشی اخستلای بلکی د دغسی عناصرو هر اقدام او هر قدم پرته لدی چی مشکل حل کړی. پخپله مشکلات ایجادوی، خنډونه پیدا کوی، جامعه تباه کوی. ځکه د سیاسی او تاریخی قضا یاو په اقدام او فیصله کی بی بصیرت، انسانی ټولنی تاریخونه د پښو غورځوی او غورځولی نه هم دی. له همدی ځایه ده چی افغانی ډلو، خپلو مؤمنو وروڼو او د هغوی جهاد او شهادت ته د احترام او ډیر احترام په څنگ کی دا وایم چی د کپوال فکر په اساس لکه چی اوس متأسفانه رواج هم لری دا آسانه ده چه هر څوک را پورته شی په جراتی حالت کی په تیره یا په پښور کی خائنه ډله

چوپړه کړی او یو تعداد خلک ترځان حاضر باش منشی قوماندان امینه وغیره ودوروی او پاکستانی مقامات هم لکه چی د هغوی پالیسی هم ده د هغوی په دسترس کی راشن یا سونه او نور امکانات ورکړی... دا خو ډیر آسان کار دی: او ومولیده چی خلکو وکړ... ولی دا ډیر سخت دی چه دغسی تنظیمونه د خدای د شریعت دغوښتنی او د ملت د تاریخ د قضاوت په حدود کی د عزت ځای پیدا کړی... داسی باور وکړی چی که په هجرت کی دا په تصادف ولای شرایط لید لاندی باندی شی و په گوری چه دغه د پېښور په ارامه فضای منځ ته راغلی قیادتونه یو ډېل پسی جوخت ځان لندن، پاریس، روم ته ورسوی لکه چی همدا اوس اوس له هغوی د جملی څخه ځینو په دغو خطو نو باندی بیروېار جوړ کړی ترڅو ځان پری اشنا او بلد کړی خو وطنوا له بیابه ستا په حال سبا څوک ژاری؟ ته به وی او د راغلی رژیم د پولیسو لاروا کشکونی پر ځونی: له همدی امله چه راتلونکی نقد یوازی هغه چاته متوجه وی چه لار او هدف ئی درک کړی، په افغانستان کی د اسلامی نظام دراتگ مست مجاهد او د بیگانه و د هر رنگ تسلط سخت دښمن دی غواړم دهمدی مقدسی په حدود کی ځینی حقائق خپل غولیدلیو هیواد والوته وړاندی کړم.

۱- زما سره په لار او هدف کی شریکه: دیو متحد او مجاهد مسلمان په حیث و گوره چی بیا په ډله کی د ډلی امکانات خدای امانت دڅو محدودو نازولو په لاس کی نه دی د همدی ځایه خو د اختلاف او یا په اور کان باندی د تسلط سخت شومی هم ئی.

۲- وگوره چی ستا په تنظیم کی د تنظیم امکانات امتیازات د قیادت د کپوالو دوستانو په گډه څومره خرڅیږی.

شعلیانو، افغان ملتانو، ستمیانو حتی د دولت سره په رابطه کی عناصر وټه ځائی ورکول کیږی او ستابل ساده ملگری ته بیا داسی منافقانه وائی :

اوس جهاد دی باید د ټولو قوتونو نه د مشترک دشمن په وهلو کی کار واخلو ټول زمونږ وروڼه دی او... خوته پوه شه چی د اسلام منافقو دشمنانو ستاد اند یوال مصلحت جوئی اوستادگی او خوشباوری درک کړی او د همدی لاری غواړی جهادته لار پیدا کړی او جهاد منحرف کړی... هوته به پخپل تنظیم کی لا اوس هم لږ څه پوه شوی وی چه توپک ستا واک ئی د پردی پوهیږی نو اوس لږ څه د خدای په خاطر څیر شه وگوره دغه د کتاتوری چی ستا په جبهه کی د زکات ټولولو جرمو او بالاخره د یوبل مسلمان تنظیم سره په جگړه او تصادم کی وینی دا ټول هغه تکتیکونه دی چی همدی کافرو عناصرو منځته راوستی او د هغه شاته خطرناک اهداف لری منم چی ستا قیادت او بی تشخیصه اند یوالان دغسی مواردوته دخپل تحریک د گټی په سترگو کوری خو 'پوه به هلته شی چی بیابانه پوهه هیڅ فائده و نلری.

۹ - وگوره کوم شورائی نظام ده چه ستا په تنظیم کی وجود لری : هر څوک چه ستاد مشر خوبه وی همغه په اجرائیه او شوری کی ځای پیدا کولی شی له همدی ځایه د، کله چی شوراګټی او اجرائی په دغسی تنظیمونو کی دخپل مصلحت په خاطر یاد قیادت د خطا او درک په صورت کی د قیادت مخالف دریځ ونیسی په پو قلم او پو قدم شوری او فیصلی دواړه په آسانی تجرید، وی او پخپله جناب دخپل تسلط پرې چاره او د اوضاع نه لیری پرتو مجاهدینو باندی د یو تعداد نورو مصلحتی اندیوالانو او یا (هنو کسانو چی د زمانی او وخت له عبرت نه اخلی) په انتصاب ټینګوی او خپل فاسد غیرقانونی حالت او قیامت ته دوام ورکوی آن تردی که

۳ - فوق العاده امرونه خصوصی ځای په ځای کونی د چا لپاره او د څه د پاره ؟

۴ - په همدغه ډله کی چی ته لکه د یو بی شعوره نوکر غوندی دلته او هلته مندی وهی وگوره چی د تنظیم امکانات چی د ټولو هیواد والو مشترک حق دی د کوسو منطقو او د کوسو پیژندګویو په دسترس کی لویږی .

۵ - په همدی تنظیم کی چه تا مسلمان مجاهد ځای نیولی وگوره چه د تنظیم څومره کارونه د اسلام له اصولو سره برابر دی ؟ داخلی پالیسی، کومه چی په فتنه اچولو او نفاق ولاړه ده که خارجی پالیسی چی غرب او امریکا ته د افغانستان په تسلیمیدو ولاړه ده.

۶ - ایا هغه نظامی وسائل چه ستا د تنظیم د قیادت له خوا کله په دره او کله پخپله په همدا نامجاهد خرڅیږی پوهیږی چه پیسی ئی چیرته ځی ؟
۷ - موږنه وایو چه ته بیخی بی بصیر ته ئی ځکه کیدای شی دا دځینو درسره دوستانو په دوکه او غولونه عوام فریبی کی تخصص وی. خویالیر دقیق شه وگوره چه ستاد تنظیم د قیادت پالیسی، کار او مواظف د یو مسلمان او آزاد افغانستان دیبا موندلو اسناد او نښی لښانی لری ؟

ولی موږ باور لرو چی دغه جبون او مصلحت پرست او په بی چاره ملت ټپل شوی انسان په یوووړځ نه یوه ورځ حتی د جهاد نه لیری پروت پېښور نه د لندن یا کوم بل سترګوکی نیولی هیواد په خوا دخپل ورسره اندیوالانو - وروڼو پریریدی څچې د اسلام په لاری د شهادت او د اسلام هر دشمن سره دښکاره مقابلی تعهد کړی طوفان ډوله به که خدای کول د مسکو نوکټان او سره فوخیان دخپل هیواد څخه باسو: هو داسو با وردی ولی بیا لانه وینی چی دیبه دانسته په تنظیمی او جهادی سطحه کی د قرابت او ځینو نورو مصالحو په خاطر

همدی شوری همدا جناب سلب اعتماد کړی هم دی.
په هر صورت ناسی موارد او دلائل زښت
زیاد دی خو فقط د یوی ابتدائی یادونی په ملحوظ
ما ځینو ته اشاره وکړه ترڅو پوه شی چی په لاندنیو
فصلو کی زما انتقادی خبری تا ته متوجه نه دی او
په دی خاطر می داڅوټکی د لټه در په ژبه کړی چه
ستا سره زما خبری په کاسلا بل جهت کی دی.

منم چی د دی محدودو یادونو په مطالعه
حتی فکر کوی او ځان قانع کوی چی په کومه ډله
کی چی ته ځای لری په حقه کی ځکه ستا تر هور
د پرونی کلیوالی اوږدی دښمنی اهل جهت په هغه
بل تنظیم کی ځای لري . یا دا چه ستا خپلوان او
تا سره بلد خلک په همدی تنظیم کی دی یا دا چی
د هغه بل تنظیم مجاهدینو پرون د حکومتی ملیشانه
تسلیم کړی ئی او یا دا چی د هغه بل تنظیم پالیسی
او طریق کار داسی ده چی هلته دغه خیالت او غدر
نشی کولای یا د هغه بل تنظیم نفر تا پیژنی چی
پرون دی د خلقیانو او د هغوی درژیم په جشونو کی
دی اتښونه کړی او د دی نه او خوا په دی خاطر
دی ډلی ته راغلی ئی چه هغه بله ډله د اسلامی
لعاظه سخته متعده ده او ستا مزاج د هغی سره به
برابریده په هر صورت کیدای شی د پورتنیو
ملحوظاتو د یو ملحوظ په خاطر دی همدا ډله
انتخاب کړی وی خوزه درته وایم چه پورتنی
ملحوظات ډیر سطحی او ډیر موقت دی ته د یو
مسلمان یا تائب مسلمان په حیث زور فکر وکړه
لاره ډیره اوږده ده د همدی لاری په موازی فکر
وکړه خدای مکره داسی نشی چی ستا ژوند - مرگ
په دی سرنوشت سازه دوره کی د لویدلو بی معنی
ملحوظاتو قربانی شی . کیدای شی دا مواقف ولی
دا انتخاب تا د یو وقت پوری خوشحاله وساتی ولی
د ملت درد نشی دواکولی په دی نه ارزی چه
ته ئی د یو مجاهد په حیث په لاره کی سرکشیږدی .

همداسی زما راتلونکی مطالب هغه چاته هم
متوجه نه دی چه د اسلام تحریک سره ئی یابی
تشخیصه تعهد کړی او یابی غوښتی دی چی د دی
تحریک په سیوری کی خپل مصالح وپالی ځکه دا
ډله خلک هم ایولاً غولیدلی هغوی د دی تحریک
او د دی ملت کومه ناسی نشی سمولای هغه وگړی
چی د مسئولانه تعهد په سیوری کی ئی بصیرت په
کاراچولی او دخپل مسلمان ملت د کاملی ازادی
په لټه کی لویدلی او تحریک سره ئی تعهد کړی خو
دلاری په اوږدو کی د بشری طبیعت سره ځینی واره
ولی سر نوشت رنگونکی مواقف او اعمال ئی یا په
اشتباه او یا قصداً غوره کړی غواړم د دغسی ورونو
سره په لنډ ډول د یو مثبت تجدید نظر او د انتقاد
مننی د شپتی روحی په چوکاټ کی څه ناڅه ووايم
کیدای شی په دی هکله یاخو زیات ملگری زما سره
هم نظره شی او د ستمهدی روحی د بیا ژوندی
کولو په هغه کی ولویږی او یاخو بیخی ماسره موافق
نشی او په دی هکله پخپله په دی هغه کی شی چی
هغه زمانه هم ډیر دقیق د مقاومت په خوزه ځایونو
باندی گوته کیر دی او د علاج په جهت کی ټول
مخلص ورونه د ځانی سره ملگری کړی چی دا دواړه
کارونه مونږ په خیر دخپل اسلامی تحریک گڼو.

دا باید ووايو چی زما د تحریکی ورونو نه
هغه ورونه مطلب دی چی د مبارزی د واقعی خط
په در کولو ئی د افغانستان د آزادی او سر لوری
په لپاره کی هری قربانی ته حاضر او په دی شرائطو
کی هغوی فقط د اسلام د حکومت او په تحریکی
سطحه د اسلام د مبادیو ، اصولونه د پیروی په
اندښنه کی وی که څه هم د غسی وگړی په هره
ډله کی وی او د هر عنوان لاندی ژوند کوی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
National Library and Archives of Iran

قیام حق

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

راز پرستش

نقش دین در اجتماع

ضرورت اجتماع برای بشر

دینی مذکور است که حضرت آدم علیه السلام هزار کار می کرد که تا نسانی تهیه می شد و در هزار و یکمین کار نالش سرد و آماده خوردن میگردد و همین حال نیز حکماء میگویند که انسان باید هزار کار بکند تا لقمه نانی بکف آرد. همین بود که بشر اجتماع کرد و در جامعه تقسیم کار و وظایف بعمل آمد و هر کدام فرد جامعه آغاز به تشریک مساعی و تعاون نمود، و برای حیات و زندگانی بهتر «اجتماع» امر ضروری میباشد.

۲- ضرورت دین برای اجتماع

همانطوریکه برای زنده ماندن و بهتر زیستن اجتماع ضرور است، بعین شکل در اجتماع دین امر لازمی میباشد، چه غرایز حب ذات و تمایلات جلب منافع و دفع مضرات در نهاد هر فردی سرشته میباشد و زندگانی دنیا و جامعه لذتها و نعمت های وافر مادی و معنوی دارد، چون مال و ثروت و زن جاه و قدرت و منصب و مانند اینها، اینست که اگر افراد بدون موانع و قیودات گذاشته شوند در آنصورت هر کسی به داعیه فراهم آوری حد اکثر شهوات

اندیشمندان از دیر باز انسان را حیوان مدنی بالطبع گفته اند، یعنی انسانها فطرتاً و ذاتاً طالب اجتماع و زیست باهمی و حیات گروهی میباشند؛ و منشاء این میل به تجمع و باهم زیستن را غرایز فطری تأمین میکند، این بدان علت است که حیات دیگر جانوران ماده، و نیازمندی هایشان محدود بسط و مهیا می باشند و باکمترین تکاپو در دبستر حیوان قرار می گیرد و چندان ضرورتی به تعاون دیگر همنوعان احساس نمیشود. و این مطلب از اندک تأمل در حیات جانوران واضح میشود از همین رو بچه های دیگر حیوانات، فقط تا اندک مدتی پس از نوزادی به کفالت و سرپرستی والدین خود ضرورت دارند و از آن به بعد مستقل به رفع حوائج خود می پردازند، اما برخلاف، حیات انسان ها مغلق تر و حوائج شان پیچیده و تاحدی بسیار و نا مهیاست، و تهیه و تأمین نیازمندی های انسانی ایجاب کوشش بیشتر را مینماید که از عهده یک فرد پوره نیست، چه اگر در صدد تهیه نان برآید لباس خواهد ماند و اگر هردو را تأمین نماید از بی مسکنی جان خواهد داد و قس علی هذا. از اینجهت در روایات

ایجاب و ارستگی از عوامل اخلاقگر و تجرد و تقوی رادر قانونگزاری می نماید، تا قوانین ساخته و پرداخته اش از شوائب نقص و نارسائی و سود جوئی شخصی و سود جوئی خانوادگی و انواع تعصبات قومی، منطوقی، نژادی و لسانی مبرا باشد.

اما این ثابت است که انسان برای خود انسان موجود ناشناخته است، چه رسد به آنکه همه وجوه و ابعاد آن معلوم و شناخته شده باشد، و هم هیچ انسان قانون پرداز از عوامل مغله شایستگی قانونگزاری عاری نمیباشد، و قهرآ قانون و آئین مدونش آلوده با انواع تعصبات و تنگ نظری ها و تنها خاسن منافع خودش و سایر متعلقین اش میباشد. لاغیر، و از همین رو است که قوانین وضعی و مذاهب جعلی هر روز دستخوش تغیر و تحول میگردند پس یگانه آئین صالح برای تدبیر اجتماع شریعت سماوی است که از منبع لایزال خداوندی سرچشمه گرفته و دوشادوش قوانین تکوینی او تعالی جاودانه به پیش میرود. پس قوام جامعه بر حکومت و قوام حکومت بر عدل و سیاست و قوام سیاست بر شریعت است و شریعت برای جامعه امریست ضروری.

دین و تمدن

مقصود ما از طرح فوق نقش دین است در قیادت حسنۀ تمدن «انسان متمدن» تمدن بر خلاف اصطلاح قدمای ما به معنای اجتماع و یا جامعه به مفهوم کلی آن نیست بلکه مقصود نوعی از جامعه و گونه از مجتمع است که انسان های آن حیات جمعی تکامل یافته، و زندگی شهری توأم با صنعت و علم داشته باشند، به این ترتیب برای وصول به مرتبۀ تمدن و انتقال از مرحله توحش و بدویت و چادر نشینی، به دوران علم و صنعت تمدنی صالح باریاورد

و لذات به غصب حقوق دیگران دست می یازد و پارا از حریم حقوق خویش فرا میگذارد و بنای تاج نعم و تمتعات دیگران میگذارد تا حیاتی باعیش مغرط برای خویش فراهم آورد. پس باید در جامعه حکومتی باشد، و جامعه را اداره کند و از تجاوز به حقوق دیگران مانع گردد. اما حکومت بدون شریعت هیچ اثری ندارد، بلکه برای حکومت «آئینی» کار است که بروفق آن امور جامعه را تدبیر و سر رشته کنند و حکماء این شریعت و آئین را که لازمه تدبیر صالحه اجتماع است، «ناموس اعظم» یاد کرده اند آیا «ناموس اجتماعی» و آئین مدنی را خود آن حکومت و یا جامعه میتواند تدوین کند نه خیر! زیرا تدوین چنین آئین ایجاب می کند تا سا زنده آن به کلیه جهات شخصیت فردی کامل داشته مییابد، چه بدون داشتن این معرفت، تدوین آئینی که تأمین کننده نیاز مندی های انسان باشد، ناممکن است، چه آیا انسانی که از «روانشناسی فردی» فی المثل بی بهره باشد و نداند که چگونه برخی بیماری های روانی و انواع جنون باعث بر ارتکاب جرایم میشود و یا فی المثل بخوبی نداند که کدام عوامل اجتماعی الکیزه و قوع طلاق است، میتواند که قانونگذار خوبی شود؟ هرگز نمی تواند: و اگر میگویند که به مرور زمان و به اثر تجارب میشود سر انجام به قانون جامعی رسید، پس چرا ملیون ها انسان بی گناه را قربانی جهل بشر و فدای تجربه آموزی کنیم و با اینکه قرنهایست که بشریت فدای اشتباهات آئین سازان نادان شده هنوز هم روی یک قانون و آئینی توافقی نظر حاصل نشده است.

وجود تضاد در سیستم های فکری و نظامات اجتماعی شرق و غرب شاهد این مدعاست.

همچنان صالح بودن قانون و «ناموس مدنی»

و انسانهای متمدن را از ظلم و بدبختی و استفاده ها و بهره کشی های ناجائز برهاند به تنهایی علم صنعت کافی نمیباشد و باید زمام قیادت تمدن را بدست دین الهی و مذهب راستین سپرد. چه اگر رکن سوم و حتی بنیاد تمدن را معنویت و مذهب راستین قرار ندهیم تمدن بجای فلاح و رستگاری فاجعه رابار می آورد، و علم و صنعت در دست انسان فاقد معنویت و خدا نا ترس درست بماند، تیغ در دست زنگی مست است. چنانکه اندک تأمل و بررسی از وضع انسان ها، در تمدن فعلی نشان میدهد که تمدن در پهلوی عده مزایائی، نابسامانیها و خسلرات و آلامی را نیز برای بشر به ارمغان آورده است. به این معنی که پیشرفت علوم و صنعت قوای طبیعی موجود در کائنات را در سلطه انسان قرار داد، و بشر را بر طبیعت حاکم ساخت و نیروهای مادی را رام و مسخر انسان گردانید اما کدام انسان؟ انسانی که درست مغلوب خشم و شهوت است، به هیچ ضابطه عقیده ندارد، و در برابر هیچ نیروی، اخلاقاً احساس تعهد و مسئولیت نمی کند. انسانی خود کاه و الا ابالی، سود جو و افزون طلب، این انسان متمدن که آزمند و منهای معنویت بود، به انگیزه شهوات بنای استثمار و استعمار را نهاد، و عرصه حیات را به صحنه تنازع بقاء مبدل نمود، و حینیکه انسانی یا ملتی در جهت حفظ حقوق فردی و یا ملی خود آغاز بدفاع کرد، علی الفور با دستاورد های تمدن جدید چون جنگ ابزار های آتشبار و تپا کن، سرکوب و پامال گردید، تپاهکاران خدا نا ترس، آتش جنگهای جهانی را برا فروختند و با فراورد های تمدن جدید میلیون ها انسان را بجاک و خون کشانند، و ده ها ملت را اسیر و برده کردند، خلاصه علوم و صنعت در تمدن مادی از

عوامل تپاهکن و شقاوت بار از آب درآمد امروز ما آثار و ثمرات شوم و تلخ تمدن مادی و فقد عنصر معنویت را در جنایات آدمکشان روسی در جبهات جنگ و جهاد مقدس ملت مسلمان افغانستان به چشم سرمی بینیم اگر در نهاد و سرشت سر حلقه های کمونیزم ذره وجدان مذهبی و ضابطه اخلاق وجود داشت، هرگز شاهد این جنایات نبودیم، امروز علم و تکنوکراسی و ماشینیزم بشر را «از خود بیگانه» والینه «alline» کرده است انسان امروز بعزت معیشت در شرایط مدنیت مادی با وصف برخورداری از کلیه امکانات رفاه مادی و وسایل عیش و نوش، باز هم عمیقاً متألم است، و احساس دلهره و اضطراب میکند، چنانکه آلام عمیق و آشفتهای انسان متمدن را خود کشی ها، جنون ها و عصبانیت ها تفسیر می کند، و عصبیان انسان متمدن را، باز گشت به تو حش مضحک و سیر قهقرائی در اختیار زندگی هیپی گری باز گو میدارد، هکذا فریاد انسان های آشفته روان را از بر چکمه های ماشینیزم، و تکنوکراسی و پول پرستی (یورژوازی) در مظاهر فرهنگ تمدن معاصر، در نوشتار های ادبی، در هنر، در فیلم و... در میابیم. امروز جهان از ششامت نظام هاسی ضد انسانی و مولود تمدن منهای مذهب، در آستانه یک جنگ بزرگ جهانی و در آستانه یک قیامت قرار دارد. امروز تمدن ما در لبه پر تگاه و در شرف سقوط است، زیرا ستمگری و بد کرداری پیش آهنگ سقوط تمدن هاست. امروز دیگر تمدن ما را عوامل طبیعی چون بیماری های و آگیر، سیلاب ها و طوفانها تهدید نمی کنند، بلکه عوامل سقوط تمدن مادر درون خودش درست - آنچنانکه «تاین بی» مفسر تاریخ و اجتماع میگوید. قرار دارد. اگر

نقش دین در تهذیب اخلاق .

این مطلب برخر دیندان واضح است که میان نظام فکری و سیستم اخلاقی همان گونه رابطه موجود است که میان اخیرالذکر و افعال صادره از انسان قایم میباشد . پس به این ترتیب هر نظام افعال و اعمال از هر سیستم اخلاقی و این اخیرالذکر نمی شود که طور راسخ از هر نظام اعتقادی «جهان منبت ایدلوژی» ناشی گردد، بلکه میان اینها یک نوع رابطه عقلی و حقیقی موجود است . از تحقیقات فلسفی و علمی در احوال و ماهیت انسان معلوم میشود که اخلاقیات بدون نوعی «ایثار» و «ارزش گرایی» و بدون گونه «مخلوص نیت» تحقیق ناپذیر است . پس یک عمل وقتی اخلاقی و بافضیلت تلقی میشود که از شخص به منظور «قربت الی الله» و کسب رضای خدا و صرفاً به قصد اجرای «وظیفه برای وظیفه» نه «وظیفه برای جلب پاداش و دفع کیفر» با ایثار و فداکاری صورت پذیرد . معنای ایثار آن است که انسان ابناء نوع برادران دینی و حتی مخلوقات خدا را برخود ترجیح دهد و بخاطر فلاح و رستگاری آنها از بسالذات و شهوات و تمتعات خویشتن در گذرد .

این ایثار برای حصول اخلاقیات ، لازم است ، تا توأم با «ارزش گرایی» باشد ، و ارزش عبارت از آنست که انسان حقیقت خوبی و زیبایی را بخاطر

دانشمندی و صنعتگری و دولت و سیاستمداری در تمدن امروزی فاقد مسئولیت در پیشگاه خدا و خلق خدا باشد ، فکر کنید چه جانور شریری ازو درست خواهد شد . شب و روز را در اندیشه کشف فرمول های هسته ئی که قدرت قبهکاری و تخریبی بمب های هاید روژنی و اتومی را افرون سازد ، سپری خواهد ساخت . امروز ریشه بسا تشنجات بین المللی را باید بیشتر در عوامل روحی ناشی از لا مذهبی سیاستمداران و دولت مردان جست . نه در عوامل واقعی ، این رامن نمی گویم بلکه فیلسوف متمدن مادی و روشنفکر جهان معاصر برتر اندر اصل حکیم ملحد انگلیس میگوید «دقت کنید ملحد گفتم بدانجهت که نپندارید ، راسل هم کدام مذهبی بنیاد گراست» در مقدمه کتابی در رو انکاوی خواندم که راسل سنجی قریب به این مضمون گفته است : «اگر فرض کنیم که دواى یکباره کشف شود ، که زدایل را از دلها بزدايد و مغزها را شستو دهد ، آنگاه خواهیم دید که زمانداران شرق و غرب در عرشه قایقی باهم بنشینند و به سر سلامتی یکدیگر قدحی را سر کنند و آنگاه در کمتر از یکساعت مشکترین پرابلم های بین المللی را حل نمایند»

پس شما خوانندگان عزیز نقش مدیرانه و کنترلر دین را در تمدن از نگاشته ها دریابید .

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

الطاعة للمخلوق في معصية الخالق

ترجمه: هیچا امرچی د خداى پاک د حکم په خلاف وی دمنو ورندي

خود اینها ملحوظ قرار دهد، نه بخاطر نفع عاید از آن، پس کسیکه وظیفه دینی و وجدانی خود را صرفاً به منظور رضای الهی انجام می دهد و در راه حقیقت و خیر، زیبایی بخاطر خود آنها حاضر به فداکاری میشود، در حقیقت ایمان خویشان را به یک «ارزش» و اخلاقیات و کار خود را در عالیتترین مرتبه تحقق داده است. اما بدون اعتقاد و ایمان به «ذات برین» و بدون عقیده بر اینکه از سوی «ذات متعالی» مکاف میباشم و هم بدون باور داشت به اینکه جهان عبث نیست، و اعمال و کردارهای ما در جهان کور و کر و فاقد دیده بانی و نظارت صورت نمی گیرد و خلاصه بدون اعتقاد بروز رستاخیز، وقوع عملی «ایثار گرانه» و «توأم با خلوص نیت» نا ممکن است پس چون خلوص نیت، و ایثار از ارکان اخلاقیات یک عمل است، و از آنجائیکه بدون ایمان بخدا و رستاخیز حصول ایثار و خلوص نیت ناممکن است، ازینرو بصراحت آنچه میگیریم که اخلاقیات در اعمال و کردارها بدون ایمان مذهبی ناممکن است پس به این ترتیب افرادی که سیستم اعتقادی آنها از ضابطه ها و انگیزه ها و موانع درونی عاری باشد، صدور «اعمال اخلاق» از آنها قابل توجیه نمی باشد چه اخلاقیات نتیجه منطقی ایمان است، و همانگونه که توقع بی آمد هر نتیجه از هر مقدمه فی غیر منطقی است، همینطور حصول هر اخلاقیاتی از هر گونه اندیشه فی نا ممکن است. اینکه از پاره مادیون اعمال ظاهر فداکارانه فی را در صدور بی بینم البته از روح اخلاقیات خالی میباشند و به هیچ وجه اعمالشان با «ایثار حقیقی» و «خلوص نیت» قابل توجیه منطقی نیست، بلکه در حقیقت تحقق «انانیت» و «ابر از خودی» در شکل قلابی آن میباشد، گویا با

در گذری از خویشان میخواهند خویشان را باز بگونه دیگری و شکل منفی آن تبارز دهند، بهمین دلیل است که مارکسیست ها یک سیستم «فکری اخلاق» نا همگون و غیر متناسبی دارند چه میخواهند که نتیجه «اخلاق مثالی» را از مقدمات «ایدیولوژی جهان بینی مادی» بدر آرند و استخراج نمایند. مارکسیست ها در اخلاق میخواهند که نا خود آگاه مذهبی و در اعتقاد مادی باشند. پس ثابت شد که بدون ایمان «نظام اخلاق آرمانی» در درون انسان برقرار شده نمیتواند و بدون «نظام اخلاق مذهبی» اصلاح مخلصانه کردارها ممکن نمیشود. بر عقلاء پوشیده نیست که بدون ترس از خدا و بدون بیم از حضور در دادگاه الهی و بدون «خدا را حاضر و ناظر دانستن» تزکیه نفس و تهذیب اخلاق ممکن نیست، صالحین اسلام که نمونه های اخلاق ایدئالی در طول تاریخ بوده اند، این «اخلاق قهرمانان» را از برکت افکار، احساسات و عواطف مذهبی کسب کرده بودند.

پس دین را در تشکیل قهرمانان بشریت نقش بس عظیم است. و اگر ایمان مذهبی نباشد، چشمه سار اخلاق می خشکد و فضایل از قلمرو اندیشه ها و اخلاقیات و کردار های انسانی غایت می بندد.

اینکه محققین و دانشمندان بشریت در راه علم جان فشانی ها کرده و متعطل قربانی ها شده، همه بعلت عشق شدید به کنجکاوی و «حب بقا» بوده است.

د احزاب

تاریخی غزاته

یوه کتنه

د کموالی او د کفارو د تعداد د زیاتوالی په اساس له دښمنانو سره دا مفکوره وه چی پدی یرغل سره به د اسلامی تحریک او مسلمانانو سټه او بنیاد وپاسی او بیا به د سر پورته کولو فرصت په لاس ورنشی خود خندق کیندلو تدبیر د اسبابو په لحاظ یو داسی کار او داسی لوړ ګټور او بهترین جنګی تاکتیک ؤ چی عرب له دغی طریقې سره بیخی نا اشناوو. موسم ددیری یخی ؤ کفارو د خپلی حملی په مخکی یو لوی خندق ولیده له مدینې نه د باندی ایسار پاتی شول او دیوی بلی د سیسی نه یی کار واخیست هغه دا چی د مدینې منوری په جنوب ختیځه خواکی او سیدونکی یهودی قبیلہ بنی قریظہ چی د مسلمانانو سره شهادت او حلیفان وو معاهدی ما تولو او خیانت کولوته امداد کړل نو پدی اساس دغه وخت د مسلمانانو د پاره د ډیر لوی استعاض وخت ؤ ځکه چی د وی خپلی تور مری او ما شومان د مدینې هماغی خواته لږلی او محفوظ

د احزاب یا په بل نوم د خندق غزا د پنځم هـ ق کال دواړه اختر د میاشتی په اخره او د میان د میاشتی په لومړیو ورځوکی واقع شویده چی په هنی کی ډیرو عربی قبائلو د بنی نضیر قبیلې په تحریک سره دلس دولس زره جنګی افرادو په شمیر د مدینې په وړه غونډی سیمه باندی مشترکه حمله وکړه. که دغه حمله په ناڅاپي ډول او د ناڅېری په حال کی وای نوسخته تپاه کوولکی به وه خوځنګه چی د مسلمانانو قائد د دواړو جهانو سردار محمد رسول الله ﷺ په مدینه منوره کی پیغمه یی خبره نه ؤ ناست بلکی پرله پسې ئی د اسلام د دښمنانو له حرکتونو څخه ځان با خبره ساته ځکه نو مخکی له دی چی دغه لس ولس زره لښکر مدینې ته راورسیدی. د مدینې په هنی خواکی د دښمن د یرغل لپاره مساعد د دری زره گزو په اوږد د والی او پنځه گزه په ژوروالی د یو خندق کیندلو تدبیر ولیول شو او په خپله د کائناتو د فخر په شمول دری زره مسلمانانو پدغه کارکی برخه واخیستله او د څو ورځو په د ننه کی د هغه کار سرته ورسیده. د مدینې منوری د سیمی د سوق الجیش شرایطو او موقعیت په لحاظ، د مسلمانانو د شمیر

حمله کورونکو سر، لار یوه، کړی او محمد رسول الله
(ﷺ) په لاس ورکړی. لکه دا چې د ټولې هغو
خلکو له مخ او اصلی خپری څخه پرده پورته شوه
چې په زړه کې یې حتی یوه ذره منافقت هم موجود و.
پدغسې حساسو نازکو شرایطو او ځورونکو حالاتو کې
یوازی هماغه کسان پر خپل ایمان او مسلک باندې
ثابت قدم پاتې شول چې هغوی پوهیدل او پدې یې
کله عقیده وه چې له صادقو فدا کارو مسلمانانو سره
د خدای (ج) مرسته هرو مرو کیدونکې ده او دا
د خدای (ج) وعده ده چې ان تنصر وا الله ینصرکم
و یثبت اقدامکم. د دښمن قواو تقریباً یوه میاشت خپل
منگرو ټاټه او مسلمانان د محاصرې په حال کې وو.
دا داسې د سختې او تنگې موده وه چې یغنی له
حده زیاته وه، د خوراکو وسایلو قلت وو آن تردې
چې مجاهدینو د لوړې لامله تیږې په څیتو پورې
وتړلې، نه یې د شپې خوب و او نه د ورځې آرام
او یغنی، د دښمن لښکر چې د خندق لامله پورې
خواته نشو ورتلای د هاخوانه د تیږو او غشو
گوزارونه کول او مجاهدینو له دې خوانه کله ناکله
به معامله د ومره سخته شوه چې مسلمانانو به پخپل

کړی وو چې هلته همدغه یهودی قبیلې او سید له
هغه لوري ته هیڅ کوم د فاعی تدبیر نه و نیولی
شوې. د بنې قریظه د معاهدې ما ټولو د خبر
په خپریدلو د اسلام خطرناکو دښمنانو یعنی
منافقانو ته د پروپا گندا و سوء تبلیغاتو موقع او
فرصت په لاس ورکړ هغوی به مسلمانانو کې گرځیدل
او ویل به یې چې له مونږ سره خود قیصر او کسری
د هیوادونو د فتح کیدلو وعدې کیدلې هغې خبرې
ته یې اشاره کوله چې د همدې خندق کیندلو په
وخت کې د رسول الله ﷺ په مبارک لاس د یوې
غټې تیږې ما تیدلو په وخت کې یې د یو گذار په
وخت کې وفرمایل چې الله اکبر، ماته د روم
کلیکاني را کړای شوی او ده بل گوزار په وخت
کې یې: وفرمایل الله اکبر ماته د فارس کلیکاني
را کړای شوی. و عدې دومره غټې اوز مونږ
حالت اوس داسې دی چې د انساني رفع ضرورت
لپاره هم نشو وتلای. څوک پدې غوښتنه شول چې
زمونږ کورونه تر خطر لاندې دي، ناموس موباه
کیږي مونږ باید لار شو د هغو حفاظت وکړو.
چاپته پروپا گنده شروع کړه چې بله چاره نشته له

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

ان افضل عباد الله عند الله منزلة يوم القيامة امام
عادل رقيق وان شر الناس عند الله منزلة يوم القيامة
امام جائع خرق

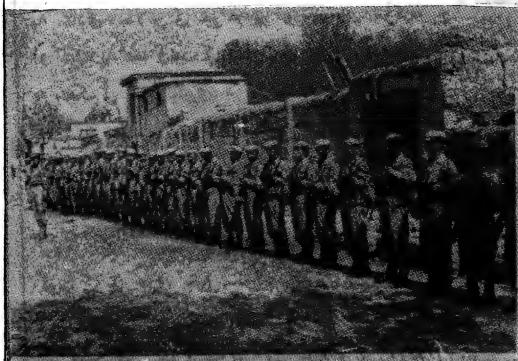
ترجمه

بهترین بندگان خداوند از حیث مقام در نزد خداوند روز قیامت زما مدار عادل و نرم
خوی اند. و بدترین آنها در روز قیامت از حیث مقام زما مدار ظالم و زشت خوی است

وخت کی لمونځ هم نشو ادا کولای لکه چی یو دوه ځله همداسی وشول. خوپه پای کی د الله تعالی (ج) مرستی د دغو معاصره شو یو مسلمانانو لاس نیوی وکړ. دی کار ظاهری وسیله د یو تازه اسلام رواړ وکی صحابی نعیم بن مسعود (رض) فعالیت و. هغه د خدای (ج) د رسول (ﷺ) په هدایت لار بڼی قریظه و ته ئی وویل چی قریش او غطفانیانو نور زیاتی په تنگ شویدی خرڅ خوراک هم نلری ، د یغنی طوفانونو هم وا رخطا کړیدی کیدای شی بیرته لاړ شی. د هغو لپاره خو هیڅ نشته راغلی وو چی به تاسی په بیاڅه کوی. ښه دا ده چی جنگ ونکړی او له هغو څخه ناستو خلک یرغمال واخلي. هغو دا خبره و منله دی خواته ئی قریشو او غطفان ته وویل چی د بڼی قریظه مناسبات له محمد (ﷺ) سره ښه شوی را ته ښکاری هغوی کیدای شی له

تاسی نه یرغمال وغواړی. له خندق نه د باندی دښمنو قوا وچی کله بڼی قریظه و ته د حملی کولو لپاره پیغام ولیږه نو هغوی د یرغمالو غوښتنه وکړه. پدی اساس بی اعتباره شول او د دښمن قوا وی چی دیغنی د طوفانونو او د خوراکي موادو د خلاصیولو لامله ئی نو روښو کړی ای خپلی معاصری ته دوام ورکړی بیرته ستانه شول او مسلمانانو لجات ویننده اوس د قرآن کریم د مفاهیمو په رڼا کی ددغی جگړی نتایج او تر یوی اړخونه څیړو :

د مسلمان دا عقیده ده چی اصلي طاقت له الله تعالی (ج) سره دی څه چی کیری د هغه په اراده او حکم سره کیری. خپل هیڅ یو برالیتوب د خپلو تدبیرونو یا د خپل قوت نتیجه لگنی بلکی د الله تعالی (ج) فضل ئی گڼی لکه چی واقعیت هم همدادی. د احزاب په جنگ کی لس د ولس زره

سنگر داران اسلام ، در همه وقت به نظم و دیسپلین و ایجاد صف واحد و مستحکم متوجه بوده و جهت بهبود بخشیدن به روند جهاد خود کوشا میباشند.

لوی حق ، لوی توحید ، لوی. یاسوس
را به اعتلاء و سربلندی باید همچنان حفظ و دائم به
اهتراز نگه داشت .

همداسی و شول ، د چا په زړونوکی چی رښتونی ایمان او قوی عزم نه و د سوره احزاب (۱۲) آیت د هغو حالت بیانوی چی هغوی وویل : پیغمبر خوله موږ سره د فتح او نصرت وعدی کولی حال دا چی اوس معامله سرچپه ده لومعلومه شوه الله او د الله رسول چی له موږ سره کومی وعدی کړی وی هغه یو فریب او غولونه وه ((خویرعکس د صادق ایمان خاوندان له دی ټولو سختیو سره سره یوه ذره هم متزلزل نشول بلکی ایمان ئی لاپس محکم او ټینگ شو)) لکه چی د سوره احزاب (۲۲) آیت د هغو حالت بیانوی.

دا هم وښودله شوه چی دښمن همیشه موقع لټوی کله ئی چی لاس پورشی نوصرفه او ایله نکوی په کار داده چی په هغه باندی هیڅکله اعتماد ونکړای شی په تیره بیا دا چی د مسلمانانو صفونه باید د منافقانو له وجود څخه پاک وی ، د منافق په وجود سره د مسلمان صف هیڅکله نه تقویه کیږی بلکی اړیږی د هغو په ضرورتیا میری .

دغه راز د همدی غذا د یادونی په ترڅ کی مسلمانانو ته لارښوونه وشوه چی ستاسی لپاره د رسول الله (ﷺ) په پاک ژوند کی یوه د تقلید وړ نمونه ده خوله دی نه د استفادی لپاره یوازی هماغه کسان وړ گرځیدای شی چی هغوی د خدای (ج) د ملاقات او اخروی مکافات هیله من وی . د خدای (ج) په وعدو باندی ئی ټینگه عقیده او پوځ ایمان وی ، په سختیو او مصیبتونوکی یی یوازی اسره خدای ته پناه وروړل او صبر او زغم درلودلی وی . همدارنگه د دغی غذا واقعاتو مسلمانانو ته دا وښودله چی که کوم قوم یا قبیلې پخپلو معاهدو او قراردادونو باندی وفا ونکړه او له مسلمانانو سره ئی خیانت او غداری وکړه هغوته دی مناسبه سزا ورکړه شی.

مجهز لښکر دری زره مسلمانانو ته هیڅ زیان ونشو رسولای بلکی دغه لښکر له پوی میاشتی تیږولو او په ضمن ضمن کی له جنگید لوله وروسته لاکام بیرته ستون شو . دا داسی موقع وه چی کیدای شوه ځینی مسلمانان پدی فکر کی شوی وای چی دا کامیابی زمونږ د خپل تدبیر یعنی د خندق کیند لو نتیجه وه خو الله تعالی (ج) د سوره احزاب په (۹) آیت کی دوی متوجه کړل چی دا ستاسی د تدبیر نتیجه نه بلکی د خدای (ج) احسان و.

بله نکته دا چی د کړاوونو په وخت کی د انسان د ایمان ازموینه کیږی . هغه ته پخپله هم څرگند کیږی چی د ایمان پوځوالی او ثابت قدمی یی تر کومی اندازی پوری ده او نوری هم گوری چی هغه تر کومی اندازی پوری په دی لارمکی د ټولو موالعو او خند ونو سره سره مخ په وړاندی ځی په عادی حالاتو کی خوهر یو قهرمان وی خوکره او کوټه په هغه وخت کی معلومیږی چی د امتحان په محک ئی سر ولگیږی . د احزاب په جنگ کی چی کم شمیر مسلمانان تر پوی میاشتی پوری د پولوی لښکر په مقابل کی محاصره شول . د خندق کیند لو تکلیف پوی خواته لویه نا آرامی بلی خواته وه او تر ټولو لوی مصیبت دا چی د مدینې مشوری په کوم گوټ کی چی دوی خپلی تور سری اوما شومان خولدی او محفوظ کړی وو او په هغه برخه کی اوسیدونکی قبیلې بنو قریظه سره ئی معاهده درلودله او مطمئن وو هغوی بیا هم خپل کفری ماهیت ښکاره کړ او د مسلمانانو پرضد له کفارو سره ئی لاس یوکر او خپله معاهده ئی پداسی وخت کی ماته کړه چی په ظاهری لحاظ د اسلامی نهضت او مجاهدینو د محو کیدو شیبی وی دا هغه سخت وخت و چی رښتانی مسلمان او منافق ئی سره جدا کول ، د قوی او کمزوری ایمان خاوندان ئی سره بیلول لکه چی

مسلمانانو باندی شرایط ډیر تنگ او حالات ترڅه شول دغی قبیلې پدغی نازکو او حساسو شیپوکی خپله معاهده ماته کړه او خپله همکاري د دښمن له قواو سره اعلان کړه او هغه هیئت تحقیق ته چی له څلورو تنو سعد بن عباد، سعد بن معاذ، عبدالله بن رواحه او خوات بن جبير څخه مرکب ورلیرل شوی وو بنو قریظه په صراحت سره وویل چی: «لا عقد بیننا و بین محمد ولا عهد» مونږ او د محمد ترمنځه هیڅ کوم عهد او پیمان نشته نوکله چی د احزابو لښکر بیرته ستون شو پیغمبر (ﷺ) بنو قریظه ته متوجه شو او پخپله د تورات له احکامو سره مم چی د هغو د منلو وړ و دا فیصله صادره کړای شوه چی د هغو جنگی کسان دی قتل کړل شی او باقی دی بندیان وساتل شی او پدی ترتیب سره د اسلام د دغو خطرناکو دښمنانو کمپله ټوله کړای شوه.

رسول الله (ﷺ) چی مدینی منوری ته تشریف راوړ نوله یهودی قبیلو سره ئی د عدم تعرض او د سولی او سلام گټه ژوند تیرولو معاهدی وکړی مگر یهودوله لږ وخت نه وروسته خپلی معاهدی ماتې کړی. له هغو څخه د بنو نضیر قبیلې د اسلام او مسلمانانو پرضد حرکتونه وکړل آن تردی پوزی چی په خپله د رسول اکرم (ﷺ) د قتل دسیسه ئی جوړه کړه په نتیجه کی رسول الله (ﷺ) د هغوی کورونه محاصره کړل له پنځه لسو ورځو محاصرې نه وروسته هغوی پدی راضی شول چی باید له مدینې نه ووځی. بنو نضیر له مدینې څخه ووتل خیبرته لاړل خوهتله کله آرام کښیناستل، هماغه و چی په ټولو دښمنو قبیلو باندی وگرځیدل او د مختلفو قبیلو په تحریکولوی د احزاب جنگ جوړ کړ. بله حلیفه او معاهد، قبیله بنو قریظه وه چی د دوهم ځل لپاره ئی بیا رسول اکرم (ﷺ) سره معاهد وکړه خوکه چی دا حزاب د جنگ ورپځی خیبری شوی اوپر

اینهم گوشه از بازاریست که در ولسوالی
نهرین ولایت بغلان تحت کنترل مجاهدین در آمده
است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَرَانِ خُدَا جَلَّ

وَمَا لَكُمْ لَا تَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
نَصِيرًا (سورة النصار ٢٥)

(ترجمہ)

چرا در راہ خدا جہاد نمیکنید در صورتیکہ جمیع ناتوانان از مرد و زن و کودکان شما اسیر
ظلم کفار اند۔ آنہا دامن میگویند بار خدایا ما را ازین شہری کہ مردمش ستمکارانند برین
آر۔ و از جانب خود برای ما پیچاگان نگہبان و یاری فرست

آدرس مکاتبات

مدیریت : مجلہ ”قیام حق“

کجیتہ فرہنگی اتحاد اسلامی مجاہدین افغانستان

پوسٹ بکس موقت ”۱۸۵“ پشاور پاکستان

P.O BOX 185

PESHAWAR - PAKISTAN

تحقیق

نمایشنامه اسلامی

کارگردانان

خالد

هاشم

مهدی

زاهد

جوانان هم سن و سال و دانشگاهی

باز پرس

رئیس یی

پاسبان رئیس

عبد الحمید

عبد الحمید

گل آغا

نگهبانان زندان

منگل

پیکر

شکنجه گران و جلادان

کمنام ها :

سه تن از گماشتگان شبکه استخباراتی دولت .

سه تن از افسار عادی ملت .

صحنه نخست :

اختطاف

کارگردانان صحنه :

چهار جوان دانشجو : خالد ، هاشم ، مهدی

و زاهد

سه تن از گماشتگان شبکه استخباراتی دولت .

اطاقیست کوچک و ساده، با دیوار های عاری

از هر شعار و فوتو ، چهار جوان در آن گردمیزی

حلقه زده اند در پیش روی شان یکجمله قرآن و چند

ورق قرار دارد .

هاشم : علی سر وقت حاضر نشد .

خالد : برخلاف عادتش .

زاهد : پریشان نباشید انشا الله بزودی خواهد آمد .

هاشم : من بخاطر عدم حضورش خیلی پریشانم .

مهدی : برادرم حاجت پریشان خاطری نیست ،

میگویند معذرت غائب همراهی خودش است .

هاشم : من فکر می کنم جنایتی در شرف تکوین

است .

زاهد : فال تیک بگیر ، جز آنچه مقدر است ، چیزی

دیگری بوقوع نخواهد پیوست .

هاشم : راست گفتی .

زاهد : بناء شروع می کنیم ، خیلی نا وقت شد ،

بسم الله الرحمن الرحيم ، والعصر ان الانسان لفی

خسر . الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وتوأموا

بالحق وتوأموا بالصبر صدق الله العظيم . هاشم !

موضوع جلسه را آماده نموده ای ؟

هاشم : آری ، شروع کنم ؟

حامل تفنگچه : خاموش باش و گنگ شو ، ما اجازه نامه داریم و حاجت پسران تو نیست .
 هاشم : اما وزیر داخله گفته است که مردم نمی توانند احدی را بنام باز رسی بدون امضای شخص وزیر به خانه های خود اجازه دهند .
 حامل تفنگچه : پس است ، ما اجازه شقوی داریم و حتماً داخل می شویم و تو شکایت را تقدیم وزیر کن .

«تفنگچه را در سینه هاشم می گذارد و هر سه تن یکجا با هاشم داخل اطاق می شوند»
 مرد سوم : دستها بالا ! حرکت نکنید .
 حامل تفنگچه : آرام باشید .

«مرد نخست به آرامی و آهستگی به باز رسی اطاق می پردازد ، چیزی در نمی یابد ، چیخ می کشد» :

«هر چه زود تر نشراتی را که پنهان کرده اید وگرنه به گورستان فرستاده خواهید شد .
 «جوانان بین هم نظراتی نگاه هائی را رد و بدل می کنند»

مرد سوم : «به لهجه آمرانه» جیب هایشان را باز

زاهد : کمی انتظار بکش ، من صدای پاتی را شنیدم ، ممکن علی باشد . همه باشند صدای پاتی که راهرو را طی میکند خاموش می شوند ،
 زاهد : بالا شوندگان زیاد معلوم میشوند .
 هاشم : شاید بعضی از برادرانی باشند که بدیدنی آمده باشند ، چه قسم جوابشان دهم ؟

زنگ چندین بار پی در پی بصدای در می آید ،
 و هاشم به آهستگی پهای خیزد ، زاهد به جمع کردن اوراق بالای میز می پردازد و به سرعت آنرا در جیش میگذارد ، هاشم بطرف دروازه می رود ،
 دروازه را باز می کند ، ناگاه نظرش به سه مرد غیر نظامی که یکی از آنها تفنگچه بدست دارد می افتد
 هاشم : «با پریشان خاطری» خیریت است ؟
 یکی از آنها : هاشم توهستی ؟
 هاشم : بلی .

همان مرد : ما مامور شده ایم تا اطاعت را بخاطر بعضی نشرات مخفی باز رسی کنیم .
 هاشم : شما کی هستید ؟
 مرد : ما افراد دستگاه امنیتی .
 هاشم : اجازه نامه تان کجاست ؟

سوم «رفع هوا» زیکوین : «که
 توسط جان پریکات اسلام از
 روسهای پلیید و متجاوز به
 غنیمت گرفته شد .

رسی کنید.

صدر آن میز مدرن و در عقب میز مرد چاق ، دارای سر بزرگ ، چهره عبوس و گرفته ، عینک های سیاه به چشم دارد ، و پایپ می کشد ، پیش رویش تیلیفون و در پهلویش دکمه ای که سیم آن به زنگ خارج اطاق منتهی می شود .

«مرد دست چپش را در از می کند . دکمه زنگ را فشار می دهد ، علی الفور مرد دراز قدی به آرامی داخل اطاق شده و سلام نظامی را اداء می کند ، مرد سرش را بالانمی کند و جواب سلام او را هم نمیدهد»

مردیکه داخل شد : رئیس صاحب ، سر !
باز پرس : مرد شماره « ۱۴ » را حاضر کن .
مرد : اطاعت میشود « سلام میدهد و برون میشود ، بدون اینکه جوابی بشنود»

«بعد از چند لحظه پاسبان داخل می شود و هاشم را همراه دارد و سلام نظامی را انجام میدهد» .

مرد : جناب ! امر تان اجرا شد «با اشاره به او جواب میدهد و او با تکرار سلام خارج میشود ، باز پرس : «با تظاهر به خنده روی» خوش آمدی ، حالتان چطور است ؟

هاشم : «با صدای آهسته» الحمد لله .

باز پرس : شب بخیر گذشت ؟

هاشم : - - -

باز پرس : فکر می کنم نخستین باری است که زندان را می بینید ، همینطور نیست ؟

هاشم : بلی !

باز پرس : آرزو مندم تکرار نشود .

هاشم : من هم همینطور .

باز پرس : بفرمائید بالای چوکی «هاشم می نشیند و

«مرد اول به باز رسی دقیق جیب های جوانان یکی پی دیگر می پردازد ، با رسیدن نوبت به زاهد ، آثار اضطراب بروی هاشم نقش می بندد ، اما بار دیگر به او اطمینان راه می یابد ، چه از جیب زاهد چیزی بدست نمی آرند ،

مردیکه تلاشی میکند : جناب ! در جیب های شان چیزی نیست .
مردم سوم : بگوئید نشرات را کجا پنهان کردید ؟

هاشم : طوریکه دیدی ، آنچه شما آنرا میخواهید نزد ما نیست .
زاهد : رویش را به رفقایش می گرداند ، برادران ، ما به دیدار دوستان آمدیم و اینها در باره ما بدگمانی می کنند .

مرد سوم : خاموش باش . با سرش به آندو اشاره میکند ، به موتر منتقلشان سازید ، تا من بار دیگر نظری به اطاق بیندازم .

«هر چهار جوان برون می شوند ، پیش روی شان مردیکه باز رسی می کرد و از عقب شان هم حامل تفنگچه ، چندی بعد آمر شان نیز به آنان می پیوندد !

صحنه دوم

تحقیق

کار گردانان صحنه :

هر چهار جوان

باز پرس

پاسبان رئیس .

دفتر باز پرس :

اطاقیست بزرگ ، با اثاثیه های فاخر ، و در

به فکر فرو می رود»

باز پرس دیشب غذا خوردید ؟

هاشم : نه

باز پرس : چرا احکام نخواستی ؟

هاشم : از کی می خواستم ؟ در صندوق آهنین قرار داشتم و کسی را نمیدیدم.

باز پرس : صندوق آهنین ؟ نه ، نه ، آن اطاق سکمیست که در آن هم چپرکت است و هم کمپل و هم تل آب.

هاشم : چیز دیگری را نیز فراموش نمودید.

باز پرس : چه را ؟

هاشم : بیت الخلاء را که در داخل اطاق بود.

باز پرس : «خود را به تجاهل می اندازد» هوا چطور بود ؟

هاشم : خیلی سرد تحت خواب هم یک قطعه سمنت ، و من سه تخته تکمیل داشتم که یکی از آنها را توشک ، دیگرش را لعاف ، و از موسی بجای بالشت استفاده کردم.

باز پرس : هر چه ضرورت داری در اختیارت می خواهم گذاشت ، در صورتیکه راست بگوئی و با ما کمک و همکاری کنی ، زیرا هدف ما زندانی نمودن تو نیست ، بلکه هدف پاکسازی کشور از عناصر خطرناک است.

هاشم : ما چه پیوندی با عناصر خطرناک داریم ؟

باز پرس : پیوند خیلی محکم که به خودت هم پوشیده نیست.

هاشم : می ترسم که در مورد اشتباه نموده باشید ، ما بی گناه هستیم.

باز پرس : بی گناه خواهید بود ، در صورتیکه با ما در پاکسازی کشور از «اشرار» همکاری کنید

هاشم : خوشبخت خواهم بود اگر در نابودی اشرار شرکت ورزم

باز پرس : بناء توافق حاصل شد.

«باز پرس تعدیلی در جلسه اش آورده و لهجه اش را تغییر می دهد و بجدیت به سخن آغاز می کند»

باز پرس : از کدام تاریخ به این طرف عضو سازمان اخوانی ها هستی ؟

هاشم : من قطعاً منسوب به هیچ سازمانی نیستم.

باز پرس : عضویت امر انکار ناپذیر است ، تنها تاریخ ثبت نامت را می خواهم.

هاشم : برایت گفتم من منسوب به هیچ سازمانی نیستم.

باز پرس : اما ما دلایل مستندی داریم.

هاشم ممکن در آن اشتباه شده ، باشد .

باز پرس : نه حقیقت دارد .

هاشم چطور تو میدانی و من خود نمیدانم ؟

باز پرس طفره رفتن فائده ندارد .

هاشم : این روش شما نیز بی اثر است.

باز پرس : سازمانیکه تو بدان منسوبی ، مزدور

استعمار بوده و باید همه هم میهنان شریف ، در

جهت رسوائی اش کمک و همکاری نمایند .

هفه شوک دیرتیت موقف لری چه دنورود دنیا

لپاره خیل آخرت خرابوی . (حدیث نبوی)

معیار است.

هاشم: اما مطالبه دلیل حق طبیعی مردم است. مگر از ماده قانونی ایکه میگوید «متهم بی گناه است تا وقتی که گناهش ثابت شود. اطلاع نداری؟

و اثبات جرم بدون دلیل ممکن نیست؟

باز پرس: کافی است که نزد ما ثابت باشد.

هاشم: بلکه لازم است که به خلق نیز ثابت شود. اگر از من مطالبه دلیل نشود، می توانم هر نوع یر چسب و تهمت را به هر انسانی که بخواهم بزنم، چه نظر داری اگر تو را کسی متهم کند که جاسوس و مزدور اسرائیل هستی؟

باز پرس: این دروغ آشکار است، زیرا من به وطن پرستی اخلاصم معروف بوده و تنها همین کفایت می کند که من پاسبان انقلاب و خواهان آسایش هم میهنان خود هستم.

هاشم: و گروهی که شما آنرا متهم می کنید نیز گذشته درخشانی دارند.

باز پرس: تنها ادعا است.

هاشم: این ادعا را دلایل زیادی به ثبوت می رساند، و اگر ما این ادعا را بدون دلیل نیز فرض کنیم، پس چرا ادعای هلاکی تو در برابر اتهام جاسوسی، ادعای محض نباشد؟

باز پرس: غضبناک، بسیار وقیحانه حرف زدن، بی ادب.

هاشم: من گاهی کلمه ای را که دور از ادب باشد بزبان نیاوردم.

باز پرس: خاموش باش. انسان پست
«دست دراز می کند، د کمه زنگ را فشار مید هد، همان پاسبان داخل میشود و سلام نظامی اداء می کند».

هاشم: من از هوا دارانش نیستم ایضا متیقنم که آن سازمان ازین برجسپها مبرا است.
باز پرس: این دفاع تو خودمی رساند که تو عضو آن سازمان هستی.

هاشم: تهمیر، استنتاج تان بی اساس است.

باز پرس: پس چرا از آن دفاع می کنی؟

هاشم: حق باید گفته شود. اتهام و برجسپها تنها کفایت نمیکند، بلکه باید دلایل جرم نیز وجود باشد تا متهم و مجرم بصورت قانونی آن شناسائی شود.

باز پرس: نزد ما دلایل زیادی موجود است.

هاشم: چرا اظهار نمیدارید؟

باز پرس: ضرورت نیست که مردم را به همه چیز مطلع سازیم و در جریان همه امور قرارشان دهیم.
هاشم: شما از جریمه نام می برید و آثرابه انسانهای مغلومی برجسپ می زدید، بازهم دلیل خود را باوجود ضرورت شدید اظهار نمیدارید. خود بگوئید که این روش چه تفسیری دارد؟

باز پرس: اعتماد خلق بما خود کافی است، بدون اینکه به دلائل تهمت ها را ثابت کنیم.
هاشم: اگر خلق از شما دلیل مطالبه کنند آیا بر ایشان تقدیم خواهید کرد؟

باز پرس: ما آنچه را که خواستیم به خلق ظاهر می کنیم، زیرا کسانی مطالبه دلیل می نمایند که بما و گفتار ما اعتماد نمی کنند هر کسیکه بما و گفتار ما اعتماد نکند، خائن به خلق و مزدور استعمار است.

هاشم اگر چنین باشد، بناء انملبیت خلق، خائن و مزدور از آب در آمده و تنها یک اقلیت محدود از انسانهای شریف باقی خواهند ماند.

باز پرس هر چه که باشد نزد ما تنها و تنها اعتماد

باز پرس : این جنایتکار . . . را بیروبه جوانان»
بگو تا برایش تئوری انقلابی بدهند.

پاسبان : اطاعت میشود.

باز پرس : حاجت نیست که بز ایش نان بدهید.
جنابستان روزه دارند. . .

پاسبان : اطاعت میشود.

باز پرس : تا دیش کنید زیرا اطلاعاتش را در اختیار
مانمی گذارد.

پاسبان : مجبور به اعترافش خواهیم کرد.

باز پرس : او را بیرو شماره «۱۳» را حاضر کن.

«هاشم خارج می شود پاسبان هم در عقبش»

«چند لحظه سهری میشود ، باز پرس عصبانی به

نظر می خورد ، پاسبان داخل میشود ، و پیشا

پیشاش مهدی و سلام نظامی می دهد ، باز پرس

اشاره می کند تا خارج شود ، برون می گردد و

و مهدی یاقی ماند.

باز پرس : مهدی نام توست ؟

مهدی : بلی !

باز پرس : چند سال داری ؟

مهدی : بیست و سه سال.

باز پرس : در عتفوان جوانی قرار داری باید بدانی

که چهار جوانی ات را حفظ کنی و از آن حفظ

بیری.

مهدی : طبعاً.

باز پرس : آزادی را دوست داری ؟

مهدی : بلی ، کیست که آنرا دوست ندارد ؟

باز پرس : هیچکس ، بناء بهتر است با ما از روی

عقل و منطق پیش آمد کنی ، تا آزادیات را

حفظ نمائی. آزادی ات در دست ماست ، آنرا

بدست نخواهی آورد مگر اینکه از هر نوع تهور

فاصله بگیری ، و عاتلانه رفتار کنی ، تاو ازینجا
با عزت و آبرو خارج شوی ، و اگر از تقدیم هر نوع
معلومات ابا و رزی ، با تأسف باید بگویم که ترا
مجبور به اعتراف می کنیم.

مهدی : چه نوع اعتراف است که شما آنرا ازین
مطالبه می نمائید ؟

باز پرس : طور یکه اسناد دست داشته ماتا کید
می کند تو و رقتایت اعضای یک سازمان خرابکار
و مرتجع هستید ، و قبل از تو هاشم که شما در
اطاقش اجتماع آخر خود را دائر نموده بودید
اعتراف کرد و آنچه که من می خواهم. . .

مهدی پس از اعتراف هاشم دیگر مجال برای شک
و اشتباه باقی نیست.

مهدی : امان منسوب به هیچ سازمانی نبوده و
معتقدم که دیگر رقتایم نیز هیمظور اند. و همچنان
باورم نمی آید آنچه را که شما می فرمائید هاشم
گفته باشد.

باز پرس : من دروغ میگویم ؟

مهدی : هه فم اینست که . . .

باز پرس : «سخن مهدی را بریده میگوید بعد از چند

لحظه رفیقت را حاضر می کنم تا پیش رویت اعتراف
کند که او همه چیز را گفته ، باز من و تو حساب
خواهیم کرد.

مهدی : هر چه که باشد من عضو هیچ سازمانی
نیستم.

باز پرس : پس در اطاق هاشم چه می کردی ؟

مهدی : یک دیدار معمولی و دوستانه.

باز پرس : آن قرآنیکه پیش روی تان قرآن داشت چه
را می رساند ؟

مهدی : شما بگوئید چه راسی رساند ؟

باز پرس : تدریس آن جزء ازیر نامه سازمان ویرانگر و خرابکار و عقبگرای شما است .

مهدی : خرابکاران قرآن نمی خوانند .

باز پرس : شما قرآنی میخوانید تا آیاتی را دریابید که می توانید آن را تحریف نمائید .

مهدی : ما کی هیستم ؟

باز پرس : طفره می روی ، گفتم همه چیز را می دانیم ، چندی بعد با دلیل برایت ثابت خواهم کرد من میخواهم آن جای را که آخرین نشریه تان را مخفی کردید نشان دهید ، زیرا ما به آن ضرورت داریم .

مهدی : نمیدانم چطور قناعت دهم ؟

باز پرس : از روی منطق با من حرف بزن ، دروغ را یکطرفه بگذار .

مهدی : من هوا دار هیچ سازمانی نبوده و نیستم بناء از نشریه هیچ سازمانی خبر ندارم . و صحیح هم نیست که جایش را از من پرسان کنی .

باز پرس : بناء نمیدانی ؟

مهدی : بلی نمی دانم .

باز پرس : با قهر و غضب ، تو میدانی و اعتراف

هم خواهی کرد و مجازات هم خواهی شد .

«مذق» در مجلس سکوت حکمفرما میشود ، رئیس بازپرس در خلال آن با پیش را روشن می کند ، دفعتاً لب می کشاید و سکوت مجلس را می شکند و بدون توقع می گوید .

باز پرس : پایب می کشی ؟

مهدی : نه .

باز پرس : یک پیاله چای نمی نوشی .

مهدی : نه .

باز پرس : قهوه چطور ؟

مهدی : نمی خواهم .

باز پرس : نان ما را نمی خورید بخاطر یکه ما کافر

هسیم ، چین نیست ، حضرت مولانا ؟

باز پرس : در مورد ساز مان اخوانی ها چه نظر داری ؟

مهدی : معلوماتم خیلی مختصر است .

باز پرس : دروغگوی .

مهدی :

باز پرس : در مورد روش اداره کشور چه نظر داری ؟

مهدی : . . .

باز پرس : صراحت داشته باش .

مهدی : آزادم ؟

باز پرس : بلی . بلی . پس از انقلاب پیروز مند و ظفر نمو نمان آزادی ها تضمین بوده و اعاده آزادی ها به خلق از اهداف بنیادی و امیل انقلاب دورانساز و برگشت نا پذیر مان است .

مهدی : من رژیم موجود را بر سمیت نمی شناسم .

باز پرس : با دهشت ، همه آنچه را رژیم انجام میدهد ؟

مهدی : بلی .

باز پرس : سو گند است که این نخستین باری است که می شنوم ، رژیم ما را جملتاً و تفصیلاً رد می نمایند .

مهدی : از پاسخ پریشان خاطر تان یافتم نمیدانم از من چه توقع داشتی ؟

باز پرس : توقع ملاحظات را در جوانب معین داشتم اما رد کردن رژیم جملتاً و تفصیلاً خود می رساند که دیوانه شده ای !

زیرا امور به مقیاس نفع به انقلاب سنجش میشود نه مقیاس اخلاقیات کهنه قرون وسطائی.

مهدی: چه سان به مردمیکه با آنها آشنائی ندارید اعتماد می کنید؟ و معلومات ما از رهبران انقلاب برضعف امکانات و اندوخته های فکری و سیاسی شان دلالت دارد.

باز پرس: همه جز شایعات دروغین چیز دیگری نیست، باوجود آن، اخلاص و عمل انقلابی به تراکم معلومات ضرورتی ندارد. و دلیل ما بر بعد نظر و اندیشه رهبری سیاسی کشور، آن همه پیش بینی های ژرف و عمیق رهبران انقلاب راجع به اوضاع اجتماعی، اقتصادی و داخلی کشور و موقف گریهای علمی شان راجع به مسائل سیاسی بین المللی است.

مهدی: بدون اینکه این پیش بینی ها را در میزان اندیشه بگذاریم، باید گفت که خلق تاهنوز با انقلاب کنار نیامده.

باز پرس: خلق مصلحت حقیقی خود را نمیداند. مهدی: اما وسائل نشراتی اعلام میدارند که خلق آموزگار، پشتیبان و سازنده انقلاب است.

باز پرس: هدف از خلق تنهاپیشگامان دانشور خلق است که با انقلاب پیوند دارند.

مهدی: بناء همه خلقها آموزگار و سازنده انقلاب نیستند.

باز پرس: آموزگار و سازنده در تحلیل آخر خلاصه می شود.

مهدی: چرا از این تحلیل های انقلابی تان خلق را مطلع نمی سازید؟

باز پرس: همه چیز گفته نمی شود.

مهدی: چه نظر داری اگر این حرفت را به مردم

مهدی: من معتقدم هر رژیمی که به اساسات اسلام انسان ساز استوار نباشد باید رد شود.

باز پرس: آه! شما می خواهید ما را به عصر شتر و قرن حجر بکشانید! نه نه! مادر عصراتم زندگی می کنیم.

مهدی: تو از اسلام خبر نداری، اگر معلوماتی میداشتی چنین نمی گفتی.

باز پرس: خساره نیست، اگر از آنچه که دو رانش سپری شده اطلاعی نداشته باشم؟

مهدی: من معتقدم که اسلام کهنه نشده و هرعهد دوران اسلام است.

باز پرس: بگذار مان، و بگو نظرت راجع به رهبری سیاسی کشور چگونه است؟

مهدی: به طرحت باید عرض کنم آنها به امور دولت داری تجربه ای نداشته و تنها به تبلیغات دروغین اتکاء دارند و اضافه بر این تاکنون هیچ وعده خود را از نظر به عمل نیاورده اند.

باز پرس: حتماً تحت تاثیر تبلیغات ستون پنجم رفته ای، زیرا دولتمردان ما را گروهی از نوایغ و دانشمندان زمان تشکیل میدهند. و تبلیغات که امر ضروری در تمام ادواز تاریخ است. مهدی: اما وعده ها؟

باز پرس: سیاست است اگر سیاست خراباشی، میدانیستی که نخستین بیانیه های پرشوریکه انقلابیون ایرادکردند، میخواستند تا خلق ها پیرامون انقلاب جمع شوند. و بعد هم حرف هم چنان حرف باقی می ماند و حقیقت هم حقیقت. و انقلاب بعد ها اگر توانست در این زمینه ها اقدام خواهد کرد.

مهدی: آیا این وعده ها دروغ نیستند؟

باز پرس: دروغ جزء برنامه هر مبارزه سیاسی است.

برسام ؟

اعتراف کرده و با ما کمک کنید «رویش را بطرف
پاسبان گشاند» هر چه زود تر جوانان را اطلاع
بده تا درسی راجع به ادب تقدیمش دارند.

باز پرس : سرت را خواهم برید.

مهدی : - - -

باز پرس : به موضوع اصلی مان بر می گردیم، مسؤل
شما کیست ؟

مهدی : چندین بار تاکید و تکرار کردم که من
هوادار هیچ سازمانی نیستم.

باز پرس : قیمت انکار از معلومات دست داشته است
را بسیار گران خواهی پرداخت.

مهدی : از خدا استعانت می خواهم و صبر می کنم.

باز پرس : معلوم خواهد شد !

«دستش را در از می کند ، دکه رنگ را فشار می دهد،
پاسبان داخل شده رئیس را سلام میدهد.

باز پرس : مولانا مهبان من بود ، حاجت به تکلیف
شما نیست تا برایش بار دیگر طعام تهیه بدارید .

پاسبان : اطاعت میشود .

مهدی : یک و نیم روز سپری شده و ما چیزی نگشیده ایم.

باز پرس : طعام را بزبان بخواهید زد تا به همه حقائق

پاسبان : اطاعت میشود.

باز پرس : این خرابکار را بیرون بکش و شماره «۴»
را حاضر کن .

«مهدی بر می خیزد (و پاسبان بعد از ادای سلام در
عقبش روان میشود ، و قتیکه به دروازه می رسند ،
باز پرس جدا می کند !

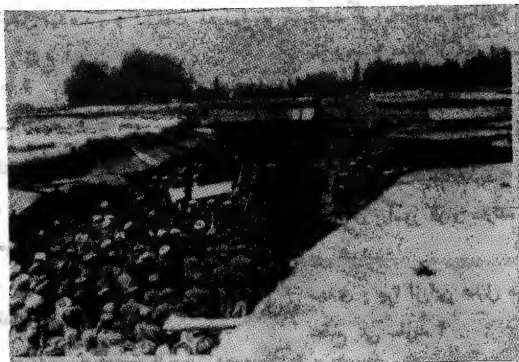
باز پرس : مهدی ! «مهدی می ایستد و به رئیس روی
می گرداند ، پاسبان نیز ایستاده می شود»

مهدی : چه بود ؟

باز پرس : خاموشی فائده ندارد . و خواهی فهمید که
صبر در جلو همین دروازه از جرکت باز خواهد
ایستاد و داخل اطلاق نخواهد شد .

«مهدی بدون اینکه حرفی بزند ، بچرکت خود ادامه
میدهد ، و پاسبان نیز در عقبش روان میشود»

ادامه دارد

تولنه په اسلام او کمونیزم کې

د اسلامي تولني بنسټ :

کورنی د اسلامي تولني لومړنی خېښته ده. اسلام په کلکه سپارښت کړيدی چې دغه اساس او بنسټ دی د فطري نظام سره سم محکم و درول شي ترڅو چې د تولني د موجوديت او سلامتيا مانې محکمه و دريدای شي .

اسلام نارینه د خپل اهل او عيال د روزنې ، پالنې او څارنې ساتنی مسؤل گرځولی دی. کلکم راع وکلکم مسؤل عن رعيته. د رسول الله (ﷺ) مبارک حديث دی چې ((له تاسې نه هر يو حاکم دی او هر څوک د خپل رعيت په باب مسؤل او پوښتيدونی دی.

بنعنه په فطري ډول ضعیفه ده ځکه خوهدی لحاظ نارینه ور باندی فضیلت لری : الرجال قوامون علی النساء . د الله تعالی فرمان دی : "نارینه پر بنعنه څارونکی دی" د کورنی د رهبري او لارښوونې وظیفه نارینه ته ورپه غاړه شویږي. له گمراهي او بد عملونو څخه د خپلې کورنۍ د غرو ژغورل او په سمه لاره باندی د هغو برابرول د کورنی د مشر فریضه ده . یا ایها الذین امنوا قوا انفسکم واهلیکم نارا . الله تعالی فرمائی : «ای مؤمنانو ! خپل ځان او خپل اهل او عيال د دوزخ له اوره وساتي» . له نارینه څخه وروسته د کورنی نظام په سمون

او جوړولو کې بنعنه ته ستر اهمیت ورکړ شویږي. لکه څنگه چې اولاد د پلار په احترام او له هغه سره په ښه سلوک کولو مکلف شویږي همدغسې د مور په احترام او خدمت هم مامور شویږي . الله تعالی فرمائی : «او له مور او پلار سره ښه سلوک وکړي» په بل ځای کې فرمائی : «زما شکر ادا کړي او د خپل مور او پلار» په بل ځای کې فرمائی : «ستارې حکم کړيدی چې له هغه پرته د بل چا بندگي او عبادت مکوی او له خپلو والدينو سره احسان وکړي که له هغونه یو یاد واړه د زور والی حالت ته ورسیري نو آف قدری ورته مه وائی مه ئی رتی بلکې په خوږه ژبه ورسره خبرې وکړي او د هغو په وړاندی له خوا خوږی ، ترحم تواضع او ادب څخه کار واخلي او د هغو په حق کې داسې دعا وکړي چې ای پرور دگاره ! پدوی باندی رحم وکړه لکه څنگه چې دوی دوږ وکوالی په وخت کې زما روزنه پالنه کړي وه) .

همدارنگه رسول الله (ﷺ) فرمایلی دی د خدای رضا د مور او پلار په رضای او د خدای (ج) قهر د مور او پلار په قهر او غضب کې پروت دی. بلکې په یو بل حدیث کې د مور حقوق د پلار په نسبت درې چنده زیات ښودل شویږي. هغه دا چې

شعارما

احمد شاه (اوریا) وحدت یار
Ahmad Shah Vahdat Yag

- رضای خداوند (ج) هدف ماست
- حضرت محمد (ص) رهبر ماست
- قرآنی شریف قانون ماست
- جهاد در راه خداوند (ج) راه ماست
- شهادت در راه خداوند از اهداف بزرگ ماست
- آزادی عزت ماست
- حجاب شرعی عفت ماست

سال اول شماره یازدهم و دوازدهم - ماه اسد و سنبله ۱۳۶۲

مطالب این شماره

○ سرمقاله	○ د اسلامی بلنی پیل
○ اختلاف ناخوالی	○ نژی پراو بزه تبرزه
○ نقش گره های خرابکار به اصطلاح ...	○ غرب و تلاش های آن به خاطر انحراف ...
○ جهاد و نیکو تمیاء و یوبی بصیرت انتخاب	○ د افغانستان مسلمان ملت ...
○ واز پرستش	○ پیام مجاهد
○ د احزاب تاریخی غزات یوه کتنه	○ پیک راستان
○ تحقیق	○ بخون خفتگان سگر حق
○ توله په اسلام او کومیزم کی	○ لشکر آزادگان
○ درباره راه حل معضله ...	○ چکاره های انقلابی

سوغات

(مصمت قانع)

زما غمجن او آر مانجن زر گوئی
د یو نادار لغوا سوغات وگنډه -

په خپلو سرو لاسو ټینگ ونیسه
دا د یو خوار انسان میرات وگنډه

دغه زرگوئی چی تاریکو خپلی

د سپاوڼ له ارمانونو ډک دی

د امارت په خنجر ورو زخمی

د خپلواکي له امیدونو ډک دی

د یووسی سازه کنگل وهلی

د سوکالی له موسونو ډک دی

دا زړه می واخله په دا سرو منگه

زه بله پانگه او جایداد نلرم

د آزادی لمر ته می وساته لرم

دا می مراد دی بل مراد نلرم

د استقلال په رنگین خم می ډوب کوم

دی تاریکو کی زرگوئی بناد نلرم

در خانه شمع هفت مردان بکوی وبام

ره دیو لاخ وقاصد بی مقصد و مرام

گر عاقلی چسپا بر دت تون هو ی

در مردی، چگونہ شدستی بدیلم

بکشی که زنده دلی وقت پیر چشم

بردار که کارگری جسد کار کام

در تیرگی چو شب پره تا چند میسپری

بشناس فرق روشنی ای دوت از غلام

ای زورمند، روز ضعیفان سیسپن

خونابهیچکه همی از دست رانقمام

قوی دبی بنصب حق پیرزن و یک

بی روزه هیچ روز نباشی مرصیام

وقت سخن بر سر و بگو آنچه گفتنی است

شمشیر روز معرکه زشتیات در نیام

چابوت چرات جای، حرکت یکن برتیت

حسرت چرات خواجہ اگر نیستی غلام

عزبت زبوردی و چون کو دکان بنوز

اگر نه ای که چاه که ام است دو که ام

پروین، شرب معرفت از جام علم نوش

ترسم که دیر گرد و دوزخالی کنند بام

چی هم سوغات دی هم میرات دی زما

دا هسی زړه تاته سپارل غواړمه

یولوی جهان می پکی پټ ساتلی -

اوس ئی هم تاته ښکارول غواړمه

درنا ناوی چی لمر و خلیبری

ستا په لاسوئی تودول غواړمه

د آزادی د پالنگ پاکي مینی!

ما ستا په مینه لیوتوب وگنډه

ما د عشق پیغه کپه ویده بیدار شول

دادی خپل قام ته می ویشتوب وگنډه

د باکو وینو په لاسلوکی خو ما

د ابدیت په بستر خوب وگنډه

خیر دی که اوس می د اشرافو بیی

یو ببر سری شان پاکل پیژنی

دا د تفریق د درامی لوینغاړی

مالیونی د کن خنگل پیژنی

خودا خبره دی هم سده واورى

چی قانع ستا د اوربل گل پیژنی

نواوس خو: زما غمجن او ارمانجن زرگوئی

د یوه نادار لغوا سوغات وگنډه

په خپلو سرو لاسو ټینگ ونیسه

دا د یو خوار انسان میرات وگنډه

د گوهار محاذ رسنه

د کمکی اختر دریمه ۱۴۰۳

سوغات

(مصمت قانع)

زما غمجن او آر مانجن زر گوئی
د یو نادر لغوا سوغات وگنډه -

په خپلو سرو لاسو ټینگ ونیسه
دا د یو خوار انسان میرات وگنډه

دغه زرگئی چی تاریکو خپلی

د سپاوڼ له ارمانونو ډک دی

د امارت په خنجرانو زخمی

د خپلواکي له امیدونو ډک دی

د یووسی سازه کنگل وهلی

د سوکالی له موسونو ډک دی

دا زړه می واخله په دا سرو منگه

زه بله پانگه او جایداډ نلرم

د آزادی لمر ته می وساته لرم

دا می مراد دی بل مراد نلرم

د استقلال په رنگین خم می ډوب کوم

دی تاریکو کی زرگئی ښاد نلرم

د آزادی د پالنگ پاکي مینی!

ما ستا په مینه لیونتوب وگنډه

ما د عشق پیغه کړه ویده بیدار شول

دادی خپل قام ته می ویشتوب وگنډه

د پا کو وینو په لاسلوکی خو ما

د ابدیت په بستر خوب وگنډه

خیر دی که اوس می د اشرافو بیی

یو ببر سری شان پاکل پیژنی

دا د تفریق د درامی لوښاغزی

مالیونی د کن خنک پیژنی

خودا خبره دی هم سده واورى

چی قانع ستا د اوربل گل پیژنی

نواوس خو: زما غمجن او ارمانجن زرگوئی

د یوه نادر لغوا سوغات وگنډه

په خپلو سرو لاسو ټینگ ونیسه

دا د یو خوار انسان میرات وگنډه

د گوهار محاذ رسنه

د کمکی اختر دریمه ۱۴۰۳

درخانه شمع خفت مزدان بکوی وبام

ره دیو لاخ وقاصد بی مقصد و مرام

گر عاقلی چیر ابردت تون هو ی

در مردمی، چگوننه شستی بدیلم

بکشی که زنده دلی وقت پیر چشم

بردار که کارگری جسم کارگام

د تیرگی چو شب پره تا چند میسپری

بشناس فرق روشنی ای دوت از غلام

ای زورمند، روز ضعیفان سیسپن

خونابه چکیده همی از دست انتقام

قوی دبی بنصب حق پیرزن و یک

بی روزه هیچ روز نباشی مرصیام

وقت سخن بر سر و بگو آنچه گفتنی است

شمشیر روز معرکه زشتیات در بنام

چاپت چرات جای، حرکت یکن برتیت

حسرت چرات خواج اگر نیستی غلام

عزیت زبوردی و چون کو دکان بنوز

اگر نه ای که چاه که ام است و و که ام

پروین، شرب معرفت از جام علم نوش

ترسم که دیر گرد و دوزخالی کنند بام

یو سړی د خدای د رسول (ﷺ) حضورته راغی
عرض ئی وکړ: له چاسره زما بڼه روپه کول او محبت
ډېر غوره دی. هغه وفرمایل: له خپلی مور سره هغه
بیا وویل: بیا له چاسره. ویی فرمایل له خپلی مور
سره. عرض ئی وکړ چی بیا له چاسره. ویی فرمایل له
خپلی مور سره څلورم ځل ئی پوښتنه وکړه بیا له
چاسره. عرض ئی فرمایل له خپل پلار سره.

لنډه دا چی د والدینو او اولاد د خپل منطقی
ارتباط د ټینګښت په باب د اسلام د پاک دین
په شمیره لارښوونی موجودی دی. دا د دی لپاره چی
د مور او پلار لغوا د اولادونو د روزنی مسئولیت
او د دی ترڅنګ د فطری محبت، قربانی او ایثار
اجذبه او ولوله او د اولادونو لغوا د والدینو
اطاعت، فرمانبرداری، عزت او احترام د کورنی
د سوکالی او خوشحالی باعث ګرځی.

د کورنی چاپیریال د انسان لپاره تر ټولو لویه
تعلیمی او اخلاقی مدرسه ده. په دغه چاپیریال کی
چی د هغه په ذهن او دماغ کی کومه مفکوره نقش
ګرځی هغه به ئی په ټول عمر کی د ژوند ډګر نلاری
لارښودوی. په یو حدیث کی راغلی دی د خدای
حبیب (ﷺ) فرمایلی دی: هر ماشوم چی نوی دنیا
ته راځی هغه د اسلام په سپیڅلی فطرت باندی پیدا
کیږی، دا بیا مور او پلار یعنی د کورنی ماحول
دی چی یهودی، یا نصرانی یا مشرک ورڅخه
جوړ وی معنا دا چی که مور او پلار ئی له اسلام نه
پرته په بله دین باندی وی نو ماشوم د هماغوی
په رنگ کی رنگ کیږی او د هماغو د روزنی لاسله
د اسلام له پاک فطرت نه اوړی او په کیدولارو
خوځیږی.

د دی ترڅنګ اسلام په ازدواجی اړیکو باندی
ډېر سخت بند یزونه لګولی دی ترڅو چی د کورنی

نظام ګډوډنشی او نه د کورنی سپیڅلتیا، عزت ابرو
او وقار ته زیان ورسیدی. په ازدواجی اړیکو کی
د بد دیانتي سزا اسلام ډیره درنده ټاکلی ده ترڅو
چی کورنی له هری بدی، نفاق نفرت او ټیټ پرک
کیدو څخه خوندی وساتله شی ځکه که د ټولنی
د موجودیت د مانی دغه لومړنی خبیثی ونه یري
نویا دا یقین ده چی د ټولنی موجودیت له مینځه ځی
هلته به بیا انسانان او سیریی خو په انسانی بڼه نه
بلکی د څار یو په شکل، هلته به بیا محبت نه وی
خوا خوړی او ترحم به نه وی اعزاز او احترام
به نه وی، دانس او الفت ځای به نفرت او وحشت
نیولی وی، د اخلاق سپیڅلتیا ځای به فحشاؤ او
بد اخلاقو ته پاتی وی لکه مثال را واخلی کمونسټی
ټولنی او په هغوی د کورنیو حیثیت.

د کمونسټی ټولنی بنسټ:

د اسلامی ټولنی په بنیاد او بنسټ باندی په
لنډه توګه مونږ څنګی وویل چی اسلام د ټولنی
لومړنی خبیثه د صالحی او با اخلاقه کورنی په
تشکیل سره ږدی چی په هغی کی د کورنی مشرانو ته
د اولادونو دیني روزنی پالنی، ښوونی او تعلیم او
مسئولیت ورله غاړ دی او اولادونه دخپلو والدینو
په احترام او له هغو سره په حسن سلوک مکلف دی
ترڅو چی د محبت خوا خوړی او عاطفی په څپوک
له یوی خوا خپل کورنی ژوند له اسلامی او انسانی
فطرت سره سم تیر کړای شی او له بلی خوا پخپله
اسلامی ټولنه کی خپل مسئولیتونه په ښه شان سره
وپیښی او کماحقه ئی ترسره کړای شی. نارینه دخپل
مسئولیت او ښځه دخپل درانده مسئولیت په ترسره
کولو او دخپلو خپلو حقوقو او فرایضو په ادا کولو
سره د ټولنیزې ملګرۍ د استحکام باعث و ګرځی.
خو اوس راشی و ګوری چی په کمونسټی ټولنو کی

دغه اساس څنگه ايښودل کيږي :

که وويل شي چې د کمونستي ټولنې سره څه بنسټ او بنياد نشته نو دا خبره به غلطه نه وي . کمونستي رژيم هڅه کړېده چې انفراديت او د کورنۍ حيثيت بيخي له مينځه يوسي .

د کمونستي انقلاب مشرواتي : په نړۍ کې ډير متمدن او پر مختللي هيوادونه شته خوپه هغو کې د ښځو حيثيت د کور د غلامانو په څير دی په هيڅ يو سرمايه دارانه نظام کې ښځه مساويانه حقوق نلري زموږ له مهمو کارونو څخه يو دادی چې په ښځوباندۍ چې کوم بنديزونه لگيدلي هغه له مينځه يوسو او ښځوته ازادي ورکړو . موږ د نکاح او طلاق بنديزونه لغو کړيدي موږ د حلالۍ او حراسې بچيانو فرق له مينځه وړي دي . . . په دې توگه کمونستي

مفکوري له ازاد وځي قيوداتو څخه د ښځې په پټ ازادولو سره د کورنۍ تشکيل ته خاتمه ورکړېده ، کوم پلارنشته ، کومه مورنشته ، خور او ورور سره پردی او بيگانه دي . ايا دښځې لپاره دغه مقام بچېرې ژوند د شريک ترميني ، همدردۍ او عطوفت

لاندي او دخپلو بچيانو لغواد مور په حيث سره په احترام او عزت کې ئې لري . د کمونيزم هدف يوه داسې ټولنه ده چې په هغې کې هيڅ ماشوم د پلار و مور په نوم افرادو ته منسوب و نه اوسي د يوې مهربانې او خواخوږې مور په ځای د هغو پالنه په وړکتون کې يوه نرسه وکړې چې د يوې معاش خوري

نوکرۍ په توگه يوازي خپله وظيفه سرته ورسوي په غيږه کې ئې د مينې څه ولوله نه وي او نه ئې په زړه کې کومه فطري جذبه وي چې د هغې په څپوکۍ د ماشوم په کړاو وکړي او د هغه په درد درد منه شي ، د مور په غيږ کې يوه پراخه نړۍ و نکوري بلکې چې خپلې معصومي سترگې وغړوي نود يو داسې چا په څيره لگيږي چې د نوکرۍ تر ټاکلې وخته پورې بوتلي شيدې ورکړي او که ضرورت پېښ شي يوه پېچکاري هم ورته وکړي . او د حاضري د وخت په پوره کېدو ورڅخه په منډه جدا شي . تر دغسې ميکانیکي نظام لاندي د يو ماشوم وده په هغه فطري او له مينې ډکه توگه چې هغه ئې مستحق وي څنگه اسان د راودای شي .

څنگه چې د کمونيزم فلسفه اصلاً له بغض او عناد حسد او تنگ نظري نه را پيدا شوېده ، ځکه خو هغوی دوالدينو او اولاد ترمنيځه هم د نفرت پيدا کولو هڅه کړېده . چيرته چې اسلام د والدينو او اولاد په مينځ کې د محبت او احترام د اړيکو تېنگول غواړي هلته مو سيالستي فلسفه د هغو په منځ کې د دښمنۍ ايجادول غواړي . د کمونيزم مفکرين په خپل منشور او مراسنامه کې ليکلي : موږ د کورنۍ له مينځه وړل غواړو . زموږ پدې تصميم باندې يو قانوني انسان هم په غوسه کيږي او کمونستي ته په کرکه گوري . خو موجوده کورنۍ نظام په څه شي باندي ولاړ دی .

کسی که اندیشه‌ی فارغ از تلاش و جهاد - برای نو سازی اسلام واقعی و تخل دشواری ها
وفد اکاری ها و رنجهای آن و نخبه‌ای که در عالم خارج و در برخورد با جاهلیت در هر زمانی
که باشد - داشته باشد ، هرگز آسپنجان که باید است آزاد کرد نخواهد کرد -

تولو انسانی او فطری پیوندونو څخه جدا یو وحشی مخلوق دی یوازی دا هم نه بلکې د نارینه و سره د هغې د حقونو د مساوات په نوم باید پخپل ضعیف ترکیب او ساختمان به مختلفو فابریکوکې د ماشینونو څنگ ته ودریږي او سخت او شاته کارونو د سرته رسولو لپاره باید کړاؤ وزغمی او د دی ویلو حق لري چی زه دغو کارونو ته جوړه شوی نه یم ، ماته دی زما له شان او حیثیت سره سم کار راوسپارل شی . ځکه چی پدغه حیوانی مسلک او نظام کی درای او نظر ازادی کله شته هلته خوله څو تنو څخه پرته نور ټول مزدوران دی او د مزدور حیثیت د هغو په نزد د فابریکې دماشین د پری حیثیت دی .

په سرمائی او شخصي ملکیت باندی . کورنی په خپله اصلی بڼه یوازی د سرمایه دارونو په مینځ کی موجوده ده ، نود سرمایه داری په ختمیدو دا نظام هم ختم شی . که پرمونږ باندی څوک دا تور لگوي چی مونږ د مور اوپلار د ناز نعمت په غیږ کی د اولاد نازولی لوئیدل نه غواړو . نو مونږ خود دی جرم هرکلی کوؤ پدی اساس د کمونیزم فلاسفه و د کورنی په له مینځه وړلوسره یوازی پر هغو معصومو ماهرمانو ظلم ندی کړی چی له بل هرڅه زیات دخپلی مور د عطوفت غیږی ته ضرورت لري بلکې مینځه هم په ډیره بهرحمانه توگه د هغو د ظلم په غشی په زړه سوری شویده ځکه چی د هغو په نظر کی مینځه ده نه موره ، نه خورا ونه لور ، له دغو

درباره راه حل معضله

افغانستان

گرچه در مورد راه حل معضله افغانستان و شایع ترین شکل آن یعنی راه حل سیاسی، به تکرار سخن رفته است ولی اهمیت مسأله بخدی است که هر چند در حول و حوش آن صحبت شود و گوشه های مختلف آن بررسی و تحلیل گردد، باز هم بی مناسبت نخواهد بود.

معضله افغانستان که ظاهراً بعد از تجاوز نظامی و لشکر کشی بیشرمانه ابر قدرت متجاوز و استعمارگر روس در ۶ جدی ۵۸ (ستامبر ۱۹۹۰) داغ ترین مسأله بین المللی گردیده است، تقریباً در مطبوعات و رادیو های سراسر دنیا انعکاس یافته و در اکثریت کنفرانس ها و مجامع بین المللی و... مورد بحث قرار گرفته است.

قضیه افغانستان، مانند سایر فضایا در سطح جهانی حامیان و مخالفانی دارد که این حمایت و مخالفت نیز به نوبه خود اشکال مختلف و متفاوتی را دارا می باشد. ولی آنچه درین نوشتار تحلیل شده است مفهوم معضله افغانستان و راه حل آن از دیدگاه های مختلف میباشد که رؤس آنرا مطالب ذیل تشکیل

میدهد:

- ۱- تحلیل ما از معضله افغانستان.
- ۲- تحلیل قصر نشینان کرملین از معضله افغانستان.
- ۳- معضله افغانستان از نظر ملل متحد و کشورهای غربی.
- ۴- تحلیل کشور های همسایه :
(الف) پاکستان
(ب) ایران
(ج) چین و هند
- ۵- حل سیاسی و امید های بی ثمر
- ۶- هدف روس از حل سیاسی
- ۷- نظر غرب در مورد حل سیاسی و طرز کار ملل متحد.
- ۸- مذاکرات ژینو
- ۹- موقف پاکستان
- ۱۰- موقف ایران
- ۱۱- اشکال احتمالی حل سیاسی
- ۱۲- راه حل واقعی معضله افغانستان.
- ۱- تحلیل ما از معضله افغانستان :
ما بر خلاف دنیای غرب، ملل متحد و دیگر جوانب ذی علاقه معضله افغانستان، اساس این قضیه

روس ها شناخته شده است ، در حقیقت قضیه ایست که زمینه های آن سال ها قبل وجود داشته و بخصوص با رویکار آمدن رژیم چاکران روس در ۷ ثور ۵۷ ، آشکار تر گردیده و در ۶ جدی ۵۸ به اوج خود رسیده است.

مردم مسلمان و با احساس افغانستان ، از همان اولین شامگاه نامیمون فاجعه سیاه و خونین ۷ ثور ، نفرت و انزجار عمیق خود را از رژیم کودتا ابراز داشته و برای یک قیام سراسری آمادگی گرفتند زیرا چهره منحوس کمونیست ها از قبل شناخته شده بود و با بقدرت رسیدن این خائنین ملحد و وطن فروش ، رسواتر و کثیف تر گردید.

سیاست ددمشانه رژیم کودتا و حکومت اختناق ، شکنجه و ترور و بالاخره کشتار ها ، بمبارد ها ، ویرانی ها موجب گردید تا دامنه های قیام گسترده تر و صدها هزار تن از هموطنان مسلمان و ستم دیده ما مجبور به هجرت گردند.

تعداد افسران ، سربازان و مشاورین روسی روز بروز افزایش می یافت و خطر تجاوز نظامی ابر قدرت خدا شناس و خون آشام در پوشش حمایت از رژیم دست نشاندۀ نزدیکتر میگردد و تقریباً همه روزه توسط تره کی امین جهت ارهاب و ارعاب ملت پیا خاسته ما تکرار میگردد.

تا جائیکه امین در روز های آخر زما مداری سیاه و خونین اش از قریب الوقوع بودن این تجاوز بنام "کمک انترنا سیونالیستی دوست کبیر و همسایه بزرگ شمالی" در صورت لزوم سخن میگفت.

بناءً "حکومات قبل و بعد از تجاوز ۶ جدی از لحاظ شکل و ماهیت هیچگونه تفاوتی ندارد و آنچه را که فاجعه ۶ جدی با خود آورده است ، تغییر چهره ها ، تشدید جنایات و تبهکاریهای چاکران روس و خود روسها و جاگزین شدن نیرو-

را در تجاوز نظامی امپریالیزم روس در ۶ جدی ۵۸ نمی بینیم بلکه این تجاوز را ادامه مداخلات مستقیم روس ها در امور داخلی کشور و بخصوص حلقه دیگر زنجیر کودتای ننگین روسی در ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ ، ۷ ثور ۱۳۵۷ و ۲۶ سنبله ۱۳۵۸ میدالیم. همچنان یاد آوری این حقیقت نهایت ضروری است که اساس تاریخی تجاوز روس ها به قرن گذشته میلادی بر میگردد که بنابر سیاست توسعه طلبانه روسیه تزاری ، یک قسمت عمده و حاصل خیز سرزمین ما بنام پنجه از پیکر افغانستان جدا و رویهمرفته سرزمین های مسلمان نشین در شمال افغانستان ضمیمه خاک امپراطوری روسیه گردید که مهمترین آنها تاجکستان و ازبکستان و سایر مناطق می باشد که در حاصل خیزی و آبادی شهرت دارند. گذشته از آن ، قصد تجاوز به افغانستان و رسیدن به آبهای گرم بجرهند از وصایای تاریخی پطرکبیر است که به قصر نشینان کرملین به میراث رسیده است. زیرا سیاست استعمار گرانه و توسعه طلبانه روسیه تزاری با کودتای خاوندانه بلشویک ها در ۱۹۱۷ با تغییر شکل ولی با حفظ ماهیت و شدت بیشتر ادامه یافت و هنوز هم در ابعاد گسترده سیاسی ، اقتصادی ، فرهنگی و نظامی ادامه دارد.

امپریالیزم روس در بیش از شصت سال با ادعای دروغین دوستی و حسن همجواری و بایستن قرار داد های ظالمانه و ننگین نظامی ، اقتصادی ، کلتوری ، به پلا نه های شوم و دیرینه خویش تداوم بخشیده و امیال استعمار گرانه خود را در اشکال استعمار اقتصادی ، استبداد سیاسی و تجاوز نظامی به نمایش گذاشته است.

خلاصه اینکه : آنچه بنام بعضله افغانستان در سطح جهانی مطرح میباشد وزاده تجاوز نظامی

۲ - رژیم کمونستی در افغانستان بعد از ۷ ثور ۵۷ در صدد آن بوده است تا با عملی نمودن پروگرام های الحادی و کمونیستی در تمام ساحات زندگی بخصوص فرهنگ و تعلیم و تربیه در امحای تشخص اسلامی کشور بکوشد و کشور اسلامی افغانستان را مبدل به کشور کمونستی و الحادی نماید. همچنان هستن قرارداد نظامی و موجودیت واحدهای نظامی روس در افغانستان و حکومت چاکران گوش بفرمان کرملین در کابل، توهین آشکارا به اصول عدم انسلاک و نقض کامل آن محسوب میگردد.

۳ - تحمیل یک رژیم کمونیستی، او جگیری و گسترش روز افزون قیام عمومی ملت علیه آن، بیانگر این واقعیت است که اکثریت قریب به اتفاق مردم افغانستان از رژیم منحوس چاکران فرومایه روسی نفرت داشته و موجودیت این رژیم با حضور و کمک همه جانبه ابر قدرت متجاوز روس، پایمال نمودن حق مردم افغانستان در داشتن حکومت دلخواه شان است.

بناء رژیم دست نشانده در کابل که کوچکترین اساس و پایه مردمی ندارد و فقط با زور توپ و تانک و طیاره باداران روسی خود به حیات ننگین

های تازه نفس روسی و سهم گیری مستقیم آنها بجای اردوی بی روحیه، شکست خورده و چاکران بی کفایت روسی می باشد بدین صورت در چهار نکته اساسی معضله افغانستان یعنی تجاوز نظامی روس، هویت اسلامی و بے طرفی افغانستان، حق تعیین سرنوشت و داشتن حکومت دلخواه، و بالاخره مشکل مهاجرین، حکومت قبل و بعد از فاجعه ۶ جدی تفاوتی ندارند زیرا:

۱ - موجودیت قوای روس در افغانستان به پیمانه وسیع بعد از ۷ ثور بصورت ذخیره و برای روز مبادا، در مراکز نظامی افغانستان، یک حقیقت انکار ناپذیر است و حتی در زمان حکمروائی مستبدانه داؤد ستمگر، سر بازان روسی در ارگ سلطنتی حضور داشته اند. "واجبائی وزیر خارجه اسبق هند این حقیقت را افشاء نموده است." همچنان کودتای خونین و ننگین هفت ثور با اشتراک مستقیم افسران، پیلوتان و سربازان روسی صورت گرفته است. نیروهای روسی در زمان ترهکی و امن نیز در برخی از عملیات نظامی علیه مجاهدین سهم می گرفتند ولی بعد از ۶ جدی و همراه با نیروهای تازه وارد دیگر روسی تمامی عملیات عسکری، تهاجمات و بمباردها را رهبری و ادامه میدهند.

از هفت چیز که انسان را بهلاکت می اندازد

بپرهیزید: شرک بخدا، سحر، کشتن نفس به ناحق،

سود خوری، فرار از جهاد، اتهام به زنان عفیف و پاکدامن

و خوردن مال یتیم.

(حدیث نبوی)

تلقی نمیگردد زیرا غرب حکومت تره کی و امین را بحیث حکومت قانونی! پذیرفته و به رسمیت شناخته بود. همچنان تمام کشورها و حکومتیکه می خواهند معضله افغانستان را در مشکل مهاجرین خلاصه و محدود نمایند، باید بدانند که مشکل مهاجرین زاده اوضاع غم انگیز کشور، اختناق، خفقان، جنایت و ستم هائیت که رژیم غلامان مسکو از تره کی تا بیرک مسبب آن بوده اند و همواره حمایت کامل و آشکار ارباب شمالی ازین رژیم ها ادامه داشته است.

بناء باحل اساسی معضله یعنی ختم تجاوز روس و اضمحلال رژیم دست نشاندۀ روسی در کابل، مشکل مهاجرین بخودی خود حل خواهد گردید و بدون حل اساسی معضله، بحث و گفتگو در مورد بازگشت مهاجرین کاملاً بی فائده بی نتیجه خواهد بود و تازمائیکه تجاوز خارجی قطع نگردد و رژیم دست نشاندۀ برچیده نشود و حکومت دلقخواه مردم افغانستان مستقر نگردد، مشکل مهاجرین کماکان وجود خواهد داشت و هیچ مهاجری فریب سازش ها و توافقی های سیاسی را نخواهد خورد.

۲ - تحلیل قصر نشینان کرملین از معضله افغانستان
اسپرالیبزم و نوکران فرومایه داخلی آن بنا بر خصیلت ذاتی و مسلکی ای که دارند به هیچ صورتی حاضر نمیشوند تا حقایق و واقعیت هارا با چشم باز ببینند و به آن اعتراف نمایند برعکس تلاش می ورزند تا آنرا با انبوه تبلیغات، هیاهو و هوچی گری ها بیوشانند و یا وارونه جلوه دهند. استعمارگران سرخ و چاکران کثیف آنها با وقاحت و بیشرمی کامل، کودتای خائنانه و ننگین ثور را "انقلاب" نامیدند و برخورد دار از حمایت ۹۸ در صد مردم.

نخستین جواله های قیام ملت را ما نادیده

و مختصر ادامه میدهد و در صورت قطع تجاوز روس حتی برای یکروز تاب مقاومت در برابر ملت پیاخته را ندارد و در کنار آن سوج عظیم قیام عمومی ملت عایه تجاوز روس و چاکران آن نشان دهنده این واقعیت آتانی و انکار نا پذیر است که مردم افغانستان به هیچ صورتی با این رژیم دست نشاندۀ اجنبی سر سازش نداشته و تا سرنگونی کامل و نابودی نوکران استعمار سرخ به جهاد مقدس خود ادامه میدهند فلذا حق مسلم مردم افغانستان برای داشتن یک حکومت دلقخواه بخصوص در ۷ ثور زیر پا گردیده است و این سومین وجه مشترک ایست که در معضله افغانستان تفاوت میان رژیم های قبل و بعد از تجاوز ۶ جدی دیده نمیشود.
۳ - چون سلسله کشتار ها از دوران تره کی سفاک و امین جلاد آغاز گردیده است و حکومت اختناق، خفقان وحشت و ترور از ۷ ثور تا امروز ادامه دارد. بنا برین مسأله مهاجرین زاده تجاوز نظامی روس ها در ۶ جدی نبوده و قبل از آن نیز صد ها هزار تن از هموطنان مسلمان و بیدار ما مجبور به هجرت گردیده اند ولی میل مهاجرت بعد از تجاوز روس ها افزایش روز افزون داشته است.

این بود چهار نکته معضله افغانستان که در سطح بین المللی بحیث نکات اساسی معضله پذیرفته شده است و درین سطور ثابت گردید که معضله از ۷ ثور آغاز می یابد نه از ۶ جدی بلکه ۶ جدی به آن شدت بخشیده است.

بنا برین لازم است تا ملل متحد و تمام دنیا بدانند که مهمترین اصل در حل قضیه افغانستان از هر طریق ممکن، غلبه موجودیت یک رژیم کمونستی و وابسته در افغانستان است، در حالیکه این مسأله از نظر ملل متحد و دنیای غرب با اهمیت

هر چند روس ها کوشیدند تا رژیم غلامان خود را با تبلیغات و فراسین به اصطلاح انقلابی و حتی تغییر چهره ها و مهره ها از حمایت مردم برخوردار سازند و یا حداقل از گسترش قیام جلوگیری و از شدت آن بکهند. ولی در هر قدمیکه برداشتند نتیجه معکوس گرفتند و تمام طوطیه ها و ترفند های رژیم و اربابان روسی آن نقش بر آب گردید.

در نتیجه با رسوائی هر چه بیشتر رژیم و لرزان شدن پایه های آن که به مرگ و زوال ابدی تهدید میگردد و در بی اثبات بی کفایتی چاکران روسی، اسپریالیزم روس مستقیماً وارد صحنه گردید و با لشکر کشی و تهاجم نظامی و رویکار آوردن چاکر گوش بفرمان دیرین "که برای چنین روزی ذخیره شده بود" در صدد آن برآمد تا نوکران خود را از مرگ حتمی نجات و به ابعاد گسترده سیاست استعماری خود تداوم بخشد.

گرفتند و با جگریری جهاد را مداخلات خارجی نام نهادند. جنبش حماسه آفرین مردم هرات، رخنه عساکر ایرانی تبلیغ گردید.

سیل مهاجرت ستم خستگان را تعامل عنعنوی کوچی ها گفتند و مراتب تنفر و انزجار ملت را مارش های خلقی نام نهادند و...

خلاصه با بیشر می و دیده دری تمام از وجود قیام شکوهمند اسلامی مردم انکار و استقرار کامل امنیت! را در سراسر کشور ادعا میکردند.

ولی بالاخره قیام عمومی ملت و گسترش ساحه جهاد بحیث یک واقعیت انکار نا پذیر کوردلان مست قدرت را مجبور به اعتراف نمود، رادیو مسکو و به تبعیت از آن را دیوی رسوای رژیم کودتا، گزارش های دروغین بازگشت مهاجرین و تسلیم شدن مجاهدین را پخش مینمود، همان را دیو های دروغ پردازی که قبلاً مسأله "مهاجرت" و "قیام" را انکار میکردند.

گروپ مجاهدین در حال یورش بر سنگرهای

دشمن هستند که دلیرانه می تازند و با سربازی شان برای

شهداء گلگون کفن شان ادامه میدهند.

خود کامگی و

اثرات زیانبار آن در اجتماع

جهت اداره و تنظیم حیات انسانی ، مقررات و قوانین وضع نمایند که بدون شک نباید مخالف آن اصول باشد. بهمین ترتیب در قوانین وضعی و اندیشه های سیاسی متفکرین از قدیم الایام به اطراف مسأله قانون و اداره طرح گردیده و چگونگی آن بیان شده است. برخی ازین قوانین و اندیشه ها به حاکمیت اصول و قانون تاکید ورزیده و برخی دیگر اراده زمامدار را قانون شناخته اند و به سخن دیگر خود کامگی زمامدار را مجاز و حتی لازمی پنداشته اند که درین زمینه عقاید سیاسی ماکیاول قابل توجه است .

به عقیده ماکیاول «انسان موجود سیاسی است و طبعاً فاسد و شرور و خود خواه خلق شده ، لذا علاج دفع شرور انسانی و شرط برقراری نظم در جامعه همانا تشکیل حکومت مطلقه و مقتدر است .

همچنان محرک زمامدار باید اولاً طبیعت خود پرستی باشد و ثانیاً روش خود را بر اساس بدبینی قرار دهد و اعمال و فعالش شدید و سخت و ظالمانه باشد . . . زمامدار نه تنها معمار کشور و دولت است بلکه معمار اخلاق ، مذهب ، اقتصاد و همه چیز است اگر زمامدار بخواهد بماند و موفق باشد (پس) نباید

حیات اجتماعی ایجاب میکند تا جهت تنظیم روابط و وسایل مختلفه زندگی ، اصول ، مقررات و قوانین وضع و حاکم گردد. بدین لحاظ موضوع بحث تمام مکتب ها و سیستم های اجتماعی و سیاسی دنیا را مسأله تنظیم روابط فردی و اجتماعی و برنامه زندگی انسان تشکیل میدهد اسلام عزیز در بیان همه مکتب ها و سیستم ها بیشترین توجه را به این مسأله معطوف داشته و ثابت ساخته است که کاملترین و بهترین مکتب و سیستم اجتماعی و سیاسی جهانست اسلام نه تنها به تنظیم حیات اجتماعی و سیاسی انسان توجه دارد بلکه جهت اداره ، تنظیم و رهبری تمام جوانب و گوشه های زندگی فردی و دسته جمعی ابنای آدم دستورات و مقررات سازنده و ثمر باری را نیز در اراسی باشد .

مشعل فروزان قوانین الهی در طول تاریخ راهگشا و هدایت گر حیات آدمی بوده است اصول اساسی قوانین الهی همانست که کتب سماوی و پیامبران الهی بیان داشته اند ولی در مسایل لرعی به انسان های واجد شرایط ، این صلاحیت داده شده است تا در هر تو آن اصول اساسی معنوی ،

میگردد. زیرا هشیگان و ارتجاع و امپریالیزم، "جنگ اعلان نشده" را علیه جمهوری دموکراتیک افغانستان!! براه انداخته اند و بخصوص پاکستان بچیت "تخته خیز" مداخلات خارجی مورد استفاده قرار می گیرد.

این بود خلاصه تحلیل روس ها و چاکران فرومایه داخلی آنها از معضله افغانستان که مختصراً شرح گردید و راه حل این معضله از دیدگاه آنها در سطور آینده خواهد آمد.

اما در مورد این تحلیل، تذکر چند نکته ضروریست:

نخست اینکه روس ها تاکنون نتوانسته اند و نخواهند توانست که دلیل قانونی، معقول و قانع کننده برای این تجاوز نظامی و لشکرکشی، به جهانیان ارائه بدهند و حتی نتوانسته اند که برای خود یک "بینی آردی" درست بکنند.

درمیان ده ها سوال دیگر، مهمترین مسأله ای که روس ها ابداً نمی توانند به آن پاسخ بدهند اینست که:

بنا بر ادعای روس ها و چاکران شان، رژیم دست نشانده کمونیستی از تره کی تا بیرک از حمایت و پشتیبانی کامل ۹۸ درصد مردم برخوردار بوده و فقط دو فیصد مخالف داشته است. بناء چاکران روسی که حکومت را در دست داشتند و از اردوی منظم، بودجه، تشکیلات، قوای امنیتی، سازمان های حزبی و تمام وسایل و امکانات برخوردار بودند "و اکنون هم ادعا می کنید" چگونه در برابر یک اقلیت نا چیز یعنی دو فیصد که فاقد هرگونه امکانات و وسائل لازم بوده و هستند، تاب مقاومت نیاورده و دست نیاز به قوای ارباب شمالی دراز نمودند؟

به فرض این که کشور های خارجی مخالفین

این تجاوز صریح و آشکار که ناقض تمام اصول پذیرفته شده بین المللی، منشور ملل متحد، اعلامیه جهانی حقوق بشر، اصول عدم انسلاک و... بود، "کمک انترناسیونالیستی" نامیده شد که بنا بر درخواست دولت قانونی افغانستان صورت گرفته است....

لهذا بصورت مختصر باید گفت که تحلیل روس ها از معضله افغانستان چنین است که:

پس از پیروزی انقلاب ثور!! یک دولت ملی و دموکراتیک!! رویکار آمد و این دولت ملی و انقلابی!! از پشتیبانی ۹۸ درصد مردم!! برخوردار بود، اما نمایندگان ارتجاع و امپریالیزم!! که منافع خود را از دست داده بودند، در برابر رژیم قیام کردند و همسایگان افغانستان یعنی پاکستان، ایران و چین به مداخلات آغاز نمودند و امپریالیزم امریکا و ارتجاع منطقه نیز ازین قیام ضد رژیم حمایت کرده می کنند....

بنا برین معضله افغانستان از نظر روس ها، مداخلات خارجی در امور داخلی افغانستان است که از طرف پاکستان، ایران، چین، امریکا و سایر کشور ها صورت می گیرد و روس فقط بحاطر کمک با مردم افغانستان!! و جلوگیری از تجاوز خارجی!! قطعات محدود! قوای خود را به افغانستان اعزام داشته است.

همچنان روس ها و رژیم دست نشانده شان در کابل، معضله افغانستان را بنام "وضع اطراف افغانستان" مطرح می کند، یعنی در اطراف افغانستان و سرحدات آن مداخلات خارجی صورت می گیرد و در داخل هیچ خبری نیست، ملت پشتیبان رژیم!! و رژیم حاکم، مسلط بر اوضاع!! و در خدمت مردم!! قرار دارد و اگر مداخلات خارجی قطع گردد، اوضاع بحال عادی بر

رژیم را یاری نموده باشند، باز هم چگونه امکان دارد که یک رژیم حاکم، با توپ و تانک و طیارات و تجهیزات کامل نظامی و در کنار آن حمایت ۹۸ درصد مردم و در پشت آن کمک های همه جانبه اقتصادی و نظامی یک ابر قدرت که آنهم در همسایگی قرار دارد، نتواند که شش قلیل دو فیصد را خاموش سازد؟

ولی هیچ دستگاه دروغ پرداز دنیا، منجمه رادیو مسکّر و آژانس تناس تاکنون جرئت پخش یک دروغ شایخاداری را نکرده است که مثلاً قطعات عسکری فلان کشور در خاک افغانستان داخل گردیده و در فلان منطقه علیه قوای رژیم کابل می جنگند.

بنابراین اسپریالیزم تبهکار روس چگونه با زیرپا گذاشتن تمام اصول و مقررات بین المللی و قواعد و آداب بشری و بدون هیچگونه دلیل و سند معقول، با بیش از صد هزار عسکر و تجهیزات مدرن

تا جائیکه به نقش کمک های خارجی ارتباط دارد، سوال میشود که آیا یک دولت می تواند بهتر از کمک خارجی استفاده کند یا یک اقلیت شورشی دو فیصد؟

بفرض اینکه تمام دنیا با این دو فیصد کمک نماید، چگونه قادر خواهد بود تا این کمک ها استفاده نماید و آنرا بکار بگیرد؟

و بازهم اگر بپذیریم که کمک های خارجی به این دو فیصد رسیده است، درین صورت مداخله

نظامی به کشور کوچک و عقب مانده افغانستان، هجوم می آورد؟

را از عقیده شان منصرف سازد بلکه هنوز ایشان را متوجه بحرب، آزموده و به جهت تحقق اهداف شان جدی تر میسازد. «میخ را هرچه بیشتر کوبند - استواریش بیشتر گردد».

با در نظر داشت شواهد تاریخی این نکته را بی هراس باید گفت که نه تنها زور، شکنجه، تعذیب و سرکوبی نمیتواند راه هیچ یک از ملتیی هدفمند گردد، ملت ها را بالخاصه ملت مسلمان

آن هیچگونه ضمانت اجرایی ندارد و به توصیه ها و "نصیحت های پدرانه" خلاصه میگردد که آنهم کم دوام و زود گذر است.

خلاصه اینکه معضله افغانستان از دیدگاه ملل متحد و غرب، زاده مداخله نظامی روس ها در ۶ جدی می باشد که به آواره شدن بیش از چهار میلیون افغان انجامیده است و صلح منطقه و جهان را تهدید می کند. همچنان ملل متحد به مسأله مهاجرین که بیشتر جنبه عاطفی و بشری دارد، توجه معطوف میدارد تا به جنبه های سیاسی و نظامی معضله. اما راه حل معضله از نظر ملل متحد و دنیای غرب در صفحات آینده به سهم خود خواهد آمد.

ناگفته نباید گذاشت که ما با بکار بردن کلمه "مداخله" در معضله افغانستان مخالفیم زیرا از نظر ما، مداخله روس ها سال قبل وجود داشته و مداخله نظامی روس ها در ۷ ثور ۵۷ صورت گرفته است که آنهم ادامه مداخلات سیاسی سال های قبل می باشد و مکرر اینکه فاجعه ۶ جدی تجاوز نظامی آشکار روس ها است نه فقط "مداخله". بهمین ترتیب سازمان کشورهای اسلامی و کشورهای عدم منسلک و کنفرانس های منطقه ای و بین المللی ده ها اعلامیه مشترک کشورها، تجاوز روس را محکوم کرده اند.

ولی بنا بر ضعف، کم علائقی و ملاحظات سیاسی از جدیت خودداری و حتی از ذکر نام روس اجتناب نموده و خروج قوای خارجی از افغانستان را مطالبه نموده اند. در حالیکه فقط روس است که در افغانستان قوا دارد.

چون در باره طرز کار ملل متحد در مورد معضله افغانستان و مذاکرات ژینو، بحث جداگانه ای داریم لهذا در اینجا به این مختصر اکتفا می کنیم. (ادامه دارد)

اگر بهانه آن مداخلات خارجی است و بفرض اینکه صورت گرفته باشد، در سطح کمک خواهد بود نه اعزام لشکر.

خلاصه اینکه اسپریالیزم جهانخوار روس، هیچگونه دلیلی ندارد تا تجاوز خود به افغانستان را توجیه کند و حتی نتوانسته که قناعت بعضی از احزاب کمونیست را فراهم نماید، چه رسد به اذهان عامه دنیا.

۳- معضله افغانستان از نظر ملل متحد و کشورهای غربی:

طوریکه قبلاً اشاره شد، معضله افغانستان از نظر ملل متحد و کشورهای غربی بعد از تجاوز نظامی روس ها در ۶ جدی ۵۸ (ستامبر ۱۹۷۹) مطرح میگردد. زیرا کشورهای غربی مانند سایر کشورها رژیم کودتای ثور را به رسمیت شناخته بودند ولی از به رسمیت شناختن رژیمی که تانک های روسی با خود آورده بودند، ابا ورزیدند. "کارتر" رئیس جمهور وقت امریکا، از حکومت قبل از ۶ جدی بعنوان حکومت قانونی؟! یاد کرد ولی عکس العمل امریکا در برابر فاجعه جدی غیر جدی بود و به تحریم صدور غله "که اکنون از سر گرفته شده است" و عدم اشتراک در بازیهای المپیک مسکو اکتفا نمود.

اما سازمان ملل متحد در حالیکه قطعنامه های آن، تجاوز روس را محکوم کرده و می کند و سه بار با اکثریت قاطع خواستار خروج قوای روسی از افغانستان گردیده است معذالک، کرسی افغانستان در آن سازمان، کماکان در دست رژیم دست نشانده روسها در کابل باقیمانده و نماینده این رژیم در جلسات آن سازمان اشتراک نموده و مینماید. لازم به تذکر است که ملل متحد و در حقیقت "دول متحد" آله دست ابر قدرتها بوده و گذشته از آن، مصوبات

داسلامی پلنی پیل

لومړنی دوره :

پته بلنه :

تل د هغه له مجلس نه فیض موندله په دې توګه یې ترټولو د مخه حضرت خدیجه ته دا پیغام ورساوه. او وروسته له دې یې دا خبره نورو مشرانو ته ورسوله دوی ټول ګواکې له پخوانه مومنان وو، او له او رید و سره سم یې پری تصدیق وکړ. وروسته له دې د حضرت ابوبکر (رض) په ترغیب او لارښوونو حضرت عثمان (رض)، حضرت زبیر (رض) حضرت عبدالرحمن (رض) ابن عوف، حضرت سعد (رض) بن ابی وقاص او حضرت طلحه (رض) ایمان راوړ. په دې توګه اسلامی دعوت غلی غلی خوریده او د مسلمانانو شمیر ګرګر ګرګر زیاتیده.

د قرآن اغیزه :

په دغې دوره کې چې قرآن را نازلیده د دعوت دیپلیمزې مرحلې په مناسبت وړې وړې وینا وې پکښې وې. ژبه یې خورا زیاته خوږه، کره او پوره اغیزه ناکه وه. او داسې ادبي رنگ په کې پروت ؤ چه په اور یدونکي به ئې ډیر ژر اغیزه کوله او دا وینا به یې زړو نو ته د غشی او نشتر په څیر ور پر یو تله او له او رید لوسره سم به یې منله او زړه به یې غوښتل چې دغه خبرې

د نبوت په کار باندې د حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم له ماسوریت څخه را په دیخوا تر ټولو لومړنی مرحله دا وه چې یو ازی د یوه خدای د بندګۍ غوره کولو او له سلګو نو خدایا نو څخه د انکار څرنګه بلنه ورکړل شی. دارنګه خلکو ته د داسې خبرې وړاندې کول چې له مزاج، منی او عادتونو سره یې بیخي مخالفه وه. واقعاً ښخه مرحله وه. له همدې کبله محمد صلی الله علیه وسلم ترټولو لومړی هغه خلک غوره کړل چې ور سره یې د خپلولو خورا لږ دې اړیکې درلودلې او د هغوی عادات او اخلاق یې نیغ په نغیه تجربه کول. د هغوی در ستنینولې او دیانت په هکله یې غوڅه پریکړه کړې وه. او هغوی ته په اسانۍ سره دا ممکنه نه وه چې د محمد صلی الله علیه وسلم له ویناؤ څخه د کومې یوې خبرې انکار وکړای شی. په دغو خلکو کې حضرت خدیجه ترټولو زیاته د ده درازونو محرمه وه. وروسته له دې بیا حضرت علی (رض)، حضرت زید، حضرت ابوبکر رضی الله عنهم وو. حضرت علی (رض) یې د تره زوی، حضرت زید (رض) او حضرت ابو بکر (رض) یې ملګری ؤ. دوی به

په کړا تو تکرار کړی.

د عقیدو و اصلاح :

د قران شریف په دغو سورونو کی د توحید او اخرت حقیقتونه بیانویل او په دی باره کی داسی دلیل وړاندی کیده چی په زړونو کی به یی حای و نیوله همدی کبله به اوریدونکو ته دهغوی له نژدی چا پیریال نه دلائل او شواهد وړاندی کیدل. او په داسی اسلوب کی به دا خبری ورته وړاندی شوی چی د مخاطب لپاره به په زړه پوری وی په دی سورونو کی د تاریخی واقعاتو او هغو روایتونو پر نیت باندی د اصلی خبری د پوهید لو هڅه کیده د عقیدو د هغو گمراهیو ذکرپکی کیده چی پخپله هغه خلک پری خبرو همدا سبب و چی کله به چا دغه خبری وا ورپدلی نو اغیزه به یی پری وکړه. محمد صلی الله علیه وسلم په یو ازی توگه دغه دعوت پیل کړ مگر د قران شریف د همدغو وینونو ایتونو نړول و چی په دی ډگر کی یی د خورا زیاتی اغیز منی و سلی. کار ورکا وه او دعوت په پېسه توگه ورو ورو خوریده.

په دی دوره کی د بلنی او تبلیغ لپاره د توحید او اخرت له دلا یلو سره سره محمد صلی الله علیه وسلم ته د دغه امر تعلیم هم ورکول کیده چی دی پخپله خپل ځان د دغه عظیم الشان کار لپاره څرنگه تیار کړی او د دغه مهم کار د سرته رسولو لپاره کومی لاری چاری غوره کړی.

په پټه توگه لمونځ ادا کول :

تر دی وخته پوری چی څه کیدلې هغه به په پټه توگه تر سره کیدل لهغو را زیات احتیاط نه یی کار اخیسته تر څو د اعتماد وړکسانونه پرته خبره بهرته ونه وځی کله چی به د لمونځ وخت راغی نو محمد صلی الله علیه وسلم به د کوم غره سمځی ته لاړ او هلته به یی لمونځ اداء کاوه

یو ځل یی له حضرت علی رضی الله عنه سره په یوه سمځه کی لمونځ اداء کاوه چی ناڅاپه یی تره (ابو طالب) راغی او د عبادت دغی نوی طریق یی تر ډیر وخت پوری په تعجب سره کتل. وروسته له لمانځه یی تری پوښتنه وکړه چی : «داڅه راز دین دی؟» محمد صلی الله علیه وسلم وویل : «زمونږ د نیکه (ابراهیم) دین دی. ابو طالب وویل : «زه خو د نښم منلای مگر تاسی ته اجازه ده. هیڅوک به ستا سی مزاحمت ونشی کړای».

په دی دوره کی د مؤمنانو خصوصیات :

د دی ابتدای دوری خصوصیت دادی چی دالیه مهال اسلام قبولول او بیاله محمد صلی الله علیه وسلم سره ملگرتیا کول گوا کی له خپل سر سره لوی کول و. په دی دوره کی چی کوم خلک وراوړندی شوی او دا دعوت کاږو دریو کلونو پوری دبلنی او تبلیغ کار په پټه توگه تر سره کیده خو آخر تر څو پوری به دا حال و. هغه لمړچی ټول عالم یی په خپل نور سره روښانوه په هر حال مخ په وړاندی ته اود مخالفینو سترگی یی ټټولی په دی توگه اسلامی بلنه په همدی وخت کی خپلی دویمی مرحل ته داخله شوه.

دویمه دوره

دبلنی اعلان

په دی وخت کی ښکاره حکم وشو چی دعوت علی الاعلان دی ورکړ شی په دی ډول یوه ورځ محمد صلی الله علیه وسلم د صفا غره ته لاړ او هلته ودرید ، غږ یی وکړ «یا صباحا» په عربو کی دا دستور و چی کله به کومه خطره په مخ کی وه نو یو څوک به یو لور ځای ته و خوت او په دی الفاظو به یی غږ کاوه. او خلک به د دی غږ به او رید لوسره راټول لیدل.

خالق ، معبود او حاکم دی. د هغه په دی سلطنت کی انسان نه په خپل سر دی او نه دیو بل بنده د انسان لپاره پر ته له الله(ج) څخه بل څوک د اطاعت ، بندگی او لمانځنی مستحق نه دی. په دلیوی ژوند کی چی الله(ج) انسان ته کومه واکمنی ورکړی ده په اصل دا د هغه د از موینی یوه دوره ده. چی وروسته له دی څخه به اروسرو هغه د الله(ج) څنگ ته ور ځی او هغه به د انسان ټول کارونه تصفیه کوی چی څوک په دی از موینه کی بریالی او څوک نا کا میری.»

دغه اعلان څه عادی اعلان نه ؤ په قریشو کی یی اور ولگاوه . او له څلورو خواؤ څخه د دی بلنی په هکله تبصری پیل شوی یوڅو ورځی وروسته محمد صلی الله علیه وسله حضرت علی رضی الله عنه ته و ویل چی میلستیا جوړه کړه دغی میلستیا ته د عبدالمطلب ټوله کورنی را وغوښتل شوه . په دی میلستیا کنبی حضرت حمزه رضی الله عنه ابو طالب ، عباس ټولو گډون کړی وو. له خوړلونه وروسته محمد صلی الله علیه وسلم و درید او وی فرمایل : ما هغه څه راوړی دی چی د دین او دنیا دواړو لپاره کفایت کوی . د دی درانه پیتی په او چټولو کی به څوک له ماسره ملگرتیا وکړی ؟» دا ډیره سخته مرحله وه. له دی درانه پیتی څخه یی مطلب دا ؤ چی انسان دی نه یوازی دا چی د کورنی ، قبیلې او ښاری خلکو د مخالفت لپاره آماده شی بلکی د ټولو عربو د مقابلې لپاره دی تیاری او صرف د دی لپاره دی چمتو شی چی د هغه په بدل کی یی اخروی ژوند کا میا پوری او بنده د خپل مالک په ور الهی سرلوړی حاصلوی له دی نه اخو ابله کومه گټه یی خورا ډیره لری

کله چه گڼ شمیر خلک را ټول شول نو محمد صلی الله علیه وسلم وفرمایل : «ای خلکو ! که چیری زه تاسی ته دا ووا ایم چی د دی غره تر شا یو لوی لښکر را ټول شوی دی او پر تاسی باندی ډیر غل لپاره تیار دی نو آیا تاسی به زما خبره رښتیا وگڼی ؟ خلکو وویل: اروسرو به یی رښتیا گڼو. پتی تراوسه پوری تا هیڅ دروغ خبره نه ده کړی او موږ دی امین او رښتینی بولو». هله یی وفرمایل : «ای خلکو ! زه ، تا سی دیوه خدای بندگی ته را بو لم او دبتا نو عبادت نه مورا گر څول غواړم خو که چیری زما خبره و نه منی نو زه ، تا سی دیوه سخت او درد ناک عذاب څخه ویروم».

کله چه قریشو دا خبره وا وریدله نو سخت خواشیني شول او ابو لهب په ډیر غضب سره وویل : «ایا غیر یوازی دهمدی لپاره ؤ ؟»

دا د اسلامی دعوت یو عمومی غړؤ. په دی وخت کی د خدای رسول په ډاگه او خلاص کومی اعلان وکړ چی دی په څه ویلو باندی مامور شوی دی او دا هغه لویه لاره ده چی هغی خواته هریو را بولی. د نبوت په ژبه دا وخت اعلان وشو چی په اصل کی دتل تر تله پا چامی پیدا کو ونکی او څښتن یو ازی الله دی. انسان هم ، هغه پیدا کړی دی او مالک یی هم هغه دی. د انسان دریځ له دی نه ؤ خوا بل څخه نه دی چی هغه د الله بنده او مریه دی او د هغه تا بعد اری او حکم منل پری فرض دی له هغه پرته د نور په وړاندی سر ایښودل یا له هغه سره نور شریک گڼل د انسان د دغی موخی (هدف) پر خلاف دی چی د هغه د مالک له خوا هغه ته ورځنځیل شوی ده. په په حقیقت کی یو ازی یو الله د انسان او ټول جهان

په لاره کې دا لومړنی شهادت ؤ. د خدای (ج) په فضل محمد صلی الله علیه وسلم روغ رښت پاتی شو او جنگ پای ته ورسید .

د مخالفت سببونه :

د اسلامی بلنی دغه اعلان ترهر چا زیات د قریشو د خپګان موجب ؤ او همدغه قریش د دی بلنی ترټولو سخت مخالف هم وو . په دی وخت کې دسې عزت د کعبې له کبله ؤ او د قریشو کورنۍ د کعبې مجاورین او خادمان ؤ او په دی توګه ګواکې کابو په ټولو عربو باندې د قریشو یوډول مذهبي برلاسی ټینګه وه په مذهبي چارو کې به خلکو دهغوی خواته کتل او ګڼ شمیر خلکو به د هغوی په لارښوونه باندې باور کاوه . د اسلامی بلنی ترټولو لومړی او ترټولو سخته حمله په دغسې مذهب باندې وه چې نمایندګی یې قریشو کړه له . او دا څرګنده خبره ده چې د پلارنیکه د مذهب ټینګوالی د جاهلو قومونو کلکه عقیده وی او په مقابل کې د چا د معقولو خبرو اوریدلو ته نه چمتو کیږي . همدا سبب دی چې خلک د نوی دعوت له اوریدلو سره لوخوړی کیدل او د قریشو

هم په نظر نه راتله په دی توګه په ټول مجالس باندې دویری حمله را غله . خو په دوی کې کهڅه هم حضرت علی (رض) د کم عمر خاوند ؤ ، و درید او وی ویل «که څه هم زما سترګې له اوبښکو ډکې دي» «په دی وخت کې دهغه سترګې خوږیدلې» ګواکې زما پښې نازکې دي او ترټولو کوچنی هم ؟ خو بیا هم زه له تاسره ملګری کیږم» د قریشو لپاره دغه منظره هم اریا نوونکې وه چې یو ۱۳ کلن نوی زلمی یې سوچ او فکره څومره لویه فیصله کوي .

د بلنی مخالفت :

په اسلامی ټولګې کې تراوسه پورې څه د پاشه ځلویت کسان شامل شوي وو . په همدی وخت کې محمد صلی الله علیه وسلم یوه وړخ د کعبې حرم ته لاړ او د توحید اعلان یې وکړ او دا د کعبې حرم ته نژدې مشرکانو لپاره تېټو لو لوی توهین ؤ له همدی اعلان سره سم یوشورما شور را اوچت شو او له هری خواته خلکو پری حمله وکړه . حضرت حارث (رض) یې اې هاله دهغه دسلا تې لپاره ورسیده کړه خو په ده باندې له څلورو خواؤنه دتورو دومره ګوزارونه راغلل چې شهید کړی شو . د اسلام

باویرانګړي ځای وحشیانه د
سرکونې ځای غمناک مړتیا مړتیا
مستضعف مارا برام کشید . ملنۍ که
عدت اش اسلام و راعشر جیهاد
دست .

د اسلامي تحريک د مخالفت او دشمنۍ لپاره دا ټول سببونو بس دو سره کافي ؤ چې کيدای شول د اقتدار خاوندان د اسلامي ټولگي د دی کم شمير وگړو پر خلاف خپلې تورې را واخلي ، و درېږي او د دی خطرونو ، دروازه په يوه وار سره بنده کړي مگر الهي ارادې دا فيصله کړې وه چې د همدې کم شمير انسانو په لاس ټول عالم ته د الله هغه رحمت و رسوي چې تر څو د لياسته تر هغې پورې د انسانيت د ازادۍ يو ازېښي ذريعه ده له همدې کبله په دې وخت کې څه دا سي اسباب هم را برابر شوي ؤ چې قريشو دا اقدام نشوای کولای.

د مخالفينو اړتياوې :

په همدې نژدې وختونو کې د قريشو کورنۍ جنگونه د تباهۍ باعث شوي وو دنجار جنگ نه راوړوسته قريش دو سره کمزوري شوي وو چې د جنگ له نامه څخه ویريدل. بيا دغه کم شمير مسلمانان چې له مختلفو قبيلو څخه را گر زیدلي او په اسلامي ټولگي کې شامل شوي وو. د دغو مسلمانانو له وژلو څخه يې مطالب داؤ چې د عربو مختلفو قبيلو کې جنگ شروع شي ځکه چې په هغه وخت کې د يوه شخص وژل ، په حقيقت کې د هغې قبيلې پر ضد د جنگ اعلان ؤ چې له هغې قبيلې سره يې اړيکه وه. په دې توگه له دوی سره اندېښنه وه نه چې ټوله مکه د جنگ ډگر شي نو په دې مرحله کې يې د نهضت د ټکولو لپاره څه نور تدبير و نه غوره کړل.

دعوت او داعي بالندی خنداگاني و شوي.

غلط تورونه پري و لگول شول. ټوکي ، وشتي او مسخري پري وشوي. په نوي نوي انداز ورته غلطۍ او دروغ خبرې منسوبې شوي. پروپاگندونه ور پورې وکړې شول. دليوني او مجنون لقب ورکړ شو. د شاعر او جادو گر په نامه مشهور کړې شو. خلک ترې منع شول چې هيڅوک دې د محمد صلی الله عليه وسلم خبرې نه اوري. (الاسلام)

څو اکثرو خلکو ته د اهم په نظر را تله چې د دغې بلنې له خپریدلو څخه مطلب پرته له دې بل څه نه دی چې د دوی اقتدار له خاور ورسره خاورې کيږي او چاته چې د مذهبي قيادت مقام ورپه برخه دی هغوی به په خپله له مينځه ځي له همدې کبله څوک چې به د څومره لوی برځ، خښتن ؤ هو سره زيات به د اسلامي نهضت په دشمنۍ کې بوخت ؤ. بيا په قريشو کې خورا زياتي بد اخلاق خوري شوي وي. لوی لوی وگړي په دې بدو کې سره اخته وو خو سره له دې ټولو د هغوی مذهبي مقام د خلکو له نظره نه لويده. محمد صلی الله عليه وسلم له یوې خوا د بت پرستي بدۍ بيا نولۍ او په مقابل کې يې د خالص توحيد بلنه ور کوله ، له بلې خوا يې د هغو د انساني بنسټيزو اخلاقو يوه يوه کمزورتيا په خلاص کومې بيا نو له او له دې ټولو څخه يې د ډېرې کولو لار پېوړنه کوله. دې ډول خبرو دغه (لويان) خلک سخت په خواشينۍ کې مبتلا کړي وو په هر حال دا داسې خبرې نه وې چې دوی ورته صحيح و ويلای شي خوځنگه چې د دوی خپله لمن له دې بد يو څخه پاکه نه وه ، کله چې به دعوا موبه وړاندې دا سي خبرې کيدلې نو هغوی ته محسوسيدله چې دودې مقام دعوا موله نظره را لويږي او که چيرې مخامخ نه وي نو پسي شا خو ضرور د دوی په باره کې نکته چينې کيږي. د هغوی د ځيگان د دريا توالۍ لپاره دغه خبرې بس وې. په قران شريف کې پر له پسې د داسې بدو او بد اخلاقو په پاره کې ايتونه را نازلیدل او هغوی ته د دې بدو عملونو د سخت عذاب ويره ورکول کيده کله چې دا ايتونه په خلکو کې خپاره شول ، هر چا درک کړه چې اوس په څه کيږي.

غرب و تلاش های آن بخاطر انحراف انقلاب اسلامی ما از مسیرش

اینچنین عظیم که از سرچشمه حیا تبخش ایدلؤ لوژی انسان ساز اسلام نیرو گرفته و با بهره مندی از تأیید خدای خیر الناصرین و بابر خرداری از حمایت بهشتیانی بی دریغ توده های وسیع ملیونی مردم مؤمن ما و همه محرومین و مستضعفین جهان برق آسابه پیش می رود ، طبیعتاً با کفر و الحاد و استکبار در هر رنگ و قیافه و شکلی که باشد سخت در تضاد است ، فرق ندارد که کفر و الحاد و استکبار مذکور از نوع شرق باشد و یا از تیمپ غربی آن. برای انقلابی ملت مومن ما که قهرمانانه و خستگی ناپذیر در سنگرهای خونین و حماسه ساز جهاد و انقلاب اسلامی بخاطر دفاع از اسلام می رزمند تنها چیزیکه مطرح است همانا کوشش و جهاد در جهت برتری نام خدا (ج) و نا بودی کفر و الحاد می باشد و هرکسی که بخواند در برابر این آرمان عالی و مقدس وی سد واقع شود بدون هیچگونه تردید دشمن اوست ، از نیرو کفار و مستکبرین غربی که درکنار سوسیال امپریالزم خون آشام روسی و کمونیزم بین المللی لجوجانه و مذبحخانه با اسلام و ارزش های نجات بخش آن می ستیزند ، همگی دشمنان سوگند خورده اسلام عزیز بوده و درصاف معاندین جهاد و انقلاب اصیل اسلامی

انقلاب اصیل اسلامی افغانستان که با انگیزه کاملاً الهی آغاز گردیده است بنابر ماهیت نه شرق و نه غربی خود نه تنها در معرض حملات و طوطه گری های کمونیزم بین المللی قرار دارد بلکه لبه تیز تیغ دشمنی ها و دسایس منافقانه استعمار گران خون آشام غربی نیز متوجه آن است.

سرد مداران کافر و ستمگر کپی‌تالزم بین المللی و ایادی گوش به فرمان آنها بادرک عظمت و ماهیت کاملاً اسلامی انقلاب افغانستان ، از همان نخستین روز های آغاز این رستاخیز شکوه مند توحیدی درصدد برآمدند تا بادستاری و همگامی همپالکی های روسی شان از رشد و او جگیری هرچه بیشتر انقلاب اسلامی افغانستان جلوگیری نموده و با ایجاد دسایس و موانع در برابر امواج خروشان و کفر برانداز آن ، رویکار آمدن حکومت عدل اسلامی را در سرزمین شهید پرور و بخون خفته افغانستان به تأخیر بیندازند.

علت اساسی اینکه اسباب اضطراب و هراس غرب را فراهم آورده و موجب گردیده است تا درکنار روس ها بر علیه انقلاب اسلامی مان بایستند ، همانا اسلامی بودن این انقلاب است ، زیرا انقلابی

زیرا اصالت انقلاب و نهضت ملت مؤمن افغانستان که بدون شک در اسلامی بودن آن است موجبات ترس و هراس بیش از حد استکبار جهانی را فراهم نموده است.

ابر قدرت های غربی مکارانه و شیطان گونه با بکارگیری دستگاه های بدنام جاسوسی شان تلاش می ورزند تا بانفوذ دادن عناصر خود فروخته و غربگرا در صفوف مجاهدین جان برکف جهاد اسلامی افغانستان بی بند و باری و افکار انحرافی و فساد آور غربی را در سنگرهای انقلاب ترویج نموده و بدین ترتیب انقلاب را از خط اصیل و واقعی آن منحرف نمایند. اما خود فروختگان غربگرا و مزدوران گوش به فرمان کمیتالزم یعنی المالی و بادران شان باید بدانند که تلاش های مذبوحانه و ضد انسانی آنان غرض به انحراف کشانیدن انقلاب اسلامی، از حظ الهی آن نتیجه مثبتی را در بر نداشته و جز خسران و تباهی برای عاملین اینگونه تلاش ها چیز دیگری را بیار

ما قرار دارند از طرف دیگر انقلاب اسلامی ملت مؤمن و شهادت شعار افغانستان بنابر خصلت ضد استکباری و ضد استعماری خویش نه تنها باعث پایان یافتن تسلط استعمار کمونستی در منطقه می گردد بلکه منافع ابر جنایتکاران وحشی غرب را نیز درین گوشه از دنیا به خطر نابودی تهدید نموده و سبب خیزش و اوجگیری قیام های ملل محروم و دردمند استعمار بر علیه کفر و استکبار جهانی می شود. روی علل متذکره است که امپریالزم انسان دشمن غرب نیز همدست و همجهت با سوسیال، پریالزم روسیه مذبوحانه ترین کوشش ها را به غرض تضعیف حرکت اسلامی است همیشه درستگر و کفر ستیز ما بکار می برد.

عمده ترین تلاش های کمیتالزم بین المللی را در رابطه با ضربه زدن به انقلاب رهانینش اسلامی افغانستان، کوشش های خائنانه تشکیل میدهد که از طرف آنها بخاطر صدمه وارد کردن به اصالت انقلاب ما صورت می گیرد.

قباحت ظلم و جنایت اعتبار دارد ولی موفقیت زمامدار را که نتیجه عمل اوست و برای تبرئه کافی میداند و میگوید. «زمامدار برای نیل به قدرت و از دیاد قدرت و حفظ آن مجاز است بهر عملی از زور، حيله، تزویر، عذر، قتل، جنایت، تقلب، نقض قول، پیمان شکنی و نقض مقررات اخلاق موتمنل شود و هیچ نوع عملی برای نیل به قدرت و حفظ آن برای زمامدار ممنوع نیست، بشرط آنکه با سهارت و زیرکی و در صورت لزوم محرمانه و سری انجام گیرد تا نتیجه منظور را بدهد اگر عمل ظلم و جنایت، زمامدار را متهم میکند، در عوض، نتیجه عمل که همان موفقیت است، وی را تبرئه می نماید».

«زمامدار خارج از گروه با جامعه قرار دارد و تنها رابطه خاصی با جامعه دارد، وی از میزان و حوزه اخلاقیاتی که در درون جامعه حکمفرماست خارج بوده و مستثنی است و اخلاقیات معمول در جامعه و در میان افراد جامعه شامل حال زمامدار نمیگردد.» و باز هم دهنده میشود که پیروان صدیق ماکیاول در عصر حاضر چگونه با کمال صداقت در زاهی که او ترسیم کرده است، گام بر میدارند و عمل می کنند. اینک با خاتمه خلاصه از نظریات ماکیاول که با موضوع بحث ما ارتباط عمیق دارد، می پردازیم به دنباله بحث یعنی ثرات سو، خود کامی از دیدگاه اسلام: خود کامی به علاوه اینکه مظهر بر جسته بغاوت و سرکشی از احکام الهی است و اراده زمامدار در برابر حکم خدا قرار می گیرد و یا دخیل می گردد، در کنار آن سر باز زدن از حاکمیت قانون و اداره بوده و بمثابة سرطان مهلک و بقا و سالمیت جوامع را تهدید می کند».

از بدی کردن بهر اسد و مبادا و از شرارت احتراز جوید زیرا بدون انجام شرارت و بدی حفظ دولت محال است. بعضی تقوی ها موجب خرابی و بربادی است و بعضی شرارت ها باعث بقا و سلامتی تنها دولت متکی به زور موفق است و بس».

بنا برین از نظر، کیاولی استبداد و خود کامی لازم حفظ قدرت است. گرچه هیچ یک از زمامداران و اهل قدرت جرئت آنرا نمی کنند تا نظریات ماکیاول را در مورد قدرت، قانون و حقوق تأیید نمایند و چه بسا که این نظریات سیاسی به جهت اینکه به استبداد مشروعیت می بخشد و مطلقیت را لازمی میداند، بیاد تمسخر نیز گرفته می شود ولی در عمل دیده شده است که اکثر زمامداران و اهل قدرت با اینکه تظاهر به آزاد منشی، حاکمیت قانون، دموکراسی، شرکت مردم در امور، حق رأی و آزادی بیان و... میکنند معهذا دستورات ماکیاول را جدآ و صادقانه بکار می بندند و به خط السیران حرکت می کنند.

ماکیاولی میگوید: «حقوق و قانون ناشی از اراده زمامدار است، زمامدار خود بمنزله قانون است و قانون موضوعه وی واجب الطاعه. ولی خودش از رعایت قانون و اخلاق مستثنی است و قانون بر حسب اراده زمامدار قابل نسخ و تفسیر است. زمامدار مافوق قانون است و هر چه بخواهد میتواند بکند، اخلاق، مخلوق قانون موضوعه زمامدار است». در مورد حکومت میگوید. «حکومت بر پایه ضعف افراد بنا شده و افراد برای حفظ خویشتن از خطر افراد دیگر محتاج به کمک دولت اند». همچنان ماکیاول عقیده دارد که زمامدار باید مطلق العنان و خود کامه باشد و باوجود اینکه به

نمی آورد.

زیرا ملت مؤمن و انقلابی افغانستان و مجاهدین
سلحشور و کافر شکن جبهات نبرد حق علیه باطل که
با الهام از اسلام عزیز و در تحت زعامت و رهبری
تحریک اسلامی میهن با کفر و الحاد می جنگند هرگز
اجازه نخواهند داد تا انقلاب و جهاد مقدس و برحق
شان اصالت اسلامی خود را از دست داده - و در
بیراهه های گمراه کننده غربگرایی بسوی انحراف به
پیش برود ، چه یگانه انگیزه که ملت شهید پرورمان
را وا داشته است تا به جهاد و مبارزه بر علیه کفر و
استکبار برخیزد اسلام و ایمان است و بس ، و هیچ
علت و محرک دیگری وجود ندارد تا باعث اشتعال
شعله های کفر سوز انقلاب اسلامی در افغانستان
گردیده باشد .

از همین سبب انقلاب و جهاد خونین و برحق
اسلامی ملت خدا پرست افغانستان که با الهام از اسلام
آغاز گردیده است انشاء الله به توفیق خدای لایزال و
به یمین همت انقلابیون مؤمن و مکتبی نهضت اسلامی
کشور ، همچنان اسلامی باقی خواهد ماند و هرگونه

کوشش و تلاش ابر قدرت های استعمار گر غربی و
مزدوران بی شرم و خیانت پیشه آنها بمنظور وابسته
ساختن آن به امپریالزم جهانخواه غرب به ناکامی
مأیوس کننده مواجه خواهد گشت . امت قهرمان و
کفر شکن افغانستان و فرد فرد جان برکفان شهادت
طلب سنگرهای بخون رنگین شده جهاد برحق اسلامی
به مصداق حدیث شریف :

«الکفر ملة واحدة» امروز بخوبی دریافته اند که
استعمار گران کافر و ستمگر شرق و غربی همگی دشمن
سرسخت اسلام و مسلمین بوده و تلاش های مشترک
آنها بخاطر نابودی اسلام عزیز و امت اسلامی همیشه
در جریان است ، از یمن و انشاء الله در فردای پیروزی
انقلاب اسلامی در میهن عزیز ، ما شاهد انداخته
شدن نعش متعفن استعمار گران غربی در کنار لاشه
کثیف کمونیسم روسی به زباله دان تاریخ خواهیم بود .
به امید پیروزی هرچه زود تر جهاد برحق
اسلامی در کشور عزیز ، و نابودی کامل و همه جانبه
کفر والحاد از جهان .

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

ليس منا من دعا الى العصبية وليس منا من قاتل
عصبية وليس منا من مات على العصبية .

ترجمه : هغه شوک له موبز تخه ندی چې خلک منحرف او افراطی قومیت ته راو بولی - هغه شوک له موبز تخه
ندی چې پدغه منظور جگړه کوی هغه شوک له موبز تخه ندی چې پدغه منکوره مړشی .

د افغانستان

مسلمان ملت جهاد ته يوه کتنه

روسانو کوم ځای نیولی دی بیای لږی پرایښی!!! لدغسی یوه لوی استعماری قوت سره د مقابلې روحیه او توان حتی د غربی بلاک او امریکا سره هم نه و امریکا د ویتنام په جگړه کې ماتی داسی و ویر وله چی نوری ییخی زړه و غور ځاوه . خو د خدای (ج) تقدیر داسی و چی د کمونیزم د سرکشو طاغوتیانو د مقابلې لپاره یی یو بیوزلی او له مادی اړخه کمزوری ولس غوره کړ . ځکه الله تعالی (ج) په دغه ملت کی د روسی استعمار سره د مقابلې ظرفیت او استعداد لیده . له همدی امله یی د هغه لوی استعماری طاقت مقابل ته چی د خپل استعماری ژوند په موده کی یی ناکامی او داسی بده ورځ نه وه لیدلی ، خوله یی په وینو خور لو سره او اموخته وه ، دېر له پسې ملک نیونی مزی او نشی مست او خور وړی کړی و . همدغه ولس انتخاب کړ څو خپلو بندگانو ته یوځل بیا وښی چی د ایمان او عقیدې وسله نه ماتیدونکی ده .

دا دیر لوی ویاړ دی چی خدای پاک (ج)

کمو نیزم د خپل اقتدار له شپیتو کلونه زیاته موده کښی د نړی آزادی سیمی تر خپل ټکیل لاندی راوستلی . او د نړی په هره برخه کی یی دخپلو کوداکیو حکومتونو په واسطه خپل استعماری پلانونه یو په بل پسې په خورا چالاکي سره عملی کړل . اسیا ، امریکا او افریقا ته یی خپلی جرړی و خغلولی . پدغه لپاره کی یی له دول دول حیلواو لیر لگونو څخه کار واخیست . چیرته به یی زور مخی ته کړ او چیرته زر او چیرته بل او بل څه .

دغز استعمار

شرقی استعمار په تناسب کرزیات پر مختک ترلاسه کړ ، او آن د امریکا په خوله کی یی په کیوبا اونیکارا گواکی خپل کوداکی حکومتونه قائم کړل . لنډه داچی روسی ټکیلاک د خپل پرمختک په اوږدوکی چیری هم دچاله خوا دکوم پیاوړی مقاومت سره مخامخ نه شو . په هرځای کی یی چی خوله خپله کړی وه هما غسی یی په خوله کی پاته شو او دا خبره به دپرو کوله چی

او د یوه تشی لاسی ملت څخه یی د شکایت
او فریاد په نارو ستړی څیری شول. ټولی خپرونی
رادیو گانې، تلویزیون، مجلې، ورځپاڼې او رسالې یی
د دغه مسلمان ملت له لاسه په چیغواو نارو

وکوری الهی نصرت او د هغه تش لاسو
مجاهدینو قوت ته چی روسانو او کوداکیانو یی شمیر
په سلوکی یو هم نه باله. خواوس په مجلو، جرایدو
او راډیوکانوکی د هغو په قوت اعتراف کوی او
په اصطلاح صدر اعظم یی د جگړی په تاوان او
زیان د راډیو او تلویزیون له لاری او ښکی توپوی
که څه مجاهدین د خپل جهاد په ساحه کښی له
زیات شمیر ستونزو سره مخامخ دی خو بیا هم د دغو
بیشمیر ستونزو او مشکلاتو سره ورته اړم دی، او
د دغه سپیڅلی جهاد کاروان یون ته په ډیره مینه او
ولوله سره دوام ورکوی.

که موږ په ریښتا سره د اتحاد په رسی منگولی
ولگولو او یوازی د خدای درضا نه پرته نور څیزونه او
جهتونه له زړه نه وباسو الله تعالی زموږه مل او
مرستندوی دی او لیری نده چی موږ د بشپړه بری
منزل ته ورسو او د حق او عدالت ډیوه پله او
رڼاوساتو.

نور بیا

ملا ترڅخه برخمن دی» (الاهرام ۱۹۸۳/۶/۲۶)
«سره ستوری» ورځپاڼی چی دروسی دپوځ خپرونه
ده په یوه کڼه کی لیکلی دی: «افغانی چریکا نو په
یوه حمله کی (۱۴) تفرقه و سیلی له منځه وړی دی»
ورځپاڼی داهم څرکنده کړیده چی: «په افغانستان
کی روسی لښکری د (مینو) د پیدا کولو لپاره له یو
ډول روزل شو یو سېو څخه کار اخلی» (المدینه
۱۹۸۳/۶/۲۶) د ۱۳۶۲ ش کال د ثور د میاشتی
په (۲۸) نیټه مسکو راډیو د انگریزی خپرونی د
خبرونو په سرویس کی له غرمی وروسته په (۲) بجو
د افغانستان په هکله د یوه خبر د خپرولو په ترڅ
کی وویل: «په پکتیا کی د قبائلو مشرانو له دولت
سره خپل مخالفت زیات کړی او له چریکانو څخه یی
غوښتنه کړیده چی د روسانو د یزغل خلاف خپلو
عملیاتو ته په لا پیاوړتیا سره دوام ورکړی».

همدغه نطق (ولا دیمیر د الحیف) یوه ورځ
و روسته بیا هم په خبرونوکی (د روسی عسکرو دیرغل
په مقابل کی د افغانستان د خلکو مقاومت ستاینه
و کړه او روسی عسکر یی د تیری کوونکو او
یرغلگرانو په نامه یاد کړل او په مقابل کی یی د
کابل د حکومت مخالفین د مقاومت او مبارزی د(ځواک
په نامه معرفی کړل).

اگر شما مسلمان باشید همین کیفیت که شمارا باتمام شجاعت و شهامت، باکمال
فداکاری و خشنودی، بدون سستی و کسالت، علیه استعمار و امپریالیسم اعم از
شرقی و غربی، تجمیع کنید و مبارزه بر ضد آن وادارد.

ژی

پر

اوبزه

تبرنی

د آصف صمیم ژباړه

دوره د دشمن له ویری کومه نوه، ځینی مسیح
ایمانه په نیای لاری پېښانه شول. ناڅاپه کعب
ابن مالک نومی صحابی ستون او مخ په مدینه
روان شو، اصحابو رسول الله (ص) ته وویل:
”کعب ابن مالک لار، وی فرمایل: ”پرید دی،
که تگ یی د خیر وی، خدای به یی بیرته را ستون
کړی، او که خیر پکی نوی تاسی یی له شره پیغمه
کړی“.

څه شېبه لا نه وه تیره چی وویل: ”یا رسول
الله (ص)! مرا ره ابن ربیععه هم لار“ هغه (ص)
بیا هم هغه خواب ورکړ. وخت لا تیرنه وه چی.
اصحاب بیا را غل ويلي: یا رسول الله! هلال ابن
امیه هم لار ”رسول اکرم (ص) بیا همه خبره
وکړه.

په همدګی وو چی د ابو ذر اوین له پښو
ولويد او له کار وا نه پاتی شو، هر څه خواری یی چی
وکړه خو کاروان ته یی ورونه رسا وه، ناڅاپه
د اصحابو یو ابو ذرته هم پام شو چی ګنی هغه
هم مخ په شا شو. ګولیل یا رسول الله! ابو ذر هم

دوړی وروستی شپې وی، گرمی قیامت را
کوز کړی وه، وچکالی او ګرانی د مدینې استوګن
تنگ کړی وو، د خورما وو د ټولولو موسم و،
خلک د ارام او د می تړی وو، رسول الله (ص)
ټول مسلمانان د ځینو هیبت ناکو خبرونو له امله
چی ویل کیده مسلمانان له شال ختیځ لوری د رومیانو
ترګواښ او برید لا ندی دی. تیار سی کړی وو،
وچکالی ځپلی مدینه وال د تازه میوو لوړی او حرص
هم خورول، په هغه سوځینده گرمی کی ترو وچکالی
و روسته دا سیوری او میوی پرېښو دل او له مدینې
نه شام ته روا نېدل څه اسانه کار نه وه.

د منافقینو د لاس وهنی بازار ښه تود و، خونه
ګرمی، نه وچکالی او نه د منافقینو لاس وهنی
و کولی شول چی د رومیانو د احتمالی برید د مخ
نیوی لپاره د مسلمانانو د دېرش زره کسيز پوځ
د چمتو کیدو او روا نیدو څنګه شي.

د ډاګلار ټی و نیوله، لمر پری د اوږ باران
را کوز کړی و، خوراک او سورلی هم نیم کړی
وو، د خوراک، سورلی د کمی او گرمی د زیاتیدو

لکه چی ستون شو، "رسول الله بیا خواب ورځ" پریردی که پکی خیر وی خدای به ئی بیا در سره بوخای کپی او که نه... ،

ابو ذر ډیره خواری وکړه چی اوشی کاروان نه ور سوی، خوخای ئی ونه نیوه، له او ښی نه را گوز شو او بارئ تری کیست، پشائی کړ اوپلی په کاروان پسې شو، لمر سپرغور ولی، له تندی ئی گز ژبه را وتی وه، ځان ئی هیرو، پیغمبر ته ئی له رسید وپرتو نور هیڅ نه پیژ ندل. روان وه، چی په آسمان کی ئی چیرته وریش توتو ولیده، ډاډه شو چی باران به شوی وی، ځان ئی ور ورسا وه. په یوه لوی گت کی ئی د بارانه د ابو یودنلو کی پیدا کړ، لیری ئی تری وڅښلی او نورئ د پیغاسبر (ص) له پاره په ژی کی وا چولی او دانی هم پر اوږه کړی، په ډیره سعفی ئی لوړی ژوری وهلی، چی له لری نه ورته د مسلمانانو لښکر سیوری غونډی ښکاره شو، "خوشالی نه ئی د زړه در زا نوره هم زیاته شوه.

په هغوی کی د یوه مجاهد سترگی پرده ولکیدى چی قالی ته ور روان دی، رسول الله (ص) ته یی عرض وکړ: ښکاری چی دا سړی سولې پلو را روان دی" رسول الله (ص) و فرمایل: "خوسره به ښه وی چی ابو ذر وی" سیوری ورنیردی کیده، چی یوچا چینه کړه.

"په خدای (ج) چی ابو ذر دی"

رسول اکرم و فرمایل: "خدای دی و ښی، ځان له خوښی دی، ځان له به مری او ځان له به پا ځول کیږی".

رسول اکرم ئی هر کلی وکړ، پیتی ئی تری کو زکړ، ابو ذر له تندى او ستومانى نه پر ځمکه پری ووت.

پیغاسبر (ص) وویل: "ابو ذر ته او به را وړی چی ډیر تیری دی"،

ابو ذر وویل: "او به را سره دی"،

رسول الله ﷺ و فرمایل: "او به در سره دی او ندی ځکلی؟"

—: "هو سورو پلارمی درنه څار شه،

پر یوه تیره ورځین شوم، ښی رنئ او پری ډنډه وی، لیری می تری وڅښلی او نوری می له ځان سره را وړی چی زما خود یار "رسول الله" ﷺ ئی هم وڅښی (۱).

(۱) ابو ذر غفاری "و عبد الحمید جوده

السعار لیکنه د ډاکتر شریعتی ژباړه.

بدون عقیدې نړۍ وجود نلري داشت بدون عقیدې زندگی مفهومی پیدا

نخواهد کرد بدن عقیده انسانیت ماهیت اصلی خود را از دست خواهد داد

سایه بجا

ای هموطن! ای همگی اهل میهن
 بشنو ز جان لحظه کم، حرف گفتم
 مرد مجاهدی که نترسم ز مرگم
 در سنگران داغ بود جای و مسکنم

من تیغ بر ملایم و بر قلب دشمنم
 اسلام هست دین وره راه رفتم

با این تمام وضع خراب و پریش و زار
 با قلب و رشکسته وین جسم تار تار
 با این همه بی سرو سامانی و فگار
 گردیده ام ز خاک وطن سخت پاسدار

دائم چوشیر سلسله، زنجیر گردنم
 چون کوه استوارم و فولاد آهنم

دامانم از سرشک زن بیوه گشته تر
 پیراهنم دریده یتیمان بی - پدر
 فریاد پیر مرد ز دست رفته خیر و شر
 در قلب پر زرد من افکنده است شر

زینرو بها شدم که ز بنیاد برکنم
 کاخ ستمگران و تجاوز به میهنم

آگاه نه بی که هیچ چه ها شد درین وطن
 خون میزند موج ز کشتار مرد و زن
 لرزیده کوه و دشت ز بمباردمان شدن
 نان «سرمی» خاله «گور» لباس گشته است «کفن»

دیگر نبود فرصت فارغ نشتم
 برخاستم که نعره توحید سرزدم

یکسان ب خاک گشتن دیر و دیارها
 بی جای و بی پناهی و کردن فرارها
 چون شعله شعله و روشن گشتزارها
 پیچیدن فغان و نوا در کنارها

انگیخت تا نثار کنم جان و هم تنم
 از سنگرم درست کنم کار مدفنم
 اجساد نیمه نیمه طفلان بی گناه
 جان دادن ز فقر گروهان بی پناه
 و آن دست و پاش قطع شده می کشید آه
 بر مثل این تباهی هزاران تباه
 چون چشم انتظار همه هست بکردنم
 مرگ است پر شرافت از این زنده ماندنم

آنانکه فکر دین و وطن داشتند بسر
 در انتظار مرگ بزدان تنگ و تر
 یا چوبه های دار کشید جمله را ببر
 یا گشته اند بتانگ لگدمال ولا اثر

باز ماندگان شان همه بنشسته دیده نم
 این سیل اشک ها بکجا ماند ایمنم

جانم بکف گرفتم و هستم بکار زار
 تا جانم هست سعی کنم باشم استوار
 با دشمنم ستیزم و سنگر کنم مزار
 کی پانهم تا دم مرگ در ره فرار

تنها کسی که جان نثار می کند منم
 من تیغ بر ملایم و بر قلب دشمنم

منفورترین بندگان در نزد خداوند کسی است که لباسش
 از عمل وی بهتر باشد . یعنی جامه او جامه پیغمبران
 و عمل وی عمل ستمگران باشد . (حدیث نبوی)

پست راسمان

آوانیکه در ظلمتکده جاهلیت فرود آمدم و
«کاخهای فاجعه» را درهم کوبیدم و ریختم و ریختم و
برکه پر از غرور «غرب» برق آسا و صاعقه و ارتابیدم
و چسیدم.

اثنائیکه توفان وار برکه زورمندان تاختم
و براریکه دادتیکه زنان بامداد عدل آغاز کردم و
سلی جانانه بی بردهن استکبار نواختم.

لحظه ییکه از فراسوی مرزهای یقین باآهنگ
ایمان و عقیده نظام جاهلیت را برهم زدم و چون
شهاب الثاقبی خانه های اهریمنان را هدف گرفتم و
غوغای در آن برپا کردم :

بلی : در همان «آن»

تا این مرحله - - -

در برابر شرک و الحاد بستیز برخاستم -

ای «پیک راسمان» تو بودی که تمام هستی
مرا به نیرو برگردانده بودی و فضای زندگیم را از
قلب آتوم تا کهکشانهای سبحانی تو پر کرده بودی
و اسواج طنین تو بانغمه زندگی ساز لاهوتی در پیکر
بی نهایت «الله اکبر» مرا شانی میدادی و رونقی
میخشدی و اکنون هم همین صاعقه «الله اکبر» است
که خانه استکبار را به آن آتش میزنم و آتش میزنم
تا آنکه دنیای بسازم که فقط «اسلام» در آن بگنجد.

روزیکه چشم به گیتی کشودم و اشیانه
آسایشکده دنیای برین را به نونشهای خواسته تقدیر
پشت سر گذاشتم.

زمانیکه آذان عرشیمای ملکوتی بعزم نیل
استان جاوید ، شنوایم را به تپیدن در آورد و از
سیر منازل جاوید معلی بمحراب قدسی ایقن و نیایش
به پروردگار رهنمونم شد.

آنوقتیکه از حضیض آب و گل بسوی کرانه
های «ناپیدای همیشه پیدای» ابدیت بتکاپو افتادم
و بطیف خورشید شناخت و رهنمونی هدایت فرمودند.
هنگامیکه ایتسام چمنساز فطرت در چشم نقش
بست و نقشبند قضا در تلالو های رنگین کمان شبنم
غریز، محو جمال و شیفته جلالم ساخت و از بین دود
تیره زندگی ، کوره سیال و مذاب خود کفای و
هژواکهای فروغ صعود و تعالی را بکفم گذاشت.

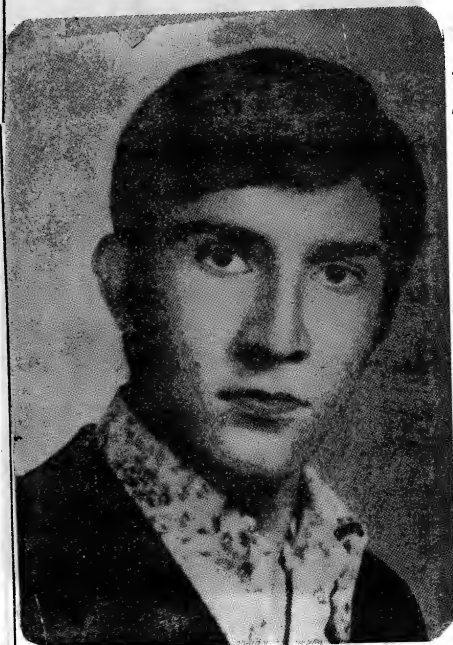
گاهیکه چون خورشید «مشتعل درخشان»
در خود پیچیدم ، با قله های آسمان خراش ، کویرهای
دل آسا ، کولاکهای بهار ، جنگلهای انبوه و کاخهای
عمل و امل در آویختم و با «دیگران» امیختم «فروغ»
بخشیدم ، تاب دادم و آب گرفتم و چون خرمن طلایی
از دا منه های مخملین شفق و ایستگاه خون گریبان
«شرق» دریدم و سر برون کردم.

بچون خفتگان سنگرم حق

شهید محمد هاشم :

تقریباً بیست و دو سال قبل از امروز در قریه بیش کپه ولسوالی قیصار ولایت فاریاب در یک قایل مسلمان و متدین فرزندی بدنیا آمد که تا آخرین لحظات حیات اقتضار عالی و نام نیکی را نصیب متعلقین و منسوبین نمایاش نمود - اوسید محمد هاشم پسر سید محمد ایوب بود که بعد از ختم دوره ابتدائی در مکتب قیصار شامل لیسه مسلکی زراعت فاریاب شد و مات شش سال را با خلق خوش ، اخلاق حمیده و سعی تلاش مخلصانه بخاطر خدمت با سلام و هم میهنان مسلماناش سپری نمود ، او در طول دوره تحصیل از استعداد عالی برخوردار بوده اکثر او قات باخذ در جات عالی نایل میگردد ، استادان و همصفاش از رویه انسانی و برخورد های اسلامی او رضایت تام داشتند .

بعد از اینکه همراه یک گروپ از مجاهدین وارد پشاور گردید نظریه شوق و علاقه فراوانی که بجهاد و انقلاب اسلامی داشت خواست تا تعلیمات نظامی را جهت آگاهی خویش و آگاهان نیدن مجاهدین راستین فراگیرد همان بود که شامل کورس ح ، پ گردید ، استادان ح ، پ و همصفاش موصوف را در اخلاق خمیده و پابندی به مقررات و دسیسایان

شهید محمد هاشم :

ح ، پ بی نظیر میخوانند .

شهید سید محمد هاشم هنگام فراغت در حالیکه جائیز نمرات اعلی گردیده بود باخذ جائیزه درجه اول انداخت نیز نایل آمد ، بلا فاصله بعد از فراغت

اداره است و وجود خود کامگی نشان دهنده بی ارزشی قانون و اصول.

بدین لحاظ عناصر خود کامه از حاکمیت قانون و اصول جلوگیری می کنند و اساساً نمی خواهند و نمی گذارند تا قانون و اصول وضع و حاکم گردد و محیط سرگم و لا قانونیت را که میدان بی بند وباری و تاختگاه خود کامگی و انحصار طلبی شانرا فراخ می سازد می پسندند و در حفظ آن می کوشند.

هر پیشنهادی در زمینه قانونیت و اصولیت دشمنی با زمامدار ثانی می گردد و خود زمامدار پلندی به قانون و اصول و مقید شدن به مقررات را کسر شأن و اهانت بخود میداند که از عمل خود مرانه و مطلق العنانیت او جلوگیری خواهد کرد. وجود خود کامگی به معنای زیر پا گذاشتن قانون و اصول است و از ارزش و اعتبار آن می کاهد و عناصر خود کامه با تکبر و بزرگ منشی و خود را برتر دانستن، به راه خود کامگی می روند و روز بروز گمراه و تیره روز میشوند، در امتیازات و منافع مادی شان افزوده میگردند و به موازات آن از شخصیت و معنویت شان کاسته می گردد. ایمان و تقوی، امانت و وفا، و بالاخره ترس از خدا در قلوب شان کشته و ضعف ایمان، خیانت و پیمان شکنی بارز می گردد.

ولی اکنون ببینیم که چه عواملی باعث بروز خود کامگی گردیده و به این میکروب کشنده لپرو می دهد!

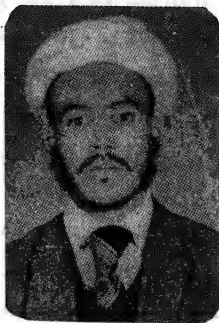
اولین عاملی که انسان را به سوی خود کامگی می کشاند، پیروی از نفس است. و بهمین جهت است که اسلام پیروی از نفس را به شدت نکوهش کرده است. در کنار آن لا قانونیت و عدم احساس

زیرا در جوامعیکه به آراء و نظرات مردم توجهی نشود و اصل شورا و مشوره زیر پا گردد و اراده زمامدار بجای قانون و اصول مدار اعتبار باشد و دیگران همه بردگان گوش فرمان و مجری فرامین حساب شوند پس درین صورت به سلامت، عزت، آبرومندی، ارتقا و خوش بختی آن جوامع هیچگونه امیدی نیست و دیر یا زود راه سقوط و فلاکت را درپیش خواهند داشت زیرا بقا و سلامت یک جامعه و رمز ارتقا و سعادت آن در وجود قانون و اداره سالم و اصولی مضمّن است که همگان بدون تمیز و تمایز و با برابری و همرنگی در برابر قانون مسئول و با همکاری و همدلی با مشوره و تفاهم به پیش می روند بناء در جوامعیکه قانون حاکمیت دارد و حدود صلاحیت ها و اختیارات هر یک معلوم و مشخص است و حقوق و وجائب افراد شناخته است لهذا مجالی برای خود کامگی باقی نمی ماند و پذیرفتن یک مقام نیز دشوار است زیرا رسیدن بهر مقام در حقیقت پذیرش یک مسئولیت عظیم است که جز کار و تلاش و رنج مزاحمت و درپایان مسئولیت و جوابدهی هیچگونه مهلت مادی و منفعت مالی نداشته و سراسر مسئولیت است درین صورت هر یک از پذیرفتن این بار شاله خالی میکند. برعکس اگر قانون حاکم نباشد و حدود صلاحیت و اختیارات مشخص نگردد و زمینه برای خود کامگی و خود سری مساعد باشد درین صورت بدست آوردن مقام، یک عالم امتیازات، منافع مادی و شهرت طلبی و بزرگ منشی رابد لبال خواهد داشت و هر یک برای بدست آوردن آن مسابقه خواهند کرد و از سر کردن یکدیگر بالا خواهند رفت و تا آخرین نفس در حفظ آن مقام خواهند کوشید.

بناء بر این خود کامگی دشمن قانون و

اطلاح یافت که در پشاور کورس های نظامی در فعالیت است با شوق سرشار شامل کورس حربی پوهنتون گردیده و در سال ۱۳۶۱ از کورس فارغ و روانه سنگر های جهاد گردید موصوف فعالانه به جهاد سپیم گرفته و در تربیه برادران همسنگرش توجه جدی داشت . و بالاخره در شب هفتم ثور سال ۱۳۶۱ بخاطر ایجاد موانع برسر راه کمونست ها و اجیران روسی از برگذاری سالگره ننکین کودتا ، به شهر به عملیات دست زده و بعد از مقاومت زیادی با برادر همسنگرش شهید محمد هاشم فارغ کورس حربی پوهنتون به شهادت می رسد .

(انا لله و انا الیه راجعون)

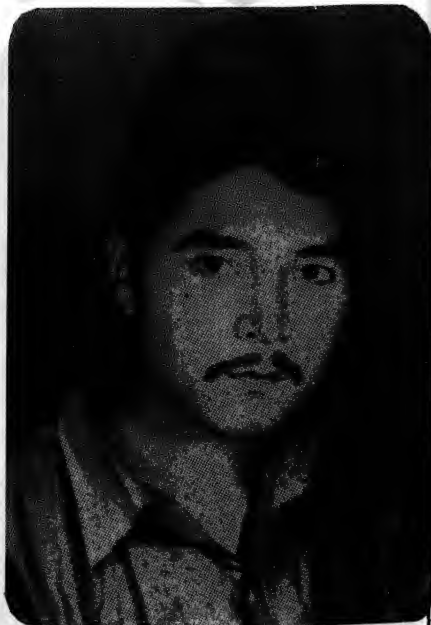

شهید قاری قوام الدین :

قاری قوام الدین در حدود بیست و شش سال قبل در یکی از قریه های ولسوای درزاب ولایت فاریاب در یک خانواده نهایت بی بضاعت و غریب چشم بدنیا کشود پدرش عبدالرسول ، در آوانیکه هنوز شهید قوام الدین یکسال از عمر خود را سپری نکرده بود که داعی اجل را لبیک گفته و فرزند نوزادش را بی سرپرست گذاشت قوام الدین شهید در دامن قاضی بی پناهی تربیه می شد که بعد از رسیدن به ۹ سالگی در مساجد به تعلیم قرآنکریم

همراه مجاهدین منطقه بجهاو رفت و در انجا از الدوخته های علمی اش بنفع جهاد و انقلاب اسلامی استفاده میکرد که بالاخره شب هفتم ثور ۱۳۶۲ در عملیاتیکه بالای صحنه جشن قلابی و ننکین دست نشانده های دوسی انجام دادند جام شهادت را نوشیدو خود را به صف کاروان شهیداء کلگون کفن وصل نمود و بهدف عالی خود دست یافت .

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید محمد اسماعیل :

محمد اسماعیل ولد عبدالروف از ولسوای پېشتونکوټ قریه امام صاحب ولایت فاریاب مجاهد جوان ، دلیر ، وبا احساس او بعد از کودتای ننکین ثور مکتب را از صف ۱۱ مدرسه ابو مسلم ترک گفته بصف مجاهدین پیوست و بعد از مدتی جهاد به خاطر دریافت مهمات به پشاور آمد و همینکه

شهید قاری سید محمد نبی

پرداخت و در پهلوی فراگیری سایر علوم دینی قرآنکریم را بخوبی حفظ نموده و در سن چارده سالگی در مدرسه ابو مسلم فاریاب شامل گردید موصوف در سال ۱۳۰۰ شهادتنامه صنف ۱۲ مدرسه مذکور را بدرجه عالی بدست آورده و به پوهنتون کابل در پوهنخی شرعیات شعبه تعلیمات اسلامی شامل گردید و در آنجا با احساس پائی که داشت آرام ننشته همیشه با برادران مسلمان در تماس بوده و در جهت پیشبرد امور تحریک اسلامی رول فوق العاده و بارزی داشت و همینکه کودتای ننگین هفت ثور بمیان آمد آتش شوق او دوچندان شد و بی باکانه و بدون هراس بغالیت علیه رژیم دوباره آغاز کرد و عده زیادی از محصلین را درین راه تربیه نمود مردی بود. دلیر و باشاهت و صاحب و اخلاق نهایت حمیده.

تا اینکه بتاريخ ۳-۴-۱۳۵۸ طبق دستور و پلائی که از طرف برادران مسلمان و تنظیمی طرح گردیده بود در عملیات جاده چنبدول کابل که بالای قوماندانی پل باغ عمومی صورت گرفت سهم گرفته و رول بس سهم را ایفاء نمود، و بعد از تصرف قوماندانی موصوف از ساعت ده صبح الی سه بجه بعد از ظهر مقاومت نموده و بالاخره باصلاح دست داشته اش توسط اجیران روسی دستگیر گردید و بزندنان های تنگ کمونیزم تحت شکنجه و تعذیب جام شهادت را نوشید. (انا لله و انا الیه راجعون) روحش شاد و راهش دو امداد و یادش گرامی باد.

شهید قاری سید محمد نبی

قاری سید محمد نبی ولد... از ولسوالی پپتونکوت ولایت فاریاب، مجاهد دلیر، باشاهت و دارای احساس پاک و اسلامی که دریک از خانواده

های بی بضاعت چشم بدنیا گشود فاسلیش نسبت علاقه که به اسلامیت داشتند او را در مدارس خصوصی جهت فراگیری علوم دینی مؤظف نمودند موصوف بعد از قرآن کریم را در گوشه مساجد بطور احسن حفظ می نماید شامل مدرسه عالی ابو مسلم فاریاب میگردد که مؤفانه از صنف ۱۴ مدرسه فارغ گردیده و بدون قبول وظیفه رسمی دولتی به کار های شخصی و اسامت و تعلیم کودکانی که نمیتوانند در شهر ها شامل مکاتب گردند - میپردازد، موصوف بعد از بمیان آمدن رژیم قلابی و دست نشانده به جهاد مسلحانه آغاز نموده و بعد از سه سال جهاد به پشاور می آید و بعد سپری نمودن شش ماه در پشاور سلاح بدست آورده و عزم رفتن جبهه را می نماید اماقضاه و مشیت الهی درآن بود که او در پشاور باید اجل را لیبیک گوید همین بود که شش روز قبل از روانه شدن گروهی که تحت سرپرستی وی آمده بودند از یک مریض نهایت عادی دارفانی را ترک گفت.

(انا لله و انا الیه راجعون)

دامن یک خالواده متدین وبی بضاعت پابدنیا گذاشت
موصوف در مکتب ابتدائیه لولاش شش سال درس
خوانده و ضعف اقتصاد او را مانع از آن شد که
دریکی از لیسه های مرکز به تعلیمات خویش ادامه
و هد او بصفت یکجوان مسلمان وبا احساس بعد از
کودتای ننگین هفت نور بجهاد مسلحانه علیه روسها
و وطنفروشان پرداخت و در طی پنجسال جهاد از
خود شهاست و فداکاریهای چشم گیری نشان داده
و بالاخره بتاريخ ۱۰-۸-۶۱ طی یک نبرد علیه
مزدورن روسی به شهادت رسید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید گل محمد :

گل محمد مجاهد خستگی ناپذیر و قوماندان دلیر
معرکه های نبرد خونین حق علیه باطل بود ، هنوز
پانزد همین بهار زندگی اش را سپری نکرده بود که

شهید عبدالرحمن :

عبدالرحمان سی و پنج سال قبل دریکی از
خانواده های متدین در ولسوالی لولاش ولایت
قاریاب چشم بدنیا گشود . پدرش ملا حسین بخاطر
تربیه و آموزش علوم دینی جگر گوشه اش را به
نزد علماء منطقه مؤلف به درس و تعلیم نموده و
در یججهت سعی و کوششی بفرج داد . تا اینکه
عبدالرحمن یک مسلمان متدین و بادرک به جامعه
خیریش تقدیم گردید .

موصوف بعد از کودتای ننگین هفت نور در
صف برادران مجاهدش به سنکر آمده و در جهت
تشویق و تنظیم صف جهاد خدمات از زنده را انجام
داد - عبدالرحمن به اثر تلاش و مجاهدتش در اندک
مدت سرپرستی جبهه را بدوش گرفته و بصفت قوماندان
ایفای وظیفه جهاد میکرد موصوف بعد از پنجسال
جهاد علیه کفر و العاد وطی یک نبرد با پلیدان
روسی بتاريخ ۲۰ - ۱۰ - ۹۱ جام شهادت را نوشید
(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید علاءالدین :

علاءالدین ولد رحم الدین از قریه قودونخک
ولسوالی لاش ولایت قاریاب ۲۰ سال قبل در

رسید. و برادرش قوماندان ابوالحسن را تنها گذاشت
شهادت او قلب همه سنگردا رانش را داغ دار ساخت
(انا لله و انا الیه راجعون).

شراب الدین شهید :

مرحوم شراب الدین ولد قربان علی باشنده
قریه نفس بیک جلگه ولسوالی ینگ قلعہ ولایت
تخار، مجاهد جان باز و فداکاری بود که در راه
آزادی و حفظ شرف و ناموس و دین خویش تپای
جان رزمید و درین راه پر افتخار مرگ سرخ را
بر زندگی ننگین و سارت بار ترجیح داد و سرانجام
در جریان یک برخورد خونین و سهمگین بتاريخ
۱۳۶۱-۱۳۶۰ به شهادت رسید و بجا و دانگی
پیوست.

(انا لله و انا الیه راجعون)

روحش شاد و جایگاهش خلد برین باد !

زمان الدین شهید :

مرحوم زمان الدین ولد محمد ضیاء باشنده قریه
کفگانی های ولسوالی ینگ قلعہ ولایت تخار، مجاهدی
بود سرشار از غیرت و همت و مردانگی. او شیفته
آزادی بود و در راه دفاع از حریم دین و شرق

نظر به شوق و علاقه مفرطی که به اسلام و انقلاب
اسلامی داشت تحت قوماندۀ برادر بزرگش «ابوالحسن
قوماندان» بجهاد مسلحانه شروع نمود، پدرش
ابوالخیر شخص فقیر و بی بضاعتی بود که قبل از
انقلاب اسلامی جهان فانی را داغ کرده بود، اما
سه فرزند جوان و با احساس عالی اسلامی را تقدیم
انقلاب نمود که هر یک فداکاری های چشم گیری
را از خود نشان دادند.

ابوالفیض برادر بزرگ کل محمد شهید در اول
انقلاب نبردی که در ولسوالی سرپل ولایت جوزجان
با روسها صورت گرفته بود، بعد از فتح ولسوالی
بست مجاهدین سر بکف جام شهادت را نوشید.
گرچه شهادت برادر ابوالفیض یک ضایعه بزرگی به
انقلاب اسلامی محسوب میشود ولی او توسط ریختن
خون خود جهاد منطقه را رنگین نموده و دو برادر
جوان همسنگرش را در مقابلۀ علیه کفر و الحاد
شجاع تر و فعالتر ساخت. - - - کل محمد با آنکه به
مکتب نرفته بود ولی از تعلیمات عالی اسلام خیلی ها
بهر مند بوده پیکار و مبارزه را برضد دشمنان دین،
از اهداف عالی و برنامه اصیل زندگی خود میدانست،
دشمنان دین و ناموس انسانیت از شنیدن نام او هراس
داشتند، در سنگریکه او قرار داشت دشمن تاب
مقاومت را بخود نمیدید، او بارها ملحدین را شکست
داده فتح و پیروزیهای زیادی را نصیب همسنگران
و جبهه خود نمود بالاخره به عمر ۱۹ سالگی بعد از
چهار سال جهاد مسلحانه یک ماه بعد از نامزدی اش
در یک نبرد خونین که فداکاریهای زیادی از خود

نشان داده و چند تن مزدوران روسی و پرچمیان
سرشناس را مردار نمود بتاريخ ۱۳۶۱-۱۳۶۰ در ولسوالی
سنگارک ولایت جوزجان توسط مین هاوان به شهادت

که بعد از بمیان آمدن کودتای ننگین ثور در صف مجاهدین پیوست و بجهاد مسلحانه آغاز کرد، موصوف باوجود آنکه از نعمت علم وسواد بی بهره بود اما محیط اسلامی چنان درک و احساس پاک اسلامی را در وی پروریده بود که از هیچ نوع فداکاری در راه اسلام دریغ نرورزد همین بود که بجهاد ادامه داده و بصفت قوماندان جبهه جمشیدی ایفاء وظیفه منیمود و بالاخره در یک زد و خورد خونین باروسهای پلید در نزدیکی شهر میمنه در اواخر برج میزان ۱۳۶۱ به شهادت رسید.

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید عبدالاحمد :

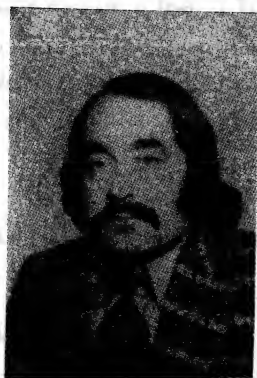
مرحوم عبدالاحمد ولد وکیل خال محمد خان باشندد قریه جنغراق کفتر علی یکتن از مجاهدین دلیر و باشهامتی بود که باکمال شجاعت و پامردی در برابر تجاوز اشغالگران سفاک روسی - بمقابله و مقاومت پرداخت و با برداران مجاهد و همسنگران عزیزش صمیمی بود. موصوف ۲۱ سال داشت و تاصنف ۱۱ مکتب را درلیسه ینگ قلعه ولایت تخار درس خوانده است.

مرحوم عبدالاحمد در جریان یک برخورد خونین با دشمنان دین و ناموس و شرف مردم. تاریخ ۵ اگوس سال ۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.
(انا لله و انا الیه راجعون)

و ناموس میهنش به قربان گاه شتافت و جانش را در پای آزادی فدا کرد. و بتاريخ ۱۳۶۲-۲-۰۱ در زد و خور دی خونینی با روسهای متجاوز و جنایت کارو مزدوران کثیف و ننگین روس (خلقیهای پست فطرت و پرچی های بی وجدان و ستمی های فرومایه و اوباش و...) جام گلگون شهادت برسر کشید و جوار رحمت ایزدی پیوست.

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید آغا رحیم :

آغا رحیم ولد عبدالواحد از قریه جمشیدی مرکز ولایت قاریاب مجاهدی بود دلیر باشهامت که

شهید کفایت الله :

کفایت الله فرزند رشید الحاج مولوی عبدالقیوم بیست و یک سال قبل در قریه قطور ولسوالی پېشتونکوت ولایت فاریاب در یک خانواده غریب و بی بضاعت ولی متدین و غنی از معارف اسلامی چشم بدنیا کشود ، جوانی بود دلیر با شجاعت که شهامت و مردانگی اش دیگر همسالان اش را به حیرت آورده بود و همینکه کودتای ننگین هفت ثور صورت می گیرد دیگر او نمی خواهد که احساس خداپرستی و شهامت جوانی اش را در ضمیر بمراند و در مقابل طوفان سپاه کفر و الحاد خاموش بنشیند همین بود که بجهاد مسلحانه آغاز نموده و طی چهار سال جهادش به موفقیت های زیادی نایل آمد او در صف دیگر همسنگران در شهامت بود و بالاخره در یک نبردیکه باقوای پلید روسی در اطراف نوای شهر مینه هنگام شب صورت می گیرد بعد از مقاومت زیاد به شهادت می رسد انا الله و انا الیه راجعون ، پدر شهید کفایت الله که فعلاً سرپرستی جبهه قطور را به اختیار داشته و شب و روز به خاطر مناسجه نمودن صفوف جهاد در منطقه کوشا هستند (بعد از شهادت فرزندش نظمی را بقسم مرثیه تحریر و بمنار ارسال داشته که ما به نسبت بعضی مشکلات به نشر آن موفق نشدیم).

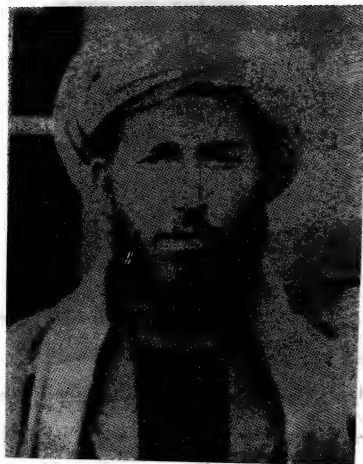

عبدالکریم شهید :

مرحوم عبدالکریم ولد عبدالجبار "ملنگ" که در قریه لاله گذر ولسوالی ینکی قعله ولایت تخار سکونت پذیر بود یکن از مجاهدین مؤمن و پیکار جو و یکن از قوماندانان ممتازی بود که باکمال شهامت و استوری در برابر تجاوز و استبداد اشغالگران روس چنانیکه بجهاد پیکار دست زد. موصوف یکن از صمیمی ترین مجاهدین منطقه بود که بایرادران و همسنگران خویش با نیکوئی و کشاده روئی و الفت و صمیمیت رفتار داشت. مرحوم عبدالکریم بتاريخ ۱۵-۷-۱۳۶۱ در یک برخورد و عملیات خونین در شهر چاه آب به درجه شهادت نائل آمد و به جوار رحمت ایزد پاک پیوست (انا الله و انا الیه راجعون).

روحش شاد و یادش گرامی

ما خواستار زندگی بهتر،
دنیای نوین و جامعه انسانی هستیم

شهید معلم نظر محمد :

معلم نظر محمد ولد عبدالقدوس از ولسوالی قیصار ولایت فاریاب ، مجاهد جوان و بادرک که قبل از کودتای لنکین نور بیست معلم ایفای وظیفه مینمود او بعد از کودتا جهاد آغاز نموده و بعد از چندی به پشاور آمده شامل کورس حربی پوهنتون گردید و در سال ۱۳۶۰ یکجایادو برادر همسنگرش محمد هاشم شهید و محمد اسماعیل شهید فارغ گردیده رونه جبهه گردید . موصوف بعد از یکسال جهاد مسلحانه دریک رویاروی با پلیدان روسی بتاريخ ۲۹-۱-۶۰ جام شهادت به سر کشید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

و صمیمی فاسیل خویش . درس دینداری و عشق به اسلام و آزادی آموخته و فرا گرفته بود . وی دوشا دوش برادران مجاهد خویش باکمال صداقت و پایداری . علیه روسهای جانی و سفاک و غلامان حلقه بگوش بی ننگ و بی وجدان آنها (خلق و پرچم و شعله و ستمی های کافر و خبیث) برسر پیکار و جهاد بوده و با برکت نهادن جان عزیز خویش . مشتاقانه به سنگرشتافت و در راه دفاع از آزادی . عقیده و دین و ناسوس و شرف خود و میهن عزیزش آماده قربانی گردید و در فرجام شاهد زیبای پیروزی و شهادت را با استقبال مرگ سرخ . باغوش کشید و به جوار رحمت الهی شتافت .

(انا لله و انا الیه راجعون)

موصوف بتاريخ ۲۲-۸-۱۳۶۱ در جریان یک برخورد خونین با روس ها و چاکران داخلی اش به شهادت رسید .

روحش شاد و بادش کرامی باد !

اسلام برضد استعمار خود کا گلی کنونیم
بطور کیسان مبارزه می کند

شهید هاشم :

مرحوم شهید هاشم ولد حاجی بهاؤ الدین قل ساکن قریه عبدالنظر بیک ولسوالی یتیمی قعله ولایت تخار که در دامان خانواده متدین و خدا پرست دیده به جهان گشوده و در آغوش کرم

محمد نعيم شهيد :

محمد نعيم ولد حاجي عبدالله باشنده قريه قريه خليان و لسوالی چاه آب که در سال ۱۳۱۱ تولد و به عمر ۱۵ سالگی در برج حمل ۱۳۶۲ از طرف عده ای بي بندوبار و دشمنان آبرو و شرف مسلمانان اين ديار نا جوانمردانه به شهادت رسيد .
(انا لله و انا اليه راجعون)

خوش شاد و يادش گرامي باد !

شهيد فيض محمد :

فيض محمد فرزند بروسند طلب ميرگن باشنده ولسوالی سرچکني ولایت فارياب ۱۸ سال قبل در یک خانواده دهقان چشم بجهان گشود موصوف بعد از آنکه ولسوالی سرچکان بدست مجاهدين فتح گرديد به صف مجاهدين پيوست و بعد سه از سال جهاد مسلحانه طی یک نبرد خونيني که با روسهای اشغالگرو پليد بوقوع پيوست بتاريخ ۱۳۶۰-۱۳۶۱ جام شهادت را نوشيد .
(انا لله و انا اليه راجعون)

مرحوم عبدالشکور شهيد :

مرحوم عبدالشکور ولد عبدالرؤف مسکوتہ قريه تخنا باد (تخت آباد) ولسوالی چاه آب. يکی از مجاهدين دلير و فداکاری بود که تاپای جان در راه دفاع از حريم شرف و ناسوس و دين و عقیده اش رزميد و بتاريخ ۳ حمل ۱۳۶۲ به درجه شهادت نائل آمد .

(انا لله و انا اليه راجعون)

کيکه ظلم ظالم را ميداند و با آتم برای تقويت دی ميکوشد از دائرہ اسلام خارج گرنيده است
(حديث نبوي)

لشکر آزاده گان

همتش نازم که کبی بال شاهین را شکست
نعره الله اکبر، شام خونین را شکست
پرده او هام و ظلمت های ننگین را شکست
در مسیر حق شدو. آن سلک و آئین را شکست
قلب ما خون گشت و آن چنگال خونین را شکست
شیشه اسکندر و جام جهان بین را شکست
داستان دلکش فرهاد و شیرین را شکست
دشنه تر قدرت احقاد لینین را شکست
نظم و نسق عسکر شهادت دیرین را شکست
ضجه ساریک ساویشی کرمین را شکست
کاسه چوبی و یا جام سفالین را شکست
چکش کاریگرو داس دهاقین را شکست
شارف اسلام آن امکان و تمکین را شکست
چیره دستی را نگر ستوان فرزین را شکست
قدرت آن نبودش تا سنگر دین را شکست

توده مستضعفی اردوی بی دین را شکست
جنبش خلق مسلمان و قیام سهمگین
سیل توفانزای خشم و پر تو خون شهید
آسیا بیدار شد از ورطه خواب گران
جنگ خون آلود دشمن شد به قلب آسیا
شعله های منگرو حماسه های انقلاب
عشق سنگر آفرینان در دل کوهپایه ها
خیز وقت منگر است ای زاده آزاد خواه
هیبت ایقاع مردان ره وحدانیت
خواست تا در آشیان شاهباز آتش زند
توپ اوبوس و بم ناپال دشمن در نبرد
پیروان رهبر کاریگران در ملک ما
بی تخلج در تلاش و با تبجح بود روس
لشکر آزاده گان بگرفت از ساویت ساو
دشمن دین در کویر زنده گی شد نا امید

در میان آتش نمرود «تقوی» چون خلیل

محو تهلیلیم نتوان رمز تکوین را شکست

خداوند در وضع قومی دگرگونی ایجاد نمی کند، مگر آنکه
خود در وضع خود تغییری بدهند
(قرآن کریم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَا مِنْ قَوْلٍ يَلِي رَعِيَّةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ
وَهُوَ غَاشٍ لَهُمُ الْإِحْرَامُ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةُ

(رواه بخاری ومسلم)

ترجمہ

هر مقتدر و والی که زمام اختیارات مردم مسلمان در دست قدرت
وی افتاد و در حق ایشان خیانت کرد - خداوند بهشت را بروی
حرام گرداند -

قیمت یک شماره : ۳۰ - افغانی

وجه اشتراک در خارج از کشور

سالانه _____ دالر ۱۴

شش ماهه _____ دالر ۱۲

آب برویم و در آنجا بمانیم در آنجا حوض بسازیم که آنرا پر از آب کنیم و با این وضع وارد پیکار با دشمن بشویم. بدینگونه ما همیشه آب خواهیم داشت و دشمن از آن محروم.

پیامبر گفت رأی تو صحیح است و همینطور باید بشود. و یا در مسأله فدیه ابی العاص شوهر دختر پیغمبر که دو بدر اسیر شده بود، پیامبر خطاب به خراش (که ابی العاص را اسیر کرده بود) گفت: تو قبول داری که این مال را بگیری و ابی العاص را رها کنی؟ و با موافقت وی دستور خلاصی ابی العاص را داد.

دیده میشود که پیامبر بزرگوار اسلام نظرات و احکام خود را تحمیل نمی کند بلکه به مشوره و موافقت اصحاب توجه دارد بهمین ترتیب فهم احکام اسلامی و مطابق آن عمل نمودن نیز از عوامل باز دارنده خود کامگی بشمار میرود.

اصل شو را و مشورت که ستون فقرات نظام اسلامی را تشکیل میدهد و در کنار آن اعتماد و اطمینان متقابل نیز حایز اهمیت است توصیه حق و امر به معروف و نهی از منکر که لازمه همبستگی و صفت دایمی مسلمانان است نیز در جلوگیری از خود کامگی نقش اساسی دارد. از تبارز خود کامگی جلوگیری می کند.

در اخیر تذکر این نکته ضروریست که بعضی ها به خطا گمان می کنند عناصر خود کامه با چهره های غضب آلود، خشن و بد زبان شاخته می شوند در حالیکه واقعیت غیر ازین است زیرا بسی چهره های معصومانه، ملایم و شیرین زبان نیز به مرض خود کامگی مبتلا می باشند و نه تنها به آراء و نظریات دیگران توجهی نمی کنند بلکه اساساً آنانرا بدیده تحقیر نگریسته و بصورت پیدا و پنهان به خود کامگی ادامه میدهند.

بدین لحاظ ضروری نیست تا اشخاص مستبدالرأی و خود سر، چهره ظالمانه و مستبدانه نیز داشته باشند.

مسئولیت و مقام و چوکی را میدان امتیاز خواهی و منفعت طلبی و دنیا پرستی تصور کردن و غافل شدن از مسئولیت ها و ایفای وظایف نیز از عوامل بروز خود کامگی است. همچنان اطاعت کور کورانه افراد، بلی قربان گفتن، تملق و چاپلوسی، کرنش و انحنا در برابر اهل قدرت و اطرافیان جاهل و استفاده جویز به خود کامگی زمامدار کمک میکند. اما عوامل باز دارنده خود کامگی:

ترس از خدا و بندگی خالصانه او، انسان را از خود کامگی باز میدارد.

سیرت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم برای ما اسوه حسنه است. پیامبری که خداوند در وصف او میفرماید: «و سخن نمی گوید از خواهش نفس» «آیه ۳ سورة ۳۰ نباء» هر عمل پیامبر یا متکی بروحی و دستور الهی بوده است و یا بمشوره اصحاب کرام صورت گرفته است.

پیامبر عظیم الشان اسلام در مسائل مهم باصحاب کرام مقررات مینمودند و هنگامیکه پیامبر اظهار نظر میکردند، صحابه میپرسیدند که آیا این نظر متکی بروحی است یا نظر شخصی پیامبر است؟ در صورتیکه نظر شخص پیامبر می بود اصحاب مشوره میدادند و پیامبر اکرم مطابق مشوره عمل میکردند. چنانچه در غزوه بدر که اردوی اسلام به چاه بدر رسید و پیامبر دستور داد که اردو به سر همین چاه چادر بزنند ولی خباب بسوی پیامبر شتافت با حرارت ایمان و شوق سرشار گفت.

ای رسول خدا! آیا تو اینکار را باساس وحی الهی انجام میدهی که درینجا فرود آئی؟ اگر چنین است نه بالا تر می رویم نه پائین تر از آن. ولی اگر مصلحت جنگی ایجاب کرده است که درینجا فرود آئیم. پس دستور بده که درینجا بمانیم و به نزدیکترین

د اختلاف ناخوږي

ما جاء هم البيئات و اولئك لهم عذاب عظيم .

(آل عمران ۱۰۰)

ای مؤمنانو ، تاسی دهنغو کسانو پشان مه

کيږي چه سره پیل شول او پخپلو کښی ئی اختلاف

وکر وروسته لدی چه دوی ته د الله تعالی ښکاره

نښی او ایتونه را غلل . او دغو کسانو ته عظیم

او لوی عذاب ټاکل شویدی .

همدارنگه د اسلام لوی پیغمبر او د خدای

محبوب استازی حضرت محمد(ص) پدی معنی فرمایلی

دی :

بنی اسرائیل په څو اويا فرقواوډلو تقسیم

شویدی خو زما امت به په دری اويا فرقواو ډلو

تقسیم شی ټول به ئی په او رکښی وی خو یوه ډله

به ئی نجات مومی .

اصحابو وپوښتل چه هغه کومه ډله ده چه

نجات مومی آنحضرت(ص) وفرمایلی: هغه ډله چه روش او

کړنلاره ئی زما اوزما د اصحابو په شان وی . یعنی

دا چه د اسلامی شریعت دا حکامو سره سم عمل

کوی .

اختلاف گمراهی ده

علاوه پردی د تگلارو او روشونو اختلاف

اختلاف هغه ساری نری رنځ دی چه ډیر

انسانان یی په پوهه او ناپوهی کښی یی لاری کړی،

او نارواوی یی ورته روا ، او ظلم ئی ورته عدل ،

او انحراف ئی ورته صواب معرفی کړیدی .

دغی ناروغی ډیرځله دینم خوږی په حالت کښی

زیاتی پرکښی را پرځولی او د ذلت ، محکومیت ،

نفاق ، معصیت او بالاخره د عمومی هلاکت او

نابودی په گرزونو ئی ځپلی دی .

اسلامی او غیراسلامی تواریخ پدی شاهد دی

چه هیڅکله اختلاف ځپلی قوم په پښوندی دریدلی

او هر چیری ئی ماته او سپکاوی په برخه وی .

د تاریخ دغو روښانه تجربه د نړی د هوښیارو

او ویشو ملتونو د ژوند سر لیک دی . اوچا چه د

وحدت او یووالی لمن نیولی ده پر هرچا برشوی او

تر هرچائی بر مقام کتلی دی .

د اختلاف په مذمت کښی که هیڅ ونه وایو

خو دومره ووايو چه د خدای معجز کلام قرآن عظیم

الشان ورته بدویلی دی همدا بس ده .

اختلاف عذاب دی :

الله تعالی فرمایي :

ولا تکتوبوا کالذین تفرقوا و اختلفوا من بعد

او بی لاریتیاو ندی راضی بلکه خای خای په قرآن عظیم
الشان کښی فی اختلاف د شکست ماتی او ضعف ستر
عامل بللی دی او مومنان فی د خدای او رسول
اطاعت ته را بللی دی لکه چه فرمایي :

و اطیعوا الله و رسولہ ولا تنازعوا ففصلوا
و تذهب ریحکم و صبروا ان الله مع الصابرين .
(الانفال ۴۶)

ای مؤمنانو ! د خدای او د هغه د رسول
اطاعت وکړی او پخپلو کښی نزاع او اختلاف مکوی
ځکه تاسی به بی زړه اومات شی اوستاسی قوت او زور
به در څخه ولاړ شی . (د مشکلاتو په وړاندی)
صبرا و مقاومت وکړی ، بی شکه چه الله تعالی د
صبرکونکی مل دی .

هو صبر په مشکلاتو کښی د مسلمان اغیزمنه
وسله ده ، د گټو ژوند او اجتماع په دننه کښی به
راز راز فکری اجتماعی اقتصادی مشکلات منځ ته
راځی خو د هغو مقابله مسلمان د صبر زغم او تحمل
او ټینگار او پایداری او مقاومت دلاری کولای شی
مسلمان ته نصب العین ټاکل شویدی او د خپل
هدف د ترسره کیدو تر پایه پوری به پرمخ ځی او
دلاری هرڅنګه به دایمان او صبر په زور ماتوی او
رژوی نوځکه الله تعالی د صبر په کلمه تاکید فرمایلی
دی . او خپله ملګرتیا فی د صابرانو سره اعلان
کړیده .

که موږ د تاریخ دغه اوږد غمښتلی ځنځیر ته
متوجه شود آدم (ع) د زامنوا (قابیل او هابیل) څخه
را ایولی تر فن ورځی پوری ټول ناخوالی د
اختلاف څخه را پیدا شویدی .

د احد په غزا کښی د مسلمانو شکست د
حضرت محمد (ص) زخمی کیدل د هغه اختلاف نظر

دلی نیلی کیدل او یو د بل سره جګړی او نزاع کول
د اسلام دروځی سره کاملاً متضاد عمل دی
او په داځکه قرآن وایي چه دغه کار انسان د خدای
دلاری څخه بی لاری کوی :

لا تتبعوا السبل فتفرق بکم عن سبيله .
تاسی د مختلفو لپارو پیروی مکوی چه د خدای
دلاری څخه مواری ، او گمراه کوی مو .

بل خای الله تعالی فرمایي :

كان الناس أمة واحدة فبعث الله النبيين مبشرين
ومنذرين و أنزل معهم الكتاب بالحق ليحكم بين
الناس لما اختلفوا فيه و ما اختلف فيه الا الذين
أوتوه من بعد ماجاءتهم البينات بغيا بينهم ، فهدى الله
الذين آمنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه و الله
يهدي من يشاء الى صراط مستقيم . (البقرة ۲۱۳)

په اصل کښی ټول خلک یوامت ؤ او ټولو
د یو خدای د فرمان مننه کوله (بیاد خلکو د اختلاف
او گمراهی په سبب) الله تعالی زبیری ورکونکی
او ویرونکی پیغمبران د کتاب سره راوړل ترڅو د
خلکو ترمنځ د پېښ اختلاف په هکله فیصله وکړی ،
او اختلاف و نکړی مګر هغو خلکو چه دوی ته کتاب
ورکړل شوی او ښکاره نښانی راغلی وی خو د بغاوت
تیری او ځانګړو کتو پخاطر (دوی اختلاف ته لمن
و وهله او حق فی و نه مانه ، او په گمراهی کښی
پاته شول) .

اما الله تعالی پخپل اذن سره مؤمنانو ته د حق
دلاری هدایت وکړکوم چه لوړو گمراهانو پکښی
اختلاف کاوه ، او الله تعالی چاته چه وغواړی د سمی
لاری لار ښوونه کوی .

اختلاف ضعف او شکست دی :

الله تعالی هیڅکله د خپلو بندګانو په اختلاف